

EDUSKUNNAN VASTAUS 304/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 344/2014 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 30/2014 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 luvun 18 § ja III osan otsikko, *muutetaan* 1 luvun 3 ja 4 § sekä 11 §:n otsikko, 2 luvun 2—6 §, 12 § ja 18 §:n edellä oleva väliotsikko, 3 luvun 3, 9, 13 ja 17 §, II osan otsikko, 6 luvun otsikko, 4 §, 8 §:n 2 ja 5 momentti, 10, 12, 16, 18 ja 21 §, 7 luvun 6 §, 8 luvun 4 §:n 8 momentti, 19 § ja 29 §:n 5 kohta, 9 luvun otsikko sekä 1, 3, 4 ja 12 §, 10—12 luku, 13 luvun 1 ja 2 §, 14 luvun 5 §, 15 luvun 1 §, 16 luvun 5 §:n 3 momentti ja 12 §, 17 luvun 2 §:n 3 momentti, 19 luvun 3 §, 20 luvun 3 §, 21 luvun 2, 7 ja 17—19 §, 22 luvun 2 §, 23 luvun 1 §:n 2 momentti ja 2—4 §, 25 luvun 1 § ja sen edellä oleva väliotsikko sekä 3, 9 ja 13 §, 23 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 24 §, 26 luku, 29 luvun 5 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohta sekä 30 luvun 3 §:n 1 momentin 10 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 3 § osaksi laissa 981/2013 ja 6 § osaksi laeissa 893/2008 ja 981/2013, 6 luvun otsikko, 8 §:n 2 ja 5 momentti, 10, 12, 16, 18 ja 21 § sekä 29 luvun 5 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 981/2013, 6 luvun 4 § osaksi laissa 211/2009, 9 luvun 3 §, 19 luvun 3 §, 20 luvun 3 § ja 21 luvun 2 § laissa 1170/2010 sekä 23 luvun 2 ja 4 § osaksi laissa 893/2008, sekä

lisätään 1 lukuun uusi 2 a ja 3 a—3 c §, 11 §:ään uusi 2 momentti, lukuun uusi 11 a §, 1 luvun 15 §:ään uusi 4 momentti, 16 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 2 momentti ja lukuun uusi 25 §, 2 lukuun uusi 1 a, 9 b, 18 a ja 18 b §, 3 lukuun uusi 19 a §, 6 luvun 9 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 3 ja 4 momentti, 6 luvun 11 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 3 momentti, lukuun uusi 12 a §, 6 luvun 17 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 4 momentti, lukuun uusi 20 a—20 c § sekä niiden edelle uusi väliotsikko, 7 luvun 1 §:n edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 8 a luku, 9 lukuun siitä lailla 1170/2010 kumotun 5 §:n tilalle uusi 5 § sekä uusi 5 a—5 d §, 10 luvun edelle uusi III osan otsikko, lakiin uusi 13 a luku, 23 luvun 1 §:n edelle uusi väliotsikko ja 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 893/2008, uusi 2 mo-

mentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 25 lukuun siitä lailla 893/2008 kumotun 4—8 §:n tilalle uusi 4—8 § ja 5 §:n edelle uusi väliotsikko sekä lukuun uusi 25—27 §, seuraavasti:

1 luku

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

Yleiset säännökset

2 a §

Euroopan unionin lainsäädäntö

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja sen nojalla säädetään, vakuutusyhtiöstä säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35, jäljempänä *komission asetus*, sekä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Jäljempänä 3 b §:ssä tarkoitettuun pieneen vakuutusyhtiöön ei sovelleta, mitä komission asetuksessa ja teknisissä standardeissa säädetään 6 luvun 8—20 §:ssä tarkoitettusta hallintojärjestelmästä ja 8 a luvussa tarkoitettusta tietojen julkistamisesta.

3 §

Henkivakuutus, vahinkovakuutus ja jälleenvakuutustoiminta

Henkivakuutuksella tarkoitetaan vakuutusluokista annetussa laissa (526/2008) tarkoitettuihin henkivakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa ja *vahinkovakuutuksella* mainitussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa.

Jälleenvakuutustoiminnalla tarkoitetaan toimintaa, jossa on kyse sellaisten riskien hyväksymisestä, jotka vakuutusyhtiö, jälleenvakuutusyhtiö tai vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys on luovuttanut.

3 a §

Riskit

Vakuutusriskillä tarkoitetaan riittämättömistä hinnoittelua ja vastuuvalkaa koskevista olettamuksista johtuvaa tappioriskiä tai vakuutusvastuiden arvon epäedullista muutosta.

Markkinariskillä tarkoitetaan tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu suoraan tai välillisesti omaisuuden, vastuiden ja rahoitusvälineiden markkinahintojen tason ja volatiliteetin heilahteluista.

Luottoriskillä tarkoitetaan tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, vastapuolten tai velallisten luottokelpoisuuden heilahteluista ja joka kohdistuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin vastapuoliriskin, korkomarginaaliriskin tai markkinariskikeskittymien muodossa.

Operatiivisella riskillä tarkoitetaan riittämättömiin tai epäonnistuneisiin sisäisiin prosesseihin, henkilöstöön ja järjestelmiin tai ulkoisiin tapahtumiin liittyvää tappioriskiä.

Maksuvalmiusriskillä tarkoitetaan riskiä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät kykene muuttamaan sijoituksiaan ja muuta omaisuuttaan rahaksi täyttääkseen maksettaviksi tulevat taloudelliset velvoitteensa.

Keskittymäriskillä tarkoitetaan kaikenlaisia riskejä, joihin liittyvät tappiot voivat olla niin suuria, että ne vaarantavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuden tai taloudellisen aseman.

3 b §

Pieni vakuutusyhtiö

Pienellä vakuutusyhtiöllä tarkoitetaan, jollei 2—4 momentista muuta johdu, seuraavat edellytykset täyttävää yhtiötä:

1) yhtiön kokonaisvakuutusmaksutulo ei ylitä 5 000 000 euroa vuodessa;

2) yhtiön tai yhtiön kuullessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään ryhmän 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvelan kokonaismäärä ei ylitä 25 000 000 euroa vuodessa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vakuutusluokkiin 11—15 kuuluvia riskejä, paitsi jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden osuus sen kokonaisvakuutusmaksutuloista ylittää 500 000 euroa tai joiden osuus sen 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvelan kokonaismäärästä ylittää 2 500 000 euroa tai joiden osuus ylittää 10 prosenttia sen kokonaisvakuutusmaksutuloista tai 10 prosenttia sen 10 luvun 2 §:n mukaisesta vastuuvelasta.

Vakuutusyhtiö ei ole pieni vakuutusyhtiö, jos toimilupaa haettaessa vakuutusyhtiö tai Finanssivalvonta arvioi jonkin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana.

Jos jokin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, vakuutusyhtiö ei ole enää pieni vakuutusyhtiö neljännen kalenterivuoden alusta. Pienen vakuutusyhtiön on ilmoitettava määrrien ylittymisestä viivytyksestä Finanssivalvonnalle.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, se ei ole pieni vakuutusyhtiö.

Jos Finanssivalvonta on todennut vakuutusyhtiön hakemuksesta, että mikään 1 momentissa säädetyistä määristä ei ole ylittynyt kolmena viimeisenä peräkkäisenä vuotena eikä niiden odoteta ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana,

vakuutusyhtiö muuttuu pieneksi vakuutusyhtiöksi seuraavan kalenterivuoden alusta. Vakuutusyhtiön hakemuksessa on oltava Finanssivalvonnan arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot.

3 c §

Vakuutuskytkösyhtiö

Vakuutuskytkösyhtiöllä tarkoitetaan vakuutusyhtiötä, jonka tarkoituksena on vakuuttaa ainoastaan emoyrityksensä tai yritysryhmän, johon se itse kuuluu, riskejä. Jäljempänä 26 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun vakuutusyrityksen tai vakuutusyritysryhmän taikka muun rahoitusalan yrityksen omistamaa vakuutusyhtiötä ei kuitenkaan pidetä vakuutuskytkösyhtiönä.

4 §

Jälleenvakuutusyhtiö ja jälleenvakuutuskytkösyhtiö

Jälleenvakuutusyhtiöllä tarkoitetaan vakuutusyhtiötä, joka harjoittaa ainoastaan jälleenvakuutustoimintaa ja siitä välittömästi johtuvaa liiketoimintaa. Jollei tässä laissa toisin säädetä, jälleenvakuutusyhtiöön sovelletaan, mitä vahinkovakuutusyhtiöstä säädetään.

Jälleenvakuutuskytkösyhtiöllä tarkoitetaan jälleenvakuutusyhtiötä, jonka tarkoituksena on jälleenvakuuttaa ainoastaan emoyrityksensä tai yritysryhmän, johon se itse kuuluu, riskejä. Jäljempänä 26 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun vakuutusyrityksen tai vakuutusyritysryhmän taikka muun rahoitusalan yrityksen omistamaa jälleenvakuutusyhtiötä ei kuitenkaan pidetä jälleenvakuutuskytkösyhtiönä.

11 §

ETA-valtio ja kolmas maa

Kolmannella maalla tarkoitetaan valtiota, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen.

11 a §

Kotivaltio

*Kotivaltio*lla tarkoitetaan vahinkovakuutus-toiminnan osalta ETA-valtiota, jossa riskiä kat-tavan vakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen koti-paikka sijaitsee, henkivakuutustoiminnan osalta ETA-valtiota, jossa sitoumuksen tehneen vakuu-tusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijait-see ja jälleenvakuutustoiminnan osalta ETA-val-tiota, jossa jälleenvakuutusyhtiön yhtiöoikeu-dellinen kotipaikka sijaitsee.

15 §

Erillisyyssperiaate

—————
Komposiittiyhtiöllä tarkoitetaan henkivakuu-tusyhtiötä, joka harjoittaa vakuutusluokista an-netun lain mukaisiin vahinkovakuutusluokkiin 1 tai 2 kuuluvaa vahinkovakuutusta muuten kuin liitännäisenä.

16 a §

Suhteellisuusperiaate

—————
Suhteellisuusperiaatetta ei oteta huomioon 2 luvun 1 a §:ää, 8 ja 9 lukua eikä 27—29 lukua sovellettaessa.

25 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenanto-valtuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa tässä luvussa säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaise-man Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu määrä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

1 a §

Perustamispääoma

Vakuutusosakeyhtiöllä on oltava osakepää-oma ja keskinäisellä vakuutusyhtiöllä on oltava takuupääoma tai pohjarahasto (*perustamispää-oma*).

Perustamispääoman on oltava vähintään:

1) henkivakuutustoimintaa ja vakuutusluokis-ta annetun lain mukaisiin vahinkovakuutusluok-kiin 10—16 kuuluvaa vakuutustoimintaa harjoi-tettaessa 3 000 000 euroa;

2) muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahin-kovakuutustoimintaa harjoitettaessa 2 000 000 euroa;

3) jälleenvakuutusyhtiössä 3 000 000 euroa;

4) jälleenvakuutusyhtiössä 1 000 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön peruspääomasta säädetään työ-eläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

2 §

Vakuutusyhtiön perustaminen

Vakuutusyhtiön perustamista varten on tehtä-vä perustamissopimus. Vakuutusyhtiön perusta-miseen sovelletaan muutoin, mitä osakeyhtiö-lain 2 luvun 1, 2 ja 4 §:ssä säädetään osakeyh-tiöstä. Mainitussa 2 §:ssä säädetyn lisäksi va-kuutusyhtiön perustamissopimuksessa on mai-nittava perustamispääoman määrä.

Jos keskinäisen vakuutusyhtiön perustamis-pääoma on pohjarahasto:

1) perustamissopimuksen allekirjoittaa poh-jarahaston antaja noudattaen, mitä osakeyhtiö-lain 2 luvun 1 §:ssä säädetään yhtiön osakkeen-omistajista;

2) pohjarahaston antamisessa keskinäiselle vakuutusyhtiölle tuleva rahamäärä merkitään erilliseksi eräksi sidottuun omaan pääomaan;

3) perustamissopimuksessa mainitaan osa-keyhtiölain 2 luvun 2 §:n 1 momentin 2—4 koh-

dassa säädetystä poiketen pohjarahaston antaja ja pohjarahaston määrä ja sen maksuaika.

3 §

Toimiluvan hakeminen

Vakuutustoiminnan harjoittamiseen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa. Toimilupa annetaan vakuutusluokista annetun lain mukaisin vakuutusluokittain ja luokkaryhmittäin. Toimilupa voidaan hakijan pyynnöstä rajoittaa koskemaan vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitetun vakuutusluokan osaa.

Jälleenvakuutusyhtiöille toimilupa annetaan hakijan pyynnön mukaisesti joko vahinkovakuutuksen jälleenvakuutuksen, henkivakuutuksen jälleenvakuutuksen tai kaiken jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen.

Toimilupa on voimassa Euroopan talousalueella ja hakijan pyynnöstä myös sen ulkopuolella.

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

- 1) toimintasuunnitelma;
- 2) 6 luvun 4 ja 5 §:n mukainen selvitys yhtiön hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajasta;
- 3) selvitys osakkaista ja takuusoisuuden omistajista, joiden olisi tehtävä 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettu ilmoitus, ja heidän omistusosuuksistaan;
- 4) selvitys siitä, että yhtiö pystyy toimimaan 6 luvun mukaisen hallintojärjestelmän edellyttämällä tavalla;
- 5) selvitys siitä, että yhtiön perustamispääoma on vähintään 1 a §:ssä säädetyn suuruinen ennen toimiluvan myöntämistä;
- 6) selvitys siitä, että yhtiö täyttää ennen toimiluvan myöntämistä 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän 12 luvun 11 §:ssä tarkoitetulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan;
- 7) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen 12 luvun 1 §:ssä tarkoitetulla omalla varallisuudellaan;
- 8) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 11 luvun 4 §:ssä säädetyn vähimmäispääoma-

vaatimuksen 12 luvun 11 §:ssä tarkoitetulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan;

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan 13 a luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä; ja

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista.

Jos toimilupahakemus koskee liikennevakuutusta, hakemuksessa on ilmoitettava liikennevakuutuslain (279/1959) 14 a §:n mukaisesti jokaiseen muuhun ETA-valtioon nimettävien korvausestajien nimet ja osoitteet.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

4 §

Toimiluvan laajentaminen

Vakuutusyhtiön on haettava Finanssivalvonnalta toimiluvan laajentamista, jos yhtiö aikoo laajentaa toimintaansa sellaisiin vakuutusluokkiin tai luokkaryhmiin, joita voimassa olevassa toimiluvassa ei ole mainittu, tai jos vakuutusyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa Euroopan talousalueelle, aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutustoimintaa Euroopan talousalueen ulkopuolella. Hakemukseen on liitettävä 3 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma ja selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 4 §:ssä säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset pääomavaatimukset.

Henkivakuutusyhtiön, joka hakee toimilupaa myös vahinkovakuutuksen harjoittamiseen, tai vahinkovakuutusyhtiön, joka hakee toimilupaa myös henkivakuutustoiminnan harjoittamiseen, on osoitettava, että se täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän ja että se sitoutuu täyttämään 13 a luvun 2 §:ssä tar-

koitetut nimelliset vähimmäispääomavaatimukset.

Mitä 6 §:ssä säädetään toimiluvan myöntämisestä, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa lausuntopyynnössä lausunnonantajaa on pyydettävä erityisesti arvioimaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien sopivuutta ja luotettavuutta sekä ilmoittamaan sellaiset edellä mainittuja seikkoja koskevat tiedot, joilla on merkitystä toimiluvan myöntämisen tai vakuutusyhtiön valvonnan kannalta.

Toimiluvan myöntäminen

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen vireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta päätettävä toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä.

Toimilupa on myönnettävä, jos:

1) aiotusta vakuutustoiminnasta ja vakuutusyhtiön 3 §:ssä tarkoitetusta toimintasuunnitelmasta ja osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita;

2) vakuutusyhtiön johto täyttää sille asetetut vaatimukset;

3) vakuutusyhtiön voidaan arvioida pystyvän toimimaan hallintojärjestelmän edellyttämällä tavalla;

4) vakuutusyhtiön perustamispääoma on vähintään 1 a §:ssä säädetty ja vakuutusyhtiö täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän; ja

5) asiassa esitetyn selvityksen perusteella vakuutusyhtiön voidaan arvioida jatkossa täyttävän vähintään 11 luvussa säädetty vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimukset ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvun 2 §:ssä säädetty nimelliset pääomavaatimukset.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu sellaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, jonka emoyrityksen kotipaikka ei ole Suomessa ja joka ei ole rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 6 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ryhmittymä, toimiluvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että voidaan varmistua siitä, että ulkomaan viranomaisella on riittävä toimivalta valvoa koko ryhmittymää tätä lakia vastaavalla tavalla taikka että vakuutusyhtiön kuulumisen ryhmittymään ei muuten vaarana yhtiön toiminnan vakautta. Vakuutusyhtiön kuulumisen tässä momentissa tarkoitettuun ryhmittymään katsotaan vaarantavan yhtiön toiminnan vakauden, jollei voida osoittaa, että ryhmittymän vakavaraisuus, riskikeskittymät, ryhmittymän sisäinen valvonta ja riskienhallintamenetelmät sekä ryhmittymän omistusyhteisön omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus vastaavat tämän lain ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaisia vaatimuksia.

Jos päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valituksen katsotaan tällöin kohdistuvan

hakemuksen hylkäävään päätökseen. Valituksen voi tehdä, kunnes hakemuksesta on annettu päätös. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta valitusviranomaiselle. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään muilta osin Finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008).

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä koskevat ja toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

12 §

Rahamaksu, apportti, periminen ja seuraamukset

Mitä osakeyhtiölain 2 luvun 5—7 §:ssä säädetään rahamaksusta, apportista ja maksuviivästyksen seuraamuksista, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Mainitusta 6 §:stä poiketen:

- 1) keskinäisen yhtiön pohjarahasto on maksettava rahassa;
- 2) vakuutusosakeyhtiön osakkeista sekä keskinäisen vakuutusyhtiön takuuosuuksista ja pohjarahastosta on yhteensä maksettava rahassa vähintään puolet tämän luvun 1 a §:ssä säädetystä perustamispääomasta.

Julkisia vakuutusyhtiöitä, rajoitettua jälleenvakuutustoimintaa ja erillisyhtiötä koskevat erityiset säännökset

18 a §

Rajoitetusta jälleenvakuutustoiminnasta aiheutuvat riskit ja raportointi

Vakuutusyhtiöiden, jotka tekevät rajoitettua jälleenvakuutusta koskevia sopimuksia tai harjoittavat rajoitettua jälleenvakuutustoimintaa,

on kyettävä tunnistamaan, mittaamaan, seuraamaan, hallitsemaan ja valvomaan sopimuksista tai toiminnasta aiheutuvia riskejä sekä raportoi-
maan niistä.

Rajoitetulla jälleenvakuutustoiminnalla tarkoitetaan jälleenvakuutusta, jossa sovitaan, että merkittävästä vakuutusriskistä ja velvoitteiden ajoittumiseen liittyvästä riskistä johtuva jälleenvakuutuksesta suoritettava suurin mahdollinen korvaus ylittää sopimuksen kestoaikana maksettavat vakuutusmaksut rajoitetulla, mutta huomattavalla määrällä. Rajoitettuun jälleenvakuutukseen liittyy lisäksi vähintään yksi seuraavista ominaisuuksista:

- 1) erityinen ja olennainen korvaus rahan aika-arvosta;
- 2) sopimusehdot, joiden tarkoituksena on taivuttaa osapuolten sopimuksesta sen kuluessa saamaa taloudellista tulosta tavoitellun riskien siirron toteuttamiseksi.

18 b §

Erillisyhtiön perustaminen

Erillisyhtiöllä tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko se rekisteröity osakeyhtiö vai ei, yritystä, joka ei ole vakuutusyhtiö ja joka ottaa vastatakseen vakuutusyhtiöiden riskejä ja kattaa nämä riskit kokonaisuudessaan lainan liikkeelle laske-
misesta saatavilla tuotoilla tai muilla sellaisilla rahoitusmenetelmillä, joissa lainan tai rahoitusmenetelmän tarjoajan oikeuksilla saataviensa suorituksiin on huonompi etuoikeus kuin tällaisen yrityksen jälleenvakuutusvelvoitteilla.

Erillisyhtiön perustamiseen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa. Toimilupa on annettava, jos erillisyhtiö täyttää perustamiselle komission asetuksessa säädetty edellytykset.

3 luku

**Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulko-
mailla**

3 §

Finanssivalvonnan velvollisuus lähettää sivuliikettä koskevat tiedot

Finanssivalvonnan on kolmen kuukauden kuluessa vakuutusyhtiön ilmoituksen sekä kaikkien 2 §:ssä tarkoitettujen selvitysten saapumisesta lähetettävä saamansa tiedot sivuliikkeen sijaintivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja ilmoitettava tietojen lähettämistä vakuutusyhtiölle.

Finanssivalvonnan on liitettävä lähetettäviin tietoihin todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää suunnitellun toiminnan edellyttämässä laajuudessa 11 luvussa säädetyn vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimuksen.

Jos tietoja ei ole lähetetty 1 momentissa säädetyssä määräajassa, vakuutusyhtiö voi hakea muutosta valittamalla. Valituksen katsotaan tällöin kohdistuvan Finanssivalvonnan hylkäävään päätökseen. Valituksen voi tehdä, kunnes Finanssivalvonta on päättänyt tietojen lähettämisestä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta valituksen kohteena olevassa asiassa valitusviranomaiselle. Muilta osin valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Finanssivalvonta voi kieltäytyä tietojen lähettämisestä, jos sillä on syytä epäillä vakuutusyhtiön vakavaraisuuden riittävyyttä, hallinnon asianmukaisuutta tai sitä, ettei vakuutusyhtiön johto tai sivuliikkeen pääasiamies täytä yhtiön johtoa koskevia 6 luvun 2 §:n 2 momentissa tai 6 luvun 4 §:n 1 ja 3 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Sivuliikettä ei voida perustaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt lähettämästä tietoja.

9 §

Finanssivalvonnan velvollisuus lähettää vapaata tarjontaa koskevat tiedot

Finanssivalvonnan on lähetettävä kuukauden kuluessa 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen ja siinä tarkoitettujen selvitysten saapumisesta sen valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jossa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa aiotaan harjoittaa, tieto vakuutusyhtiön ilmoituksesta sekä ilmoitettava tietojen lähettämisestä vakuutusyhtiölle.

Finanssivalvonnan on liitettävä lähetettäviin tietoihin todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää suunnitellun toiminnan edellyttämässä laajuudessa 11 luvussa säädetyn vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimuksen, ja selvitys siitä, minkä vakuutusluokkien mukaista toimintaa vakuutusyhtiöllä on oikeus harjoittaa, sekä selvitys niistä riskeistä, joita aiottu toiminta koskee.

Jos tietoja ei ole lähetetty 1 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen noudattaen, mitä 3 §:n 3 momentissa säädetään.

Finanssivalvonta voi kieltäytyä lähettämästä tietoja, jos sillä on syytä epäillä vakuutusyhtiön vakavaraisuuden riittävyyttä, hallinnon asianmukaisuutta tai sitä, ettei vakuutusyhtiön johto täytä yhtiön johtoa koskevia 6 luvun 2 §:n 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa ei voida aloittaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt lähettämästä tietoja.

13 §

Sovellettava lainsäädäntö

Sen lisäksi, mitä 12 §:ssä säädetään, vahinko- vakuutusyhtiön Sveitsin valaliitossa (*Sveitsi*) sijaitsevan sivuliikkeen ensivakuutustoimintaan sovelletaan 14—18 §:n säännöksiä. Lisäksi sivuliikkeen perustamispääoma ja pääomavaatimukset määräytyvät tämän lain mukaisesti.

17 §

Vakuutuskannan luovutus

Jos suomalainen vahinkovakuutusyhtiö luovuttaa Sveitsissä sijaitsevan vakuutuskannan tai osan siitä vakuutusyhtykselle, jonka kotipaikka on Sveitsissä, Finanssivalvonnan on, ennen kuin se antaa suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, hankittava Sveitsin vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanottava yritys on riittävän vakavarainen vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen.

Jos luovuttavana yhtiönä on vakuutusyritys, jolla on kotipaikka Sveitsissä, ja vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on sivuliike Sveitsissä, Finanssivalvonnan on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävissä määrin 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

19 a §

Ilmoitus merkittävistä ongelmista kolmansissa maissa

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista merkittävistä ongelmista, joita vakuutusyhtiöt kohtaavat niiden sijoittautuessa kolmanteen maahan tai harjoittaessa siellä toimintaa.

II OSA

HALLINTO, TILINPÄÄTÖS JA TIETOJEN JULKISTAMINEN

6 luku

Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä ja varojen sijoittaminen

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1—3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneneen.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on oltava 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun volatilitteettikorjauksen soveltamispe-
rusteita koskevat periaatteet, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

Lisäksi vakuutusyhtiön hallintojärjestelmää koskevista vaatimuksista säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 1 jaksossa.

9 §

Eriyistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat sopivia ja luotettavia.

Lisäksi 11, 14, 15 ja 18 §:ssä tarkoitettujen keskeisten toimintojen tehtävistä säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 1 ja 2 jaksossa ja erityistä kelpoisuutta vaativista toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuudesta ja luotettavuudesta 3 jaksossa.

10 §

Riskienhallinta

Vakuutusyhtiöllä on oltava riskienhallintajärjestelmä, joka kattaa 11 luvun 3 §:n mukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan sisältyvien riskien ohella ne riskit, joita ei tässä laskennassa huomioida. Riskienhallinnan tulee kattaa yhtiöön kohdistuvien yksittäisten riskien ja riskien yhteisvaikutusten jatkuva tunnistaminen, mittaaminen, seuranta, hallinta ja raportointi.

Vakuutusyhtiöllä on oltava riskienhallintastrategia, joka ei saa olla ristiriidassa yhtiön liiketoimintastrategian kanssa.

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

- 1) vakuutusten myöntäminen;
- 2) myönnettyistä vakuutuksista johtuvien vastuiden merkitseminen 9 ja 10 luvussa tarkoitettuun vastuuelkaan;
- 3) varojen ja vastuiden hallinta;
- 4) johdannaiset ja niihin verrattavat sitoumukset sekä muut sijoitukset;
- 5) maksuvalmius;
- 6) keskittymäriskin hallinta;
- 7) operatiivisten riskien hallinta;
- 8) jälleenvakuutuksen järjestäminen ja muut riskienvähentämiskeinot;
- 9) luottoluokitusten asianmukaisuus;
- 10) maksuvalmiussuunnitelma, jossa ennustetaan tulo- ja menokassavirtojen suhde 10 luvun 8 §:n mukaisen vastaavuuskorjauksen tai volatilitteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin, jos sellaista korjausta käytetään.

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimittava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

- 1) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnin perusoletuksille;

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan luettuna perusmarginaalin laskenta, sekä erillään hallinnoitavien omaisuuserien pakkomyyntin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen;

b) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseräryhmään liittyviin muutoksiin; ja

c) vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutusta; sekä

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua volatiliiteettikorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen volatiliiteettikorjauksen laskennan perusoletuksiin ja omaisuuserien pakkomyyntin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen; ja

b) volatiliiteettikorjauksen nollaamisen vaikutusta.

11 §

Riskienhallintatoiminto

— — — — —
Jos vakuutusyhtiö käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan 11 luvun 21 §:n mukaisesti hyväksyttyä sisäistä mallia, riskienhallintatoiminnon on huolehdittava:

1) sisäisen mallin suunnittelusta, testauksesta ja laadunvarmistuksesta;

2) sisäisen mallin ja siihen myöhemmin tehtävien muutosten kuvaamisesta;

3) sisäisen mallin toimivuuden arvioinnista ja raportoinnista;

4) tietojen antamisesta hallitukselle ja toimitusjohtajalle sisäisen mallin toimivuudesta ja kehittämisestä sekä aikaisemmin havaittujen puutteiden korjaamisen edistymisestä.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

1) yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeesta;

2) 11 luvussa säädettyjen pääomavaatimusten ja 10 luvussa säädettyjen vastuuvelkaa koskevien vaatimusten jatkuvasta noudattamisesta;

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon vastaavuus- ja volatiliiteettikorjauksen ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (/) mukaisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisen vaikutukset; sekä

2) ottamatta 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja huomioon.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä samalla, kun sisäisen mallin tulokset mukautetaan vakavaraisuuspääomavaatimukseksi, jos 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen käytetään sisäistä mallia ja sisäisessä mallissa käytetään mainitun luvun 25 §:n 1 momentissa tarkoitettua muuta kuin mainitun luvun 2 §:n mukaista riskimittaa tai ajanjaksoa.

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio säännöllisesti sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 luvussa tarkoitettun vakuutusryhmän tekemää riski- ja vakavaraisuusarviota.

Vakuutusyhtiön on raportoitava Finanssivalvonnalle riski- ja vakavaraisuusarvionsa tuloksista.

Riski- ja vakavaraisuusarvio on aina otettava huomioon vakuutusyhtiön strategisissa päätöksissä.

Vakuutusyhtiön 11 luvussa tarkoitettu pääomavaatimus ei saa pohjautua yhtiön riski- ja vakavaraisuusarvioon.

16 §

Ulkoistaminen

Vakuutusyhtiö, joka on ulkoistanut toimintonsa tai tehtäviään, on ulkoistamisesta huolimatta vastuussa lain ja lakia alemmanasteisten säännösten ja määräysten mukaisista velvoitteista.

Keskeisiä toimintoja tai tehtäviä ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

- 1) yhtiön hallintojärjestelmän laadun olennaiseen heikkenemiseen;
- 2) operatiivisen riskin kohtuuttomaan kasvamiseen;
- 3) Finanssivalvonnan valvontamahdollisuuksien heikkenemiseen; tai
- 4) vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja korvauksensaajille tarjottavan palvelun heikkenemiseen.

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa keskeisiä toimintoja tai tehtäviä sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Keskeisen toiminnon tai tehtävän ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

Lisäksi ulkoistamiseen liittyvien seikkojen huomioon ottamisesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 4 jaksossa.

17 §

Palkitsemisjärjestelmä

Lisäksi palkitsemisjärjestelmissä huomioon otettavista seikoista säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 5 jaksossa.

18 §

Aktuaaritoiminto

Vakuutusyhtiössä on oltava aktuaaritoiminto. Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

- 1) koordinoita 9 ja 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskemista;
- 2) varmistaa 9 ja 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskennan menetelmien ja mallien sekä vastuuvelan laskennassa tehtyjen oletusten asianmukaisuus;
- 3) arvioida 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskennassa käytettyjen tietojen riittävyyttä ja laatua;
 - 3 a) verrata 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettuja parhaita estimaatteja kokemuseräisiin tietoihin;
 - 3 b) valvoa vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;
- 4) raportoida yhtiön hallitukselle vastuuvelan laskennan luotettavuudesta ja asianmukaisuudesta;
- 5) antaa yhtiön hallitukselle lausunto vakuutusyhtiön yleisestä vakuutuspoliitikasta;
- 6) antaa yhtiön hallitukselle lausunto jälleenvakuutusjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuudesta;
- 7) osallistua 10 §:ssä tarkoitettun riskienhallintajärjestelmän tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja 12 §:ssä tarkoitettun riski- ja vakavaraisuusarvion laatimiseen.

Aktuaaritoiminnon on vähintään kerran vuodessa annettava hallitukselle raportti suorittamistaan tehtävistä ja niiden tuloksista sekä mahdollisista puutteista ja suosituksista puutteiden korjaamiseksi.

Aktuaaritoiminto on annettava sellaisten henkilöiden hoidettavaksi, joilla on vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyviin riskeihin nähden riittävät tiedot vakuutus- ja finanssimatematiikasta ja riittävä ammattipätevyys.

Varojen sijoittaminen

20 a §

Varovaisuusperiaate

Vakuutusyhtiö saa sijoittaa varojaan vain sellaiseen omaisuuteen ja sellaisiin rahoitusvälineisiin, joihin liittyvät riskit yhtiö voi tunnistaa, mitata, seurata, hallita, valvoa ja raportoida. Yhtiön on otettava nämä riskit huomioon arvioidessaan 12 §:n mukaisesti kokonaisvakavaraisuustarvettaan.

Vakuutusyhtiön sijoitustoiminnassa on varmistettava sijoitusten turvaavuus, rahaksi muutettavuus, tuottavuus ja saatavuus sijaintipaikasta.

Varat on sijoitettava siten, että otetaan huomioon vakuutussopimuksista aiheutuneiden 10 luvun mukaisten vastuiden luonne ja kesto. Varat on sijoitettava vakuutettujen etujen mukaisesti ottaen huomioon yhtiön julkistettujen sijoitustoimintaa koskevat tavoitteet ja muut tavoitteet. Jos yhtiön edut ja vakuutetut edut ovat ristiriidassa keskenään, sijoitukset on tehtävä vakuutettujen etujen mukaisesti.

Sijoitussidonnaisia vakuutuksia lukuun ottamatta johdannaissopimuksia voidaan käyttää ainoastaan, jos niiden avulla voidaan pienentää riskejä tai helpottaa sijoitusomaisuuden tehokasta hoitoa.

Sijoitukset ja varat, jotka eivät ole kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on pidettävä varovaisella tasolla.

Lisäksi vakuutusyhtiön varojen sijoittamisesta säädetään komission asetuksen I osaston VIII luvussa.

20 b §

Varojen hajauttaminen

Vakuutusyhtiön sijoitukset on hajautettava riittävästi liiallisen riippuvuuden välttämiseksi tietystä omaisuuserästä, liikkeellelaskijasta tai yritysryhmästä taikka maantieteellisestä alueesta sekä riskin liiallisen keskittymisen estämiseksi sijoitusomaisuudessa.

20 c §

Sijoitussidonnaiset vakuutukset

Vakuutusluokista annetun lain 15 §:ssä tarkoitettuihin sijoitussidonnaisiin vakuutuksiin sovelletaan 20 a §:n lisäksi tämän pykälän säännöksiä.

Sijoitussidonnaisten vakuutusten 10 luvun mukainen vastuuvélka on katettava mahdollisimman tarkasti näiden vakuutusten arvонkehitystä määrääviin sijoituskohteisiin kuuluvien varojen.

Sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvонkehityksen määrääviin sijoituskohteisiin kuuluville omaisuuserille on voitava jatkuvasti määrittää arvo ja omaisuuserät on voitava muuttaa rahaksi vakuutuksen sopimusehtojen mukaisesti. Sijoitussidonnaisten vakuutusten arvонkehityksen määrääviin omaisuuseriin ei saa kuulua vakuutusyhtiön omia osakkeita tai osuuksia.

Jos sijoitussidonnaiseen vakuutukseen sisältyy sijoitetun pääoman säilymistä koskeva vakuutusyhtiön antama lupaus tai muu yhtiön takaama etuus, kyseisestä lupauksesta tai etuudesta johtuvan 10 luvun mukaisen vastuuvélan lisäyksen osalta sijoitustoiminnassa on noudatettava 20 a ja 20 b §:n säännöksiä.

Sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevat sijoitukset on pidettävä erillään muista varoista.

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 4 momentissa ja 9 §:n 3 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

2) vakuutusomistusyhteisöjen 26 luvun 39 §:ssä tarkoitetun sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä;

3) 8 §:n 4 momentissa tarkoitetun jatkuvuus-suunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

4) 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asiakkaan tuntemisessa noudatettavista menettelytapoista ja 13 §:n 2 momentissa tarkoitetusta riskienhallinnasta;

5) 16 §:n 3 momentissa tarkoitetusta ulkoistamisilmoituksesta.

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

Tilintarkastus

1 §

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuvelkaan, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 14 §:n mukaiseen vastuuvelkaan ja 16 §:n mukaiseen vakavarai-

suuspääomaan sekä sijoitustoimintaan, vakuutamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitetusta tarkastuksesta on annettava kertomus yhtiön hallitukselle.

Yhtiön hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhtiön taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

8 luku

Oma pääoma, tilinpäätös, toimintakertomus ja konserni

4 §

Kirjanpitolain soveltaminen

Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 momenttia ei sovelleta tytär- tai osakkuusyrittäksen tämän lain 9 luvun mukaiseen vastuuvelkaan eikä sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena oleviin sijoituksiin. Tämän poikkeusmenettelyn käytöstä on kerrottava konsernitilinpäätöksen liitetiedoissa.

19 §

Sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevien sijoitusten arvostaminen käypään arvoon

Sijoitussidonnaisten vakuutusten 9 luvun mukaista vastuuvelkaa kattavat sijoitukset esitetään taseessa erikseen arvostettuina käypään arvoon. Käyvän arvon muutos merkitään tuotoksi tai kuluksi tuloslaskelmaan.

Omaisuuksien siirroissa sijoitusten ja sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevien sijoitusten välillä käytetään käypiä arvoja.

29 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

— — — — —
 5) tarvittaessa 9 luvussa tarkoitetun vastuuvelan ilmoittamisesta 8 luvun 24 §:ssä tarkoitettua erillistilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa sekä 12 luvussa säädetyn oman varallisuuden ilmoittamisesta 8 luvun 24 §:ssä tarkoitetun erillistilinpäätöksen tai toimintakertomuksen yhteydessä; sekä
 — — — — —

8 a luku

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen

1 §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilastaan.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistettut tiedot ovat jatkuvasti 2—6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten säädösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat laadultaan että laajuudeltaan 2—4 §:ssä edellytetyjä tietoja.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistä-

vasta ja tietojen esittämisajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

2 §

Kertomuksen sisältö

Edellä 1 §:ssä tarkoitetussa kertomuksessa on esitettävä:

1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja sen tuloksesta;

2) kuvaus hallintojärjestelmästä ja arvio sen sopivuudesta yhtiön riskiprofiiliin;

3) kunkin riskiluokan osalta erillinen kuvaus riskialttiudesta, riskikeskittymästä, riskien vähentämisestä ja riskiherkkyydestä;

4) erilliset kuvaukset varojen, 10 luvun mukaisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä perusteista ja menetelmistä sekä selvitys merkittävistä eroista näissä perusteissa ja menetelmissä, jos vastavia eriä arvostetaan tilinpäätöksessä;

5) tarvittaessa tiedot, joista selviävät 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun vastaavuuskorjauksen tai volatilitteettikorjauksen soveltaminen, soveltamisala sekä korjausten mahdollisen nollaamisen vaikutukset.

Kertomuksessa on esitettävä myös pääomahallinnan kuvaus, jossa on ainakin:

1) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;

2) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;

3) tiedot, joista selviävät 11 luvun 7 §:ssä tarkoitetun standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot; ja

4) selvitys poikkeaman määrästä, alkuperästä, seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä, jos vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jos vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittävältä osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu.

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua kuvauksessa on oltava analyysi omaan varallisuuteen kuuluvien erien rakenteen, määrän ja laadun merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

4 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja pääomavaatimuksen korotuksen julkistaminen

Edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

1) 11 luvun mukaisesti laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus;

2) 25 luvun 4 §:n nojalla määrätty pääomavaatimuksen korotus tai niiden yhtiökohtaisten parametrien vaikutus, joita vakuutusyhtiön on käytettävä 11 luvun 18 §:n mukaisesti;

3) tiivistelmä perusteista, joilla Finanssivalvonta on määrännyt 2 kohdassa tarkoitetun pääomavaatimuksen korotuksen tai yhtiökohtaisen parametrin käyttöönoton.

Jos Finanssivalvonta arvioi vakavaraisuuspääomavaatimuksen lopullisen määrän myöhemmin erikseen, kertomuksen julkistamisen yhteydessä vakuutusyhtiön on ilmoitettava, että pääomavaatimuksen korotus on lopullinen Finanssivalvonnan tehtyä arviointinsa.

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella jättää tietoja julkistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä luvussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuu-

tusyhtiöille merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava julkistamatta jättämisestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja perusteltava tietojen julkistamatta jättäminen.

6 §

Kertomuksen päivittäminen huomattavan muutoksen perusteella

Vakuutusyhtiön on päivitettävä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa tiedot, jos tapahtuu jokin huomattava muutos, joka vaikuttaa olennaisesti aikaisemmin julkistettuihin tietoihin. Vakuutusyhtiön on julkistettava tiedot muutoksesta ja sen vaikutuksista.

Tiedot on päivitettävä ja julkistettava välittömästi aina, jos:

1) vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä ja Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusyhtiö ei pysty antamaan 25 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaa tai jos Finanssivalvonta ei saa tällaista suunnitelmaa kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin; tai

2) vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttämättä merkittävältä osin eikä Finanssivalvonta saa 25 luvun 5 §:ssä tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa kahden kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin.

Pääomavaatimusten jäätyä täyttämättä Finanssivalvonnan on vaadittava, että vakuutusyhtiö julkistaa välittömästi selvityksen siitä:

1) kuinka suurelta osin pääomavaatimus on jäänyt täyttämättä;

2) mitkä ovat täyttämättä jäämisen syyt ja seuraukset;

3) mihin korjaaviin toimenpiteisiin vakuutusyhtiö on ryhtynyt.

Jos suunnitelmasta huolimatta vakuutusyhtiö ei ole korjannut poikkeamaa vähimmäispääoma-

vaatimuksesta kolmen kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta tai poikkeamaa vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kuuden kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta, vakuutusyhtiön on julkistettava tieto tästä kyseisen ajanjakson päättyessä. Vakuutusyhtiön on samalla julkistettava tiedot 3 momentissa tarkoitetuista seikoista sekä mahdollisesti suunnitelluista korjaavista lisätoimenpiteistä.

9 luku

Vastuuelvelka kirjanpidossa

1 §

Vastuuelvelka kirjanpidossa

Tässä luvussa vastuuelvelka on vakuutusyhtiölle sen vakuutussopimuksista aiheutuvaa vastuuta. Vastuuelvelka koostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta. Vastuuelvelkaan luetaan myös vastuu 13 luvun 2 §:n mukaisista lisäeduksista.

Vakuutusyhtiöllä on oltava turvaavat laskuperusteet vastuuelvelan määräämiseksi. Vastuuelvelan on aina oltava riittävä siten, että vakuutusyhtiö kohtuudella arvioiden selviytyy vakuutussopimuksista aiheutuvista velvoitteistaan.

Jos Finanssivalvonnalla on syytä olettaa, että vastuuelvelka ei ole 2 momentissa tarkoitettulla tavalla riittävä, Finanssivalvonta voi vaatia ennakkovahvistuksen vahinkovakuutuksen vastuuelvelan määräämisessä noudatettaville tilastollisille ja korkoutusta koskeville menetelmille.

3 §

Korvausvastuu

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuutus tapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvaus- ja muita määriä sekä vahinkovakuutusyhtiössä lisäksi 4 §:ssä tarkoitettua tasoitustasoa.

4 §

Tasoitustasoa

Tasoitustasoa tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta kartutettavaa tasoa. Tasoitustasoa on vähimmäistasoa, enimmäistasoa ja tavoitetasoa.

Vahinkovakuutusyhtiöllä tulee olla tasoitustasoa laskentaa varten laskuperusteet. Laskuperusteille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

5 §

Tasoitustasoa tavoitetasoa

Jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan 11 luvussa tarkoitettua standardikaavaa käyttäen, tasoitustasoa tavoitetasoa on standardikaavan mukainen perusvakavaraisuuspääomavaatimus, jossa otetaan huomioon vain vakuutusriskiosoiden pääomavaatimukset ja vastapuoliriski menevän jälleenvakuutuksen vastapuoliriskin pääomavaatimuksen osalta.

Jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan kokonaan tai osittain 11 luvussa tarkoitettua sisäistä mallia käyttäen, tasoitustasoa tavoitetasoa on yhtiön käyttämän mallin mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus, jossa on otettu huomioon samat riskit kuin 1 momentin mukaisessa laskelmassa.

5 a §

Tasoitustasoa vähimmäistasoa ja enimmäistasoa

Tasoitustasoa vähimmäistasoa on nolla.

Tasoitustasoa enimmäistasoa on neljä kertaa 5 §:ssä säädetty tavoitetasoa. Pääasiassa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön tasoitustasoa enimmäistasoa on kuitenkin 10 kertaa tavoitetasoa.

Vakuutusyhtiöllä voi olla myös sellaiset laskuperusteet, joiden mukaan tasoitusmäärä ei ylitä tavoitemäärää.

5 b §

Tasoitusmääräsiirto

Tasoitusmääräsiirrolla tarkoitetaan tasoitusmäärän kartuttamista tai purkamista tilikausittain.

Tilikauden tasoitusmääräsiirto perustuu vahinkovakuutusyhtiön oikaistuun vahinkosuhteeseen ja oikaistuihin vakuutusmaksutuottoihin. Vahinkovakuutusyhtiön on tasoitusmäärän laskuperusteissaan vahvistettava kartutusvahinkosuhte ja purkuvahinkosuhte. Jos oikaistu vahinkosuhte alittaa kartutusvahinkosuhteen, tasoitusmäärää kartutetaan. Jos oikaistu vahinkosuhte ylittää purkuvahinkosuhteen, tasoitusmäärää puretaan. Kartutusvahinkosuhte ei saa olla purkuvahinkosuhdetta suurempi.

Purku- ja kartutusvahinkosuhteet on valittava niin, että yhtiön vakuutusliikkeen ja korvauskuljakautuman ennusteeseen perustuva tasoitusmäärän arvioitu kehitys johtaa tavoitemäärää vastaavaan karttumaan vähintään 10 vuodessa ja korkeintaan 20 vuodessa.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen 1 luvun 3 b §:ssä tarkoitetun pienen vakuutusyhtiön purku- ja kartutusvahinkosuhteet voidaan sitoa edeltävien vuosien keskimääräiseen oikaistuun vahinkosuhteeseen.

5 c §

Tasoitusmäärälle hyvitetävä korko

Tasoitusmääräsiirron yhteydessä tasoitusmäärälle hyvitetään korkoa. Hyvitettävä korko ei saa ylittää sellaista 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuslaskennassa vastuuvelan diskontauksessa käytettävää euron viiden vuoden riskitöntä korkoa, missä ei ole otettu huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta eikä volatiliiteettikorjausta.

Vakuutusyhtiöllä voi olla myös sellaiset laskuperusteet, joiden mukaan korkoa ei hyvitetä, kun tasoitusmäärä ylittää tavoitemäärän.

5 d §

Tasoitusmäärän laskuperusteet erityistilanteessa olevalle vakuutusyhtiölle

Jos vakuutusyhtiö ei enää merkitse uutta vakuutusliikettä tai sen oikaistu vahinkosuhte ei muutoin anna oikeaa kuvaa vakuutusyhtiön vakuutusriskeistä, Finanssivalvonta voi vahvistaa sellaiset tasoitusmäärän laskuperusteet, että tasoitusmääräsiirrossa oikaistun vahinkosuhteen ja oikaistujen vakuutusmaksutuottojen sijasta käytetään muita yhtiön vakuutusriskejä paremmin kuvaavia suureita.

12 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) vahinkovakuutusyhtiön tasoitusmäärän laskuperusteista ja niiden muuttamisesta;
- 2) oikaistun vahinkosuhteen ja oikaistujen vakuutusmaksutuottojen laskennasta;
- 3) kartutus- ja purkuvahinkosuhteiden valinnasta;
- 4) tasoitusmääräsiirrosta;
- 5) pienen vakuutusyhtiön kartutus- ja purkuvahinkosuhteen sitomisesta keskimääräiseen oikaistuun vahinkosuhteeseen;
- 6) tasoitusmäärälle hyvitetävästä korosta;
- 7) tasoitusmäärän laskemisesta keskeillä vuot-

ta.
Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä 8 §:n 2 momentissa ja 10 §:n 4 momentissa tarkoitetun koron enimmäismäärästä.

III OSA VAKAVARAISUUS

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuuvelka vakavaraisuuslaskennassa

Yleiset säännökset

1 §

Varojen ja velkojen arvostaminen

Vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskentaa varten yhtiön varat ja velat on arvostettava siihen arvoon, josta varat ovat vaihdettavissa ja velat siirrettävissä tai maksettavissa asiaa tuntevien, liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien osapuolten välillä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.

Velkoja arvostettaessa ei saa ottaa huomioon vakuutusyhtiön omaa luottokelpoisuutta.

Lisäksi varojen ja velkojen arvostuksessa käytettävistä menetelmistä ja oletuksista säädetään komission asetuksen I osaston II luvussa.

2 §

Vastuuvelka vakavaraisuuslaskennassa

Vakavaraisuuslaskennassa vakuutusyhtiön vastuuvelan on vastattava määrää, jonka maksamalla vakuutusyhtiö voisi välittömästi luovuttaa vakuutussopimuksista aiheutuvan vastuunsa toiselle vakuutusyhtiölle.

Vastuuvelan laskennassa on otettava huomioon kaikki vakuutussopimuksista aiheutuvat velvoitteet ja sen lisäksi:

- 1) vakuutussopimusvelvoitteiden hoidosta aiheutuvat kustannukset;
- 2) rahan arvon aleneminen;
- 3) vakuutussopimukseen sisältyvien taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvo sekä sopimusperusteisten optioiden käyttöön vaikuttavat mahdolliset muutokset taloudellisissa ja muissa olosuhteissa;

4) vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja edunsaajille tulevaisuudessa maksettavat, muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut lisäedut ja muut suoritukset siitä riippumatta, onko niiden maksamisesta sovittu sitovasti, paitsi 12 luvun 4 §:ssä tarkoitettu omaan perusvarallisuuteen kuuluva ylijäämävarallisuus.

Lisäksi oletuksista, jotka liittyvät vastuuvelan laskentaan, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 1 alajaksossa sekä oletuksista, jotka liittyvät 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvostamiseen, komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 3 alajaksossa.

Vastuuvelan laskenta

3 §

Vastuuvelan laskennan laatuvaatimukset

Vastuuvelka on laskettava varovaisella, luotettavalla ja puolueettomalla tavalla.

Vastuuvelan laskennassa on käytettävä rahoitusmarkkinoilta ja vakuutusriskeistä yleisesti saatavilla olevia tietoja.

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintatavat ja menetelmät vastuuvelan laskennassa käytettävien tietojen asianmukaisuuden, riittävyyden ja tarkkuuden varmistamiseksi.

Lisäksi vastuuvelan laskennassa käytettävien tietojen käsittelystä ja niiden laatuvaatimuksista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa.

4 §

Velvoitteiden ryhmittely

Vastuuvelan laskennassa vakuutusyhtiön on jaettava vakuutussopimuksista aiheutuvat velvoitteensa riskin mukaan yhtenäisiin ryhmiin. Ryhmiin jakaminen on tehtävä vähintään vakuutuslajeittain.

Lisäksi velvoitteiden ryhmittelystä säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 5 jaksossa.

5 §

Vastuuvelan arvo

Vastuuvelan arvo on 6 §:ssä tarkoitetun parhaan estimaatin ja 10 §:ssä tarkoitetun riskimarginaalin summa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Jos on saatavilla luotettavia markkina-arvoja rahoitusvälineistä, joihin liittyvien kassavirtojen voidaan todeta luotettavasti vastaavan vakuutusyhtiön velvoitteisiin liittyviä kassavirtoja, vastuuvelan arvo on tältä osin määritettävä rahoitusvälineiden markkina-arvojen perusteella.

Lisäksi 2 momentissa tarkoitetusta laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 5 alajaksossa ja 6 jaksossa.

6 §

Paras estimaatti

Paras estimaatti on vakuutussopimuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen odotettu nykyarvo, joka lasketaan kassavirtojen todennäköisyyksillä painotettuna keskiarvona käyttäen 7 §:ssä tarkoitettua korkokäyrää.

Paras estimaatti lasketaan bruttomääräisenä vähentämättä saamia jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä. Nämä saamiset lasketaan erikseen 12 §:n mukaisesti.

Parhaan estimaatin laskennassa on käytettävä luotettavia ja ajantasaisia tietoja, realistisia oletuksia sekä asianmukaisia vakuutusmatemaattisia ja tilastollisia menetelmiä.

Lisäksi siitä, milloin vakuutusvelvoitteet on merkittävä vastuuvelkaan ja miten vakuutusvelvoitteiden ajallinen ulottuvuus otetaan huomioon, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 1 jaksossa. Vastuuvelan laskennassa käytettävistä oletuksista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 1 alajaksossa ja kassavirtojen ennakkointiin liittyvistä oletuksista 3 alajaksossa.

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaan kuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa 8 §:n mukaisesti vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu volatilititeettikorjauksella mainitun pykälän mukaisesti.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuutalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määritellä korkokäyrä käyttäen komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa määriteltäjä menetelmiä.

8 §

Vastaavuuskorjauksen ja volatilititeettikorjauksen käyttäminen

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttäviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön olisi viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta, vakuutusyhtiön olisi lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta, ja vakuutusyhtiö saisi Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua.

Vakuutusyhtiö voi käyttää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa ja Euroopan komission vahvistamaa valuuttakoh- taista tai maakohtaista volatilitteettikorjausta korkokäyrään laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia muille kuin 1 momentissa tarkoitetuille vakuutusvelvoitteille. Maakohtais- ta volatilitteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan.

Lisäksi oletuksista ja menetelmistä sekä tar- vittavista parametreista volatilitteettikorjauksen ja vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 3 ja 4 alajaksossa.

9 §

Parhaan estimaatin laskentamenetelmien ja las- kentaoletusten tarkistaminen

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintatavat ja menetelmät, joilla se säännöllisesti vertaa parhaista estimaatteista ja niiden laskennassa käytetty- jä oletuksia saatuihin kokemuseräisiin tietoi- hin.

Jos parhaat estimaatit järjestelmällisesti poik- keavat saaduista kokemuseräisistä tiedoista, vakuutusyhtiön on korjattava käytettäviä vakuu- tusmatemaattisia menetelmiä tai oletuksia taik- ka molempia.

10 §

Riskimarginaali

Riskimarginaali on erä, joka on lisättävä par- haaseen estimaattiin sen varmistamiseksi, että vastuuvelan määrä vastaa 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua määrää.

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pää- omakustannus, joka vastaa vakuutusmaksimusta niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa, 11 luvun 2 §:n mu- kaista vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Lisäksi riskimarginaalin laskemisesta sääde- tään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 4 alajaksossa.

11 §

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimargi- naalin laskennassa

Parhaan estimaatin laskennassa voidaan eri- tyisolosuhteissa käyttää asianmukaisia approksi- maatioita tai tapauskohtaisia menetelmiä, jos va- kuutusyhtiöllä ei ole riittävästi laatuvaatimukset täyttäviä tietoja voidakseen soveltaa luotettavaa vakuutusmatemaattista menetelmää johonkin vakuutusmaksimuksesta aiheutuvien velvoittei- densa ryhmään tai saamisiin jälleenvakuutusso- pimuksesta ja erillisyyhtiöiltä. Parhaan estima- tin ja riskimarginaalin laskennassa voidaan ra- joitetusti käyttää myös yksinkertaistettuja mene- telmiä.

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttä- misestä vakuutusteknisen vastuuvelan arvioimi- seksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen me- netelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

12 §

Saamiset jälleenvakuutusmaksimuksesta ja erillis- yhtiöiltä

Jälleenvakuutusmaksimukseen perustuvien ja erillisyyhtiöiltä olevien saamisten arvon lasken- taan sovelletaan 1—11 §:ää.

Jälleenvakuutusmaksimukseen perustuvien ja erillisyyhtiöiltä olevien saamisten arvoa lasket- taessa vakuutusyhtiön on lisäksi otettava huo- mioon korvausten suorittamisen jälkeen kor- vauksiin perustuvien jälleenvakuutusmaksimusten ja muiden saamisten yhtiölle maksamiseen kulu- va aika. Laskennan tuloksessa on otettava huo- mioon sopimusosapuolen maksukyvyttömyy- destä johtuvat odotettavissa olevat tappiot.

Lisäksi jälleenvakuutusmaksimukseen perustu- vien ja erillisyyhtiöiltä olevien saamisten arvosta-

misesta säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 6 alajaksossa.

13 §

Finanssivalvonnan oikeudet

Vakuutusyhtiön on Finanssivalvonnan pyynnöstä osoitettava, että yhtiön tämän luvun mukainen vastuuvelan taso on riittävä ja että yhtiö käyttää asianmukaisia menetelmiä ja riittäviä tilastotietoja vastuuvelan laskennassa.

Jos vakuutusyhtiö ei noudata vastuuvelan laskennassa tämän luvun mukaisia säännöksiä, Finanssivalvonta voi vaatia yhtiötä lisäämään vastuuvelan määrää tämän luvun säännösten mukaisesti lasketulle tasolle.

14 §

Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuus

Finanssivalvonnan on vuosittain annettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle seuraavat tiedot:

1) pitkäaikaisia takuita sisältävien vakuutusotteiden saatavuus Suomen markkinoilla ja vakuutusyhtiöiden käyttäytyminen pitkäaikaisina sijoittajina;

2) niiden vakuutusyhtiöiden määrä, jotka käyttävät:

- a) vastaavuuskorjausta;
- b) volatiliteettikorjausta;
- c) 25 luvun 5 §:n 4 momentin mukaista tervehdyttämiskorjauksen pidennystä;
- d) vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisia siirtymätoimenpiteitä;

3) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen korjausmekanismin sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisten siirtymätoimenpiteiden vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan kansallisella tasolla ja anonymisti kunkin yrityksen osalta;

4) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen ja osakepääomavaatimuksen symmetrisen korjausmekanismin vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäyttäytymiseen sekä se, tarjoavatko ne aiheettomia pääomahuojennuksia;

5) mahdollisen 25 luvun 5 §:n 4 momentin mukaisen tervehdyttämiskorjauksen pidennyksen vaikutus vakuutusyhtiöiden toimiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi; sekä

6) vakuutusyhtiöiden soveltaessa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisia siirtymätoimenpiteitä se, noudattavatko ne 11 §:n 7 ja 8 momentissa ja 12 §:n 7 ja 8 momentissa tarkoitettuja suunnitelmia, ja mahdollisuudet vähentää riippuvuutta näistä siirtymätoimenpiteistä, sekä toimenpiteistä, joita yritykset ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet tai joita niiden on määrä toteuttaa, lainsäädännön puitteissa.

15 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta annetaan tarkemmat säännökset sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

11 luku

Pääomavaatimukset*Yleiset säännökset*

1 §

Pääomavaatimusten täyttäminen

Tässä luvussa säädetään vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja vähimmäispääomavaatimuksesta (*pääomavaatimukset*).

Vakuutusyhtiön on jatkuvasti täytettävä pääomavaatimukset 12 luvussa säädetyllä laadultaan ja määrältään riittävällä omalla varallisuudellaan.

2 §

Vakavaraisuuspääomavaatimus

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen tarkoituksena on varmistaa, että vakuutusyhtiö pystyy suurella todennäköisyydellä täyttämään vakuutettuja etuja koskevat velvoitteensa. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa on otettava huomioon kaikki vakuutusyhtiöön kohdistuvat mitattavissa olevat riskit, olemassa olevan liiketoiminnan odottamattomat tappiot ja seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa oleva uusi liiketoiminta.

Vakavaraisuuspääomavaatimus määräytyy 12 luvun 2 §:ssä tarkoitetun oman perusvarallisuuden yhden vuoden ajanjaksolla tapahtuvien arvomuutosten todennäköisyysjakaumasta siten, että arvomuutoksista korkeintaan 0,5 prosenttia on vakavaraisuuspääomavaatimusta suurempia arvonneityksiä.

3 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyhtiön on laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus 7—18 §:n mukaisella standardikaavalla tai 19—29 §:n mukaisella sisäisellä mallilla, jonka käyttöä valvotaan 30—34 §:n mukaisesti.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa sovelletaan oletusta vakuutusyhtiön toiminnan jatkuvuudesta.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon ainakin:

- 1) vahinkovakuutusriski;
- 2) henkivakuutusriski;
- 3) sairausvakuutusriski;
- 4) markkinariski;
- 5) luottoriski; ja
- 6) operatiivinen riski.

Operatiiviseen riskiin sisältyvät myös oikeudelliset riskit, mutta siihen eivät sisälly strategisiin päätöksiin liittyvät riskit eivätkä maineriskit.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon riskien vähentämismenetelmien vaikutus. Tällöin vähentämismenetelmien käyttöön liittyvä luottoriski ja muut vähentämismenetelmien käytöstä johtuvat riskit otetaan huomioon vakavaraisuuspääomavaatimusta laskettaessa.

4 §

Vähimmäispääomavaatimus ja sen laskeminen

Vähimmäispääomavaatimus vastaa sitä 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun hyväksyttävän oman perusvarallisuuden määrää, jonka alitessa vakuutettuihin etuihin kohdistuu kohtuuton riski, jos vakuutusyhtiö jatkaa toimintaansa.

Jollei 3 ja 4 momentista muuta johdu, vähimmäispääomavaatimus lasketaan vakuutusyhtiön toiminnan laajuutta ja riskillisyyttä kuvaavien muuttujien lineaarisena funktiona. Lisäksi laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa 248—251 artiklassa.

Vähimmäispääomavaatimus on kuitenkin vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vähimmäispääomavaatimus on vähintään:

- 1) vahinkovakuutusyhtiössä vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vahinkovakuutusluokiiin 10—15 kuuluvaa vakuutustoimintaa harjoit-

tettaessa ja henkivakuutusyhtiössä 3 700 000 euroa;

2) vahinkovakuutusyhtiössä, joka harjoittaa muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahinkovakuutustoimintaa, 2 500 000 euroa;

3) jälleenvakuutusyhtiössä 3 600 000 euroa; sekä

4) jälleenvakuutuskytkösyhtiössä 1 200 000 euroa.

Lisäksi vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärästä komposiittiyhtiön osalta säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa 252 artiklassa.

5 §

Pääomavaatimusten laskemistiheys

Vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettava vähintään kerran vuodessa ja vähimmäispääomavaatimus vähintään neljännesvuosittain. Vakavaraisuuspääomavaatimusta ei kuitenkaan tarvitse laskea neljännesvuosittain pelkästään 4 §:n 3 momentin mukaista vähimmäispääomavaatimusta varten.

Jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit ovat merkittävästi muuttuneet, vakuutusyhtiön on viipymättä laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus uudelleen.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut laskennan tulokset on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Jos vähimmäispääomavaatimus määräytyy 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen prosenttimääräisten rajojen mukaisesti, vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle tiedot määräytymiseen johtaneista syistä.

6 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä olettaa, että vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit ovat merkittävästi muuttuneet vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeisimmästä ilmoittamisesta, Fi-

nanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleen.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaava

7 §

Standardikaavan rakenne

Standardikaavalla laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) 8 §:ssä säädetty perusvakavaraisuuspääomavaatimus;

2) 14 §:ssä säädetty operatiivisen riskin pääomavaatimus;

3) 15 §:ssä säädetty vaimennusvaikutus.

8 §

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi on muodostettava erilliset riskiosiot ainakin vahinkovakuutusriskille, henkivakuutusriskille, sairausvakuutusriskille, markkinariskille, vastapuoliriskille sekä näille riskiosioille alariskiosiot siten kuin 9—13 §:ssä säädetään.

Vahinko-, henki- ja sairausvakuutustoimintaan liittyvät riskit on sijoitettava vahinkovakuutuksen, henkivakuutuksen tai sairausvakuutuksen riskiosioon (*vakuutusriskiosio*) sen mukaisesti, mikä vakuutusriskiosio parhaiten ilmentää riskien luonnetta.

Jokaiselle riskiosiolle ja alariskiosiolle laskeaan pääomavaatimus, joka on kalibroitava 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimukset yhdistetään perusvakavaraisuuspääomavaatimukseksi.

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus laskeaan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (*Solvenssi II*) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, jäljempänä *Solvenssi II-direktiivi*, liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuk-

sen laskennasta, riskiosioista, vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosioiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

9 §

Vahinkovakuutuksen riskiosio

Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiön tulokseen sisältyvä epävarmuus, joka liittyy olemassa oleviin vakuutusvelvoitteisiin ja seuraavien 12 kuukauden kuluessa odotettavissa olevaan uuteen vakuutusliiketoimintaan.

Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon vähintään vahinkovakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin seuraavat alariskiosiot:

- 1) vahinkovakuutuksen vakuutusmaksu- ja vastuuvelariski;
- 2) vahinkovakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi vahinkovakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 2 jaksossa.

10 §

Henkivakuutuksen riskiosio

Henkivakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon henkivakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Henkivakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin seuraavat alariskiosiot:

- 1) kuolevuusriski;
- 2) pitkäikäisyysriski;
- 3) työkyvyttömyysriski;
- 4) henkivakuutuksen kuluriski;
- 5) muuttamisriski;
- 6) raukeamisriski;

- 7) henkivakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi henkivakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 3 jaksossa.

11 §

Sairausvakuutuksen riskiosio

Sairausvakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin sairausvakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Sairausvakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin:

- 1) vakuutussopimusten hoidosta aiheutuvien kulujen tasossa, kehityssuunnassa ja vaihtelussa tapahtuva muutos;

- 2) vakuutustapahtumien ajankohdissa, esiintymistiheydessä ja suuruudessa sekä korvausten maksamisen ajankohdissa ja määrissä tapahtuva heilahtelu;

- 3) sairausvakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi sairausvakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 4 jaksossa.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

- 1) korkoriski;
- 2) osakeriski, joka sisältää symmetrisen korjauksen;
- 3) kiinteistöriski;

- 4) korkomarginaaliriski;
- 5) valuuttariski;
- 6) markkinariskikeskittymät.

Lisäksi markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

13 §

Vastapuoliriskiosio

Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiöön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Vastapuoliriskiosiossa on käsiteltävä ainakin:

1) vakuutusyhtiön riskiä vähentävät sopimukset;

2) saamiset vakuutusedustajilta;

3) luottoriskit, joita 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu korkomarginaaliriski ei sisällä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja riskejä arvioitaessa on otettava huomioon vakuutusyhtiön hallussa olevat tai sen hyväksi asetetut vakuudet ja vakuuksiin liittyvät riskit. Vastapuoliriskiosiossa on jokaisen vastapuolen osalta otettava huomioon kokonaisriski riippumatta niiden sopimusvelvoitteiden oikeudellisesta muodosta, joita vastapuolella on yhtiötä kohtaan.

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

14 §

Operatiivisen riskin pääomavaatimus

Operatiivisille riskeille lasketaan pääomavaatimus siltä osin kuin operatiivisia riskejä ei ole otettu huomioon perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.

Niiden henkivakuutus sopimusten osalta, joissa vakuutuksenottaja kantaa sijoitusriskin, ope-

ratiivisen riskin pääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon kyseisistä vakuutusvelvoitteista aiheutuvien vuosittaisten kulujen määrä.

Muun kuin 2 momentissa tarkoitetun vakuutustoiminnan osalta operatiivisissa riskeissä otetaan huomioon vakuutustoiminnan laajuus mitattuna vakuutusvelvoitteisiin liittyvien vakuutusmaksutuottojen ja vastuuvelan määrällä. Operatiivisen riskin pääomavaatimus on tällöin enintään 30 prosenttia perusvakavaraisuusvaatimuksen määrästä.

Lisäksi operatiivisen riskiin liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 8 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvautumista samanaikaisella 10 luvun mukaisen vastuuvelan tai laskennallisten verovelkojen vähenemisellä.

Vaimennusvaikutuksessa otetaan huomioon vakuutussopimusten tulevien lisäetujen riskejä vähentävä vaikutus siltä osin kuin vakuutusyhtiö voi osoittaa, että tällaisten etujen pienentämistä voidaan tarvittaessa hyödyntää odottamattomien tappioiden kattamisessa. Tulevien lisäetujen riskejä vähentävä vaikutus ei saa olla suurempi kuin niihin liittyvien 10 luvun mukaisen vastuuvelan ja laskennallisten verovelkojen summa.

Sovellettaessa 2 momenttia tulevien lisäetujen arvoa epäsuotuisissa olosuhteissa on verrattava tällaisten etujen 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettua parhaan estimaatin laskennan oletusten mukaisesti laskettuun arvoon.

Lisäksi vaimennusvaikutuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 9 jaksossa.

Standardikaavan mukauttaminen

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitetun riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos se on perusteltua riskien laatu ja laajuus huomioon ottaen.

Lisäksi siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun 1 jakson 6 alajaksossa.

17 §

Yhtiökohtaisten parametrien käyttäminen vakuutusyhtiön hakemuksesta

Vakuutusyhtiö voi hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella korvata osan vakuutusriskiosioissa käytettävistä parametreista yhtiökohtaisilla parametreilla.

Yhtiökohtaiset parametrit on laskettava yhtiön sisäisistä tai yhtiön toimintaa koskevista asianmukaisista tiedoista.

Lisäksi yhtiökohtaisten parametrien käyttämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 12 jaksossa.

18 §

Yhtiökohtaisten parametrien käyttäminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö korvaa osan vakuutusriskiosioden laskemisessa käytettävistä parametreista yhtiökohtaisilla parametreilla, jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit poikkeavat merkittävästi standardikaavan olettamuksista.

Sisäiset mallit vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa

19 §

Sisäisen mallin soveltaminen

Vakuutusyhtiö voi hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa joko kokonaista tai osittaista sisäistä mallia.

Osittaisella sisäisellä mallilla voidaan laskea yksi tai useampi seuraavista:

1) 8 §:n 1 momentin mukaisen perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen yksi tai useampi riskiosio tai alariskiosio;

2) 14 §:n mukainen operatiivisen riskin vakavaraisuuspääomavaatimus; tai

3) 15 §:n mukainen tappioiden vaimennusvaikutus.

Osittaista mallia voidaan soveltaa vakuutusyhtiön koko liiketoimintaan tai ainoastaan yhteen tai useampaan suureen liiketoimintayksikköön.

Osittaisen sisäisen mallin käytön edellytyksenä on lisäksi, että:

1) mallin soveltamisalan rajoittaminen on perusteltua;

2) mallilla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus kuvaa vakuutusyhtiön riskejä paremmin kuin standardikaavalla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus; ja

3) malli on suunniteltu 1—3 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaiseksi ja se voidaan yhdistää vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan.

Lisäksi osittaisen sisäisen mallin yhdistämisestä standardikaavaan säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 5 jaksossa.

20 §

Hakemus sisäisen mallin käyttämiseksi tai muuttamiseksi

Vakuutusyhtiön on ennalta haettava Finanssivalvonnalta suostumus laskea vakavaraisuuspääomavaatimus kokonaan tai osittain vakuutusyhtiön sisäisellä mallilla. Vakuutusyhtiön halli-

tuksen on hyväksyttävä Finanssivalvonnalle tehtävä hakemus.

Hakemuksessa on oltava selvitys 22—28 §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttämistä ja toimintaperiaatteet sisäisen mallin muuttamiseksi. Toimintaperiaatteissa on eriteltävä sisäiseen malliin tehtävät vähäiset ja merkittävät muutokset.

Vakuutusyhtiön on dokumentoitava muutokset sisäiseen malliin. Vakuutusyhtiön on haettava Finanssivalvonnan suostumus ennalta myös sisäisen mallin merkittäville muutoksille ja sisäisen mallin muuttamista koskevien toimintaperiaatteiden muutoksille.

21 §

Finanssivalvonnan suostumuksen antaminen

Finanssivalvonnan on ratkaistava sisäisen mallin käyttöönottamista ja muuttamista koskeva hakemus kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vireille tulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta. Finanssivalvonnan on annettava suostumus, jos vakuutusyhtiön riskienhallintajärjestelmät ovat riittävät ja jos sisäinen malli täyttää 22—28 §:ssä säädetyt vaatimukset tai jos osittainen sisäinen malli täyttää soveltamisalansa osalta 19 §:n 2 ja 3 momentissa ja 22—28 §:ssä säädetyt vaatimukset.

Jos osittaiseen sisäiseen malliin liittyvä hakemus koskee ainoastaan joitakin tietyn riskiosion alariskiosioita tai ainoastaan joitakin vakuutusyhtiön liiketoimintayksikköjä tietyn riskiosion osalta taikka osittain kumpaakin näistä, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä toimittamaan siirtymäsuunnitelman mallin soveltamisalan laajentamiseksi. Siirtymäsuunnitelmasa on selvitettävä, millä tavalla vakuutusyhtiö aikoo varmistaa sen, että soveltamisalan laajenus käsittää pääosan yhtiön vakuutustoiminnasta tietyn riskiosion osalta.

Sisäistä mallia koskevat vaatimukset

22 §

Sisäisessä mallissa huomioon otettavat riskit

Sisäistä mallia käytettäessä on varmistuttava siitä, että vakavaraisuuspääomavaatimuksessa otetaan huomioon kaikki vakuutusyhtiöön kohdistuvat olennaiset riskit. Huomioon on otettava ainakin 3 §:ssä tarkoitetut riskit.

Vakuutusyhtiön on sisäisessä mallissaan arvioitava tarkasti sellaiset olennaiset erityisriskit, jotka liittyvät taloudellisiin takuisiin ja sopimusperusteisiin optioihin, mukaan lukien niiden omat ja vakuutuksenottajille annetut optiot. Vakuutusyhtiön on lisäksi otettava huomioon vaikutukset, jotka taloudellisten ja muiden olosuhteiden muutoksilla voi olla mainittujen optioiden käyttöön.

Vakuutusyhtiön on sisäisessä mallissaan otettava huomioon kaikki maksut, jotka se olettaa suorittavansa vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja edunsaajille, riippumatta siitä, onko mak-suista sovittu sitovasti.

23 §

Hajautusvaikutukset, riskienvähentämismenetelmät ja johdon toimet

Sisäisessä mallissa voidaan ottaa huomioon:

1) vakuutusyhtiön käyttämien riskiluokkien sisäisten ja eri riskiluokkien välisten riippuvuuksien tuomat hajautusvaikutukset, jos vakuutusyhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle hajautusvaikutusten mittaamisen asianmukaisuuden;

2) riskienvähentämismenetelmien vaikutukset, jos sisäinen malli ilmentää asianmukaisesti niiden käytöstä aiheutuvia luottoriskejä ja muita riskejä;

3) erityisolosuhteissa todennäköisesti toteutettavat vakuutusyhtiön johdon toimet ottaen huomioon niihin kuluva aika.

24 §

Laskentamenetelmien ja tietojen laatuvaatimukset

Sisäisen mallin perustana olevien riskien ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmät eivät saa olla ristiriidassa 10 luvussa säädettyjen vastuuvelan laskentamenetelmien kanssa. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmien on perustuttava luotettaviin ajantasaisiin tietoihin ja realistisiin oletuksiin sekä asianmukaisiin vakuutusmatemaattisiin ja tilastollisiin menetelmiin.

Laskentamenetelmästä riskit on pystyttävä luokittelemaan ja asettamaan järjestykseen riittävällä tavalla.

Sisäisen mallin on perustuttava tarkkoihin, riittäviin ja asianmukaisiin tietoihin sekä tilastollisiin aineistoihin. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskennassa käytettävät tilastolliset aineistot on päivitettävä vähintään kerran vuodessa.

Lisäksi tätä pykälää ja 22 ja 23 §:ää täydentäviä säännöksiä on komission asetuksen I osaston VI luvun 2 ja 3 jaksossa.

25 §

Kalibrointivaatimukset

Vakavaraisuuspääomavaatimus on kalibroitava suoraan sisäisellä mallilla tuotetusta ennustetusta todennäköisyysjakaumasta 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Sisäisessä mallissa voidaan käyttää muutakin riskimittaa tai ajanjaksoa, jos vakuutusyhtiö voi hyödyntää sisäisellä mallilla saatuja tuloksia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa siten, että vakuutetut edut saavat 2 §:n 2 momentissa säädettyä vastaavan suojan.

Jos vakuutusyhtiö ei voi johtaa vakavaraisuuspääomavaatimusta suoraan sisäisellä mallilla tuotetusta todennäköisyysjakaumasta, Finanssivalvonta voi antaa suostumuksensa sille, että vakuutusyhtiö käyttää arvioita vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa. Tällöin edellytyksenä on, että vakuutusyhtiö osoittaa vakuu-

tettujen etujen saavan 2 §:n 2 momentissa säädettyä vastaavan suojan.

Lisäksi sisäisten mallien kalibroinnista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 4 jaksossa.

26 §

Laadunvarmistus

Vakuutusyhtiöllä on oltava sisäisen mallin laadunvarmistus, jolla säännöllisesti seurataan sen suorituskkyä ja oletusten sopivuutta sekä verrataan sen antamia tuloksia kokemukseräisiin tietoihin. Laadunvarmistuksessa on myös arvioitava sisäisen mallin vakautta ja siinä käytettyjen 24 §:ssä tarkoitettujen tietojen laatuvaatimusten täyttymistä sekä testattava mallilla saatavien tulosten herkkyyttä mallin keskeisten oletusten muutoksille.

Vakuutusyhtiön on voitava tilastollisella laadunvarmistusmenetelmällä osoittaa, että sisäisellä mallilla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on asianmukainen. Käytettävillä tilastomenetelmillä on testattava ennustetun todennäköisyysjakauman sopivuutta tappiokehitykseen sekä kaikkiin todennäköisyysjakaumaan liittyviin merkittäviin uusiin tietoihin.

Vakuutusyhtiön on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa voittojen ja tappioiden syitä ja alkuperää jokaisen merkittävän liiketoimintayksikön osalta. Samalla vakuutusyhtiöiden on arvioitava, miten vakuutusyhtiön käyttämä sisäisen mallin riskiluokitus selittää voittojen ja tappioiden syyt ja alkuperän, ottaen huomioon vakuutusyhtiön riskiprofiilin.

Lisäksi voittojen ja tappioiden tarkastelusta säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 6 jaksossa ja laadunvarmistuksesta 7 jaksossa.

27 §

Sisäisen mallin käyttö osana hallintojärjestelmää

Sisäisen mallin on oltava merkittävä ja laajasti käytössä oleva osa 6 luvussa tarkoitettua hal-

lintojärjestelmää. Mallia on käytettävä erityisesti riskienhallinnassa ja päätöksentekomenettelyissä sekä taloudellisen pääoman ja vakavaraisuuspääoman arviointi- ja kohdentamismenettelyissä. Vakuutusyhtiön on osoitettava, että se käyttää sisäistä mallia johdonmukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen ja muihin tässä momentissa mainittuihin tarkoituksiin.

Vakuutusyhtiön hallituksen on varmistettava, että sisäisen mallin suunnittelu ja toiminta sekä mallin vastaavuus vakuutusyhtiön riskien kanssa ovat jatkuvasti asianmukaisia. Hallituksen on huolehdittava siitä, että vakuutusyhtiö ottaa käyttöön sisäisen mallin toiminnan varmistavat järjestelmät.

Lisäksi sisäisen mallin käytöstä osana hallintojärjestelmää säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 2 jaksossa.

28 §

Sisäisen mallin kuvaus

Vakuutusyhtiöllä on oltava kirjallinen kuvaus sisäisen mallin rakenteesta ja sen toiminnallisista yksityiskohdista. Kuvauksesta on käytävä ilmi:

- 1) tiedot, jotka osoittavat mallin täyttävän 22—27 §:ssä säädetty vaatimukset;
- 2) teoriat, oletukset sekä matemaattiset ja kokemusperäiset tiedot, joille sisäinen malli rakentuu;
- 3) olosuhteet, joissa sisäinen malli ei toimi tehokkaasti;
- 4) sisäiseen malliin 20 §:n mukaisesti tehdyt muutokset.

Lisäksi sisäisten mallien dokumentoinnista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 8 jaksossa.

29 §

Ulkoiset mallit ja tiedot

Vakuutusyhtiön kolmannelta osapuolelta saaman mallin tai tiedon käyttö ei oikeuta poikkeaa-

maan 22—28 §:ssä säädettyistä sisäistä mallia koskevista vaatimuksista.

Lisäksi ulkoisista malleista ja tiedoista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 9 jaksossa.

Valvonta

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä vaatia sisäistä mallia käyttävää vakuutusyhtiötä esittämään arvion standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

31 §

Sisäisen mallin luotettavuus

Vakuutusyhtiön on pyynnöstä esitettävä Finanssivalvonnalle selvitys sisäistä malliaan koskevista oletuksista.

Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö soveltaa sisäistä malliaan asianmukaiseen vertailuaineistoon ja käyttää ulkoisiin tietoihin perustuvia oletuksia sen varmistamiseksi, että sisäinen malli täyttää 25 §:ssä säädetty kalibrintivaatimukset ja mallin määrittely on yleisesti hyväksytyn markkinakäytännön mukainen.

32 §

Sisäisen mallin vaatimusten noudattamatta jättäminen

Jos sisäinen malli ei täytä 22—28 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, vakuutusyhtiön on viipymättä esitettävä Finanssivalvonnalle suunnitelma vaatimusten täyttämiseksi kohtuullisessa ajassa tai osoitettava, että vaatimusten noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

Jos vakuutusyhtiö ei toteuta 1 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavalla.

33 §

Siirtyminen standardikaavan käyttöön

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä antaa hakemuksesta sisäistä mallia käyttävälle vakuutusyhtiölle luvan alkaa laskea vakavaraisuuspääomavaatimus kokonaan tai osittain standardikaavalla.

34 §

Sisäisen mallin käyttö Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos vakuutusyhtiöön kohdistuvat riskit poikkeavat merkittävästi standardikaavassa käytetyistä oletuksista, Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö käyttää kokonaista tai osittaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai sen laskennassa käytettävien riskiosioiden laskemiseen.

Asetukset

35 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa tässä luvussa säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu määrä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

12 luku

Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa*Oma varallisuus ja ylijäämävarallisuus*

1 §

Oma varallisuus

Omallalla varallisuudella tarkoitetaan 2 §:n mukaisen oman perusvarallisuuden ja 3 §:n mukaisen oman lisävarallisuuden yhteismäärää.

Oman varallisuuden on oltava jatkuvasti laadultaan ja määrältään riittävä täyttämään 11 luvun mukaiset pääomavaatimukset.

Lisäksi oman varallisuuden määrittelystä, luokittelusta, hyväksyttävyydestä ja rajoituksista säädetään komission asetuksen I osaston IV luvussa.

2 §

Oma perusvarallisuus

Omallalla perusvarallisuudella tarkoitetaan:

- 1) ylijäämää, jolla 10 luvun mukaisesti arvosetetut varat ylittävät velat, vähennettynä vakuutusyhtiön omistamien omien osakkeiden arvolla;
- 2) etuoikeudeltaan muita velkoja huonompia velkoja.

3 §

Oma lisävarallisuus

Oma lisävarallisuus muodostuu eristä, jotka eivät kuulu omaan perusvarallisuuteen ja jotka voidaan vaatia maksettaviksi tappioiden kattamiseen.

Omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua seuraavat erät:

- 1) sellainen maksamaton osakepääoma, takuupääoma ja pohjarahasto, jota ei vielä ole vaadittu maksettavaksi;
- 2) remburssit ja takuut;
- 3) muut kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut vakuutusyhtiön saamat oikeudellisesti sitovat sitoumukset.

Keskinäisellä vahinkovakuutusyhtiöllä omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua myös kaikki lisämaksut, jotka se voi vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettavaksi seuraavien 12 kuukauden aikana.

Jos omaan lisävarallisuuteen kuuluva erä on maksettu tai vaadittu maksettavaksi, se ei enää kuulu omaan lisävarallisuuteen.

4 §

Ylijäämävarallisuus

Ylijäämävarallisuudella tarkoitetaan henkivakuutustoiminnasta kertynyttä ylijäämää, joka on tarkoitettu jaettavaksi lisäetuina vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja edunsaajille, mutta jota ei ole ositettu. Ylijäämävarallisuus kuuluu omaan perusvarallisuuteen, jos sillä on olennaisilta osin 8 §:n mukaiset ominaisuudet.

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset perusteet, joista selviää ylijäämävarallisuuteen kuuluvien lisätujen määräytyminen ja se, miten ylijäämävarallisuutta voidaan käyttää 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla tappioiden kattamiseen.

Oman lisävarallisuuden hyväksyminen

5 §

Finanssivalvonnan suostumuksen hakeminen

Oman lisävarallisuuden erän ottamiseksi huomioon oman varallisuuden määrittämisessä vakuutusyhtiön on haettava ennalta Finanssivalvonnan suostumus erän rahalliselle määrälle taikka menetelmälle, jolla erän rahallinen määrä lasketaan. Omaan lisävarallisuuteen kuuluvan erän rahallisen määrän on vastattava erän tappionkattamiskykyä sekä perustuttava varovaisiin, luotettaviin ja realistisiin oletuksiin. Kun omaan lisävarallisuuteen kuuluvalla erällä on nimellisarvo, erän määrä on sama kuin sen nimellisarvo,

jos se asianmukaisesti ilmentää tappionkattamiskykyä.

6 §

Finanssivalvonnan suostumuksen antaminen

Finanssivalvonnan on päättäessään 5 §:ssä tarkoitetusta suostumuksesta otettava huomioon seuraavat seikat:

1) asianomaisten vastapuolten maksukyky ja maksuhalukkuus;

2) erän perittävyys ottaen huomioon erän oikeudellinen muoto;

3) ehdot, jotka voivat estää erän maksamisen tai maksettavaksi vaatimisen;

4) aikaisempien maksuvaatimusten tulokset, kun vakuutusyhtiöt ovat perineet vastaavia eriä.

Jos Finanssivalvonta antaa suostumuksen 5 §:ssä tarkoitettulle menetelmälle, menetelmällä laskettu rahallinen määrä on voimassa määräajan.

Oman varallisuuden laadulliset vaatimukset

7 §

Oman varallisuuden luokittelu

Vakuutusyhtiön on luokiteltava omaan varallisuuteen kuuluvat erät kolmeen luokkaan. Erien sijoittamisesta luokkiin säädetään komission asetuksen I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistetussa luettelossa.

Jos oman varallisuuteen kuuluvaa erää ei ole 1 momentissa tarkoitettussa luettelossa, luokitus on tehtävä 8 ja 9 §:n mukaisin perustein ja vakuutusyhtiön on haettava ennalta erän luokitukselle Finanssivalvonnan suostumus.

8 §

Oman varallisuuden luokitteluun vaikuttavat ominaisuudet

Omaan varallisuuteen luettavat 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut erät luokitellaan sen perusteella, ovatko ne omaan perusvarallisuuteen vai

omaan lisävarallisuuteen kuuluvia eriä ja missä määrin niillä on seuraavat ominaisuudet:

1) erä on käytettävissä tai voidaan vaatia maksettavaksi kokonaisuudessaan tappioiden kattamiseen toiminnan jatkuessa tai vakuutusyhtiötä purettaessa (*pysyvä saatavuus*);

2) vakuutusyhtiötä purettaessa erä kokonaisuudessaan on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä erää makseta takaisin sen haltijalle, ennen kuin kaikki muut velvoitteet on täytetty (*huonompi etuoikeus*).

Arvioitaessa omaan varallisuuteen kuuluvien erien 1 momentissa tarkoitettuja ominaisuuksia on otettava lisäksi huomioon niiden erääntyminen. Jos erän eräpäivä on sovittu tai määrätty, sen suhteellista kestoaikaa on verrattava vakuutus sopimuksista aiheutuvien velvoitteiden kesto aikaan.

Oman varallisuuden erien ominaisuuksien arvioinnissa on lisäksi otettava huomioon, liittyykö erään:

1) lunastusvaatimuksia tai kannustimia lunastamiseen;

2) pakollisia kiinteitä maksuja;

3) rasitteita.

9 §

Pääasialliset luokitteluperusteet

Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut erät on sijoitettava luokkaan 1, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet, ja luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin huonomman etuoikeuden ominaisuus.

Omaan lisävarallisuuteen kuuluvat 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut erät on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet.

Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut omaan perusvarallisuuteen ja omaan lisävarallisuuteen kuuluvat erät, jotka eivät kuulu luokkiin 1 tai 2, on sijoitettava luokkaan 3.

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu:

1) omaan perusvarallisuuteen kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;

2) ETA-valtiossa toimiluvan saaneiden luotolaitosten antamat sellaiset remburssit ja takuut, joita riippumaton omaisuudenhoitaja hoitaa vakuutusvelkojen hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;

3) tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

Muut kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettut tulevat lisämaksut, joita sellaiset keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet.

Oman varallisuuden hyväksyttävyys ja luokkien määrälliset rajoitukset pääomavaatimuksia täytettäessä

11 §

Luokkiin 1—3 sovellettavat määrälliset rajoitukset

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden tulee muodostua luokkaan 1 kuuluvasta omasta varallisuudesta ja rajoitetusti luokkiin 2 tai 3 kuuluvasta omasta varallisuudesta.

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävän oman perusvarallisuuden tulee

muodostua luokkaan 1 kuuluvasta omasta varallisuudesta ja rajoitetusti luokkaan 2 kuuluvasta omasta perusvarallisuudesta.

Lisäksi eri luokkiin kuuluvan oman varallisuuden määrällisistä rajoituksista säädetään kommission asetuksen I osaston IV luvun 3 jaksossa.

12 §

Erillään pidettävät rahastot

Erillään pidettävillä rahastoilla tarkoitetaan sellaisia oman varallisuuden eriä, joiden käyttö on rajoitettu ainoastaan tietyistä vastuista tai tietyistä riskeistä aiheutuvien tappioiden kattamiseen.

Lisäksi erillään pidettävien rahastojen hyväksymisestä omaan varallisuuteen säädetään kommission asetuksen I osaston IV luvun 3 jakson 1 alajaksoissa.

IV OSA

HENKIVAKUUTUS

13 luku

Henkivakuutus

1 §

Henkivakuutuksen laskuperusteet

Henkivakuutuksella sekä vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvilla vakuutuksilla, silloin kun ne liittyvät henkivakuutusluokkaan 1 tai vastaaviin henkivakuutusluokan 3 vakuutussopimuksiin, on oltava 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen vastuuvelan laskuperusteiden lisäksi laskuperusteet, joissa määrätään, miten lasketaan:

1) vakuutusmaksut tai niitä vastaavat vakuutusturvan määrät;

2) määrä, joka vakuutuksenottajalla on oikeus saada, jos vakuutuksenottaja irtisanoo sopimuksensa kesken vakuutuskautta; ja

3) vakuutetun etuuden määräytyminen, jos vakuutuksenottaja keskeyttää vakuutusmaksujen maksamisen.

Uusien henkivakuutusten vakuutusmaksun laskuperusteita laadittaessa on huolehdittava vakuutettujen etujen turvaamisesta siten, että vakuutusyhtiö selviytyy kaikista vakuutusten sille aiheuttamista sitoumuksista joutumatta käyttämään muita varoja kuin näiden vakuutusten vakuutusmaksuja ja niiden sijoittamisesta saatavia tuottoja tavalla, joka saattaisi vaarantaa 11 luvun mukaisten pääomavaatimusten täyttymisen.

Vakuutusyhtiön on toimitettava tässä pykälässä tarkoitettut laskuperusteet Finanssivalvonnalle ennen niiden käyttöönottoa.

2 §

Lisätujen kohtuusperiaate

Päätettäessä lisätujen antamisesta vakuutuksille, joille on vakuutussopimuksessa annettu oikeus vakuutusten tuottaman ylijäämän perusteella mahdollisesti annettaviin lisätuihin, on kohtuullisessa määrin otettava huomioon sekä näille vakuutuksille annettavien lisätujen kokonaismäärän että niiden jakautumisen osalta näiden vakuutusten tuottaman ylijäämän määrä ja muodostumistapa. Lisäedut eivät saa vaarantaa yhtiön 11 luvun mukaisten pääomavaatimusten täyttymistä tai lisätujen tason jatkuvuutta.

Vakuutuksille annettavilla lisäeduilla on oltava laskuperuste, josta selviää lisätujen vaikutus vakuutusyhtiön 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun vastuuvelkaan.

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset lisätujen jakamista koskevat tavoitteet, jotka vakuutusyhtiön on julkaistava internetsivuillaan ja tilinpäätöksessään. Vakuutusyhtiön on vuosittain julkaistava internetsivuillaan ja tilinpäätöksessä selvitys siitä, kuinka tavoitteet ovat toteutuneet ja tarvittaessa perustelut sille, miksi tavoitteita ei ole saavutettu.

Finanssivalvonnan on julkaistava vuosittain sekä yhtiökohtaisia että keskenään mahdollisimman vertailukelpoisia tietoja siitä, miten vakuutusyhtiöt ovat soveltaneet 1 momentissa tarkoi-

tettua kohtuusperiaatetta, sekä yhtiöiden tavoitteista ja niiden toteutumisesta.

13 a luku

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen samassa vakuutusyhtiössä

1 §

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen samassa vakuutusyhtiössä

Jos henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoitetaan komposiittiyhtiössä, toimintojen erillisyys on järjestettävä 2—5 §:ssä säädetyn mukaisesti ja siten, etteivät vakuutetut edut vaarannu.

Kirjanpito on järjestettävä siten, että se osoittaa erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan tuotot ja kulut. Kumpaankin toimintaan liittyvät yhteiset erät on vietävä kirjanpitoon Finanssivalvonnan hyväksymien jakoperusteiden mukaisesti.

2 §

Nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyhtiön on laskettava nimellinen vähimmäispääomavaatimus erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan osalta 11 luvun 4 §:n mukaisesti.

Lisäksi vähimmäispääomavaatimuksen laskemisesta komposiittiyhtiössä säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa.

3 §

Nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen täyttäminen

Vakuutusyhtiön on täytettävä nimellinen vähimmäispääomavaatimus erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan osalta. Nimelliset vähimmäispääomavaatimukset on täytettävä 12 luvun 11 §:n mukaisella vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Henkivakuutustoiminta ja

vahinkovakuutustoiminta eivät saa vastata toisen toiminnan nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisestä.

Nimellisten vähimmäispääomavaatimusten täytyessä vakuutusyhtiö voi ilmoitettuaan asiasta Finanssivalvonnalle käyttää henki- ja vahinkovakuutustoiminnan ylimääräistä omaa varallisuutta 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Vakuutusyhtiön on laadittava selvitys, jonka perusteella voidaan osoittaa ne oman perusvarallisuuden erät, joilla kunkin toiminnan nimellinen vähimmäispääomavaatimus täytetään.

4 §

Riittämätön oman perusvarallisuuden määrä

Jos vakuutusyhtiö ei täytä henki- tai vahinkovakuutustoiminnan osalta nimellistä vähimmäispääomavaatimusta, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä 25 luvussa säädettyihin valvontatoimenpiteisiin riippumatta toisen toiminnan tuloksista.

Sen estämättä, mitä 3 §:n 1 momentissa säädetään, hyväksyttäviä oman perusvarallisuuden eriä voidaan siirtää toimintojen välillä Finanssivalvonnan suostumuksella tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa.

14 luku

Osake- ja takuuosuusanti, optio- ja muut erityiset oikeudet osakkeisiin ja takuu-osuuksiin sekä osake- ja takuupääoman korottaminen

5 §

Keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkaiden lisämaksu

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkaille, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat lisämaksuvelvollisia, on viipymättä määrättävä lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön 11 luvun 4 §:n mukainen vähimmäispääomavaatimus ei

täyty taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 4 luvun 4 §:ssä säädetään.

Jollei vakuutuksenottajaosakas määräaikana suorita hänen osalleen määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada vakuutuksenottajaosakkaalta perityksi, puuttuva määrä on jaettava toisten vakuutuksenottajaosakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään, jos lisämaksun periminen on vielä tarpeen.

Lisämaksu viivästyskorkeineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

15 luku

Luotonotto ja vakuuden antaminen

1 §

Luotonottoa koskevat yleiset säännökset

Vakuutusyhtiö saa ottaa luottoa ainoastaan:

1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;

2) työntekijän eläkelaisa (395/2006) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;

3) jäljempänä 2 §:ssä tarkoitettuna pääomalainana;

4) oman henkilökuntansa omistamalta henkilöstörahostolta;

5) liiketoimintaansa liittyvinä tavanomaisina tililuottoina ja muina niihin rinnastettavina luottoina.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentin 1 ja 3—5 kohdassa tarkoitetun lainan ottamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen antamisesta ja sen sisällöstä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään vakuutusyhtiön oikeudesta ottaa luottoa, koskee vastaa-

vasti vakuutusyhtiön tytäryhteisönä olevaa palveluyritystä ja sellaista tytäryhteisöä, jonka tehtävänä on vakuutusyhtiön puolesta suoraan tai välillisesti omistaa joukkovelkakirjalainoja, lainasaamisia ja muita saamisia, osakkeita tai muita arvopapereita tai kiinteistöjä tai muuta vastaavaa omaisuutta. Tytäryhteisö voi kuitenkin ottaa luottoa emoyhtiönä olevalta vakuutusyhtiöltä.

Vakuutusyhtiö voi tehdä arvopaperin takaisinostosopimuksia.

16 luku

Vakuutusyhtiön varojen jakaminen

5 §

Jaettava määrä

Vakuutusyhtiö ei saa jakaa varoja osakkaille, jos yhtiö ei täytä 11 luvussa säädettyjä pääomavaatimuksia tai 9 taikka 10 luvun mukaista vastuuvulkaa koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhtiö on maksukyvytön. Varoja ei myöskään saa jakaa, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että varojen jakaminen aiheuttaa yhtiön maksukyvyttömyyden tai sen, että 11 luvussa säädettyt pääomavaatimukset taikka 9 tai 10 luvun mukaista vastuuvulkaa koskevat vaatimukset eivät enää täyty.

12 §

Luottoa ja sijoittamista koskevat päätökset eräissä tapauksissa

Vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin tai 26 luvun mukaiseen vakuutusyhtyrühmään taikka rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvalla yhtiöllä annettavaa luottoa ja tällaiseen yhtiöön sijoittamista koskevat merkittävät tai periaatteelliset päätökset on tehtävä vakuutusyhtiön hallituksessa.

Mitä 1 momentissa säädetään luoton antamisesta, sovelletaan myös takauksen antamiseen

tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

17 luku

Osake- ja takuupääoman alentaminen ja takuupääoman takaisinmaksu

2 §

Päätöksenteko

Vakuutusyhtiö ei saa alentaa perustamispääomaansa 2 luvun 1 a §:ssä säädettyä pienemmäksi.

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

3 §

Sulautumissuunnitelma ja tilintarkastajan lausunto

Sen lisäksi, mitä osakeyhtiölain 16 luvun 3 §:ssä säädetään, sulautumissuunnitelmassa on oltava:

1) ehdotus sulautuvan yhtiön vakuutuskanan sekä muiden varojen ja velkojen siirtymisestä vastaanottavalle yhtiölle;

2) selvitys siirtyvästä tasoituksesta;

3) selvitys tämän luvun 2 §:n 3 momentissa mainituista seikoista, jos vastaanottava yhtiö on keskinäinen vakuutusyhtiö;

4) selvitys siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää sulautumisen jälkeen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädetty pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetun lain (1114/2006) vastuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa

laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetty vakavaraisuusvaatimukset.

Mitä osakeyhtiölain 16 luvun 4 §:n 1 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Tilintarkastajan ei kuitenkaan tarvitse antaa lausuntoa 1 momentin 4 kohdan osalta 10—12 ja 13 a luvussa tarkoitetuista seikoista. Lisäksi tilintarkastajalta edellytetään tämän lain 7 luvun 3 §:n mukaista pätevyyttä.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

3 §

Jakautumissuunnitelma ja tilintarkastajan lausunto

Sen lisäksi, mitä osakeyhtiölain 17 luvun 3 §:ssä säädetään, jakautumissuunnitelmassa on lisäksi oltava:

1) ehdotus jakautuvan yhtiön vakuutuskanan sekä muiden varojen ja velkojen jakamisesta kullekin jakautumiseen osallistuvalla yhtiöllä;

2) selvitys siirtyvästä tasoituksesta;

3) selvitys siitä, että jakautumiseen osallistuvat yhtiöt täyttävät jakautumisen jälkeen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädetty pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetun lain vastuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetty vakavaraisuusvaatimukset.

Mitä osakeyhtiölain 17 luvun 4 §:n 1 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Tilintarkastajan ei kuitenkaan tarvitse antaa lausuntoa 1 momentin 3 kohdan osalta 10—12 ja 13 a luvussa tarkoitetuista seikoista. Lisäksi tilintarkastajalta edellytetään tämän lain 7 luvun 3 §:n mukaista pätevyyttä.

21 luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

2 §

Vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma

Luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivitävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevassa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön toiminimet, yritys- ja yhteisötunnukset tai vastaavat yksilöintitiedot ja kotipaikat;

2) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

3) tarvittaessa ehdotus vastaanottavan yhtiön yhtiöjärjestyksen muutoksesta;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja 3 §:ssä tarkoitetulle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys siitä, mitä on sovittu luovutettaviin vakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta vastaanottavassa yhtiössä, jos vastaanottava yhtiö on keskinäinen vakuutusyhtiö;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

9) selvitys siitä, että luovuttava vakuutusyhtiö, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhtiö täyttävät luovutuksen jälkeen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuovelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädetyt pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusra-

jan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset;

10) selvitys keskinäisen vakuutusyhtiön taakuupääoman takaisin maksamisesta 4 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa;

11) ehdotus suunnitellusta vakuutuskannan luovutusajankohdasta.

7 §

ETA-valtioiden valvontaviranomaisten suostumus vakuutuskannan luovuttamiseen

Jos Finanssivalvonta ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapunut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisilta, joilta Finanssivalvonta on 6 §:n 1 momentin nojalla pyytänyt vahvistusta tai suostumusta taikka joille Finanssivalvonta on 6 §:n 2 momentin nojalla antanut mahdollisuuden tulla kuulluksi, näiden katsotaan vahvistaneen vastaanottavan yhtiön täyttävän pääomavaatimukset taikka antaneen suostumuksen tai myönteisen lausunnon vakuutuskannan luovuttamiseen.

17 §

Sijoittautumisoikeuden ja palvelujen vapaan tarjonnan perusteella tehtyjen vakuutusten vakuutuskannan luovuttaminen ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella luovuttaa 3 luvun 1 §:ssä tarkoitetun sijoittautumisoikeuden ja 6 §:ssä tarkoitetun palvelujen vapaan tarjoamisen oikeuden perusteella tehtyjen vakuutussovimusten vakuutuskannan tai osan siitä ulkomaiselle vakuutusyhtiölle, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö*).

Ennen 12 §:ssä tarkoitetun suostumuksen antamista Finanssivalvonnan on hankittava vastaanottavan yhtiön kotivaltion valvontaviranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää vakuutuskannan luovutus huomioon ot-

taen Solvenssi II -direktiivin mukaiset vakuutusyhtiöille asetetut pääomavaatimukset sekä suostumus sen ETA-valtion valvontaviranomaiselta, jossa vahinkovakuutussopimuksen kattama riski 3 luvun 7 §:n mukaan sijaitsee tai jossa henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti tai, jos henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö, se oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee.

Jos luovutettavia vakuutussopimuksia on tehty 3 luvun 4 §:ssä tarkoitettua sivuliikkeestä käsin, Finanssivalvonnan on ennen tämän luvun 12 §:ssä tarkoitettua suostumuksen antamista annettava sivuliikkeen sijaintimaan vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle mahdollisuus tulla kuulluksi vakuutuskannan luovuttamisesta.

Tässä pykälässä tarkoitettussa vakuutuskannan luovuttamisessa on muutoin noudatettava, mitä edellä tässä luvussa säädetään, kuitenkin siten, että 3 §:ssä tarkoitettua tilintarkastajan lausuntoa ei tarvitse antaa vastaanottavalle yhtiölle, 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille julkaistaan luovuttavan yhtiön kustannuksella, tätä kuulutusta ei anneta vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille eikä luovuttamiseen sovelleta 15 ja 16 §:ää. Tämän luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 8—10 §:ää, 12 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 luvun 21 §:n 3 momenttia ei sovelleta vastaanottavaan yhtiöön.

Jos Finanssivalvonta ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapunut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisilta, joilta Finanssivalvonta on 2 momentin nojalla pyytänyt vahvistusta tai suostumusta taikka joille Finanssivalvonta on 3 momentin nojalla antanut mahdollisuuden tulla kuulluksi, katsotaan näiden vahvistaneen vastaanottavan yhtiön täyttävän pääomavaatimukset taikka antaneen suostumuksen tai myönteisen lausunnon vakuutuskannan luovuttamiseen.

Finanssivalvonta ei saa antaa 12 §:ssä tarkoitettua suostumusta vakuutuskannan luovuttamiselle, jos vastaanottavalta vakuutusyhtiöltä on vaadittu 25 luvun 5 §:ssä tarkoitettu tervehdyttä-

missuunnitelma taikka 25 luvun 6 §:ssä tarkoitettu rahoitusuunnitelma ja jos Finanssivalvonta katsoo, että vakuutussopimuksista johtuvat vakuutuksenottajien oikeudet tai jälleenvakuutusyhtiön sopimusvelvoitteet ovat uhattuina.

18 §

Muun vakuutuskannan luovuttaminen ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella luovuttaa muun kuin 17 §:ssä tarkoitettua vakuutuskannan tai sen osan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle.

Ennen 12 §:ssä tarkoitettua suostumuksen antamista Finanssivalvonnan on hankittava vastaanottavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen Solvenssi II -direktiivin mukaiset pääomavaatimukset.

Tässä pykälässä tarkoitettussa vakuutuskannan luovuttamisessa on muutoin noudatettava, mitä edellä tässä luvussa säädetään, kuitenkin siten, että 3 §:ssä tarkoitettua tilintarkastajan lausuntoa ei tarvitse antaa vastaanottavalle yhtiölle, 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille julkaistaan luovuttavan yhtiön kustannuksella ja tätä kuulutusta ei anneta vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille. Tämän luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 8—10 §:ää, 12 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 luvun 21 §:n 3 momenttia ei sovelleta vastaanottavaan yhtiöön.

19 §

Vakuutuskannan vastaanottaminen ulkomaiselta ETA-vakuutusyhtiöltä

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella vastaanottaa vakuutuskannan tai sen osan ulkomaiselta ETA-vakuutusyhtiöltä. Finanssivalvonnan on annettava suostumuksensa vakuutuskannan vastaanottamiselle, jos 12 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät.

Finanssivalvonnan on annettava vastauksensa tiedoksi luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lausuntopyyntö on saapunut Finanssivalvonnalle. Jos Finanssivalvonta ei ole antanut määräajassa vastausta luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, Finanssivalvonnan katsotaan antaneen suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

2 §

Yksityisen vakuutusyhtiön muuttaminen julkiseksi vakuutusyhtiöksi

Yhtiökokouksen päätös yksityisen vakuutusosakeyhtiön tai keskinäisen vakuutusyhtiön muuttamisesta julkiseksi yhtiöksi on tehtävä 5 luvun 21 §:ssä tarkoitetulla määräenemmistöllä.

Yksityinen vakuutusosakeyhtiö voidaan muuttaa julkiseksi vakuutusosakeyhtiöksi ja keskinäinen vakuutusyhtiö julkiseksi keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi vain, jos yhtiö täyttää tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädetty pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemista ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemista ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetty vakavaraisuusvaatimukset ja jos yhtiön yhtiöjärjestys täyttää julkisen vakuutusyhtiön yhtiöjärjestykselle tässä laissa asetetut vaatimukset. Vakuutusyhtiön on ilmoitettava julkiseksi vakuutusosakeyhtiöksi tai julkiseksi keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi muuttamista koskeva yhtiöjärjestyksen muutos rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan vahvistettua vakuutusyhtiön yhtiöjärjestyksen, tai muutos raukeaa.

Vakuutusyhtiö muuttuu julkiseksi vakuutusyhtiöksi, kun yhtiömuodon muutosta koskeva yhtiöjärjestyksen muutos rekisteröidään kaupparekisteriin.

23 luku

Selvitystila ja konkurssi

Yleiset säännökset

1 §

Osakeyhtiölain ja konkurssilain soveltaminen

Jos vakuutusyhtiö ei jatka vakuutustoiminnan harjoittamista koko vakuutuskannan luovuttamisen jälkeen kuuden kuukauden kuluessa vakuutuskannan luovuttamisesta tai jos yhtiön päätös jatkaa muuta liiketoimintaa raukeaa 21 luvun 14 §:n 3 momentin nojalla rekisteröinnin laiminlyönnin tai epäämisen perusteella, yhtiön selvitystilaan ja yhtiön purkamiseen sovelletaan, mitä osakeyhtiölain 20 luvun 1—22 §:ssä säädetään osakeyhtiön selvitystilasta ja purkamisesta.

Muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetussa tilanteessa vakuutusyhtiön selvitystilaan tai konkurssiin ei sovelleta osakeyhtiölakia. Jollei jäljempänä tästä luvusta muuta johdu, vakuutusyhtiön konkurssiin sovelletaan konkurssilakia (120/2004).

2 §

Selvitystilaan asettamisen edellytykset

Vakuutusyhtiö on asetettava selvitystilaan ja purettava, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta eikä tilannetta ole korjattu tämän luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitetussa määräajassa 25 luvun

6 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun rahoitussuunnitelman mukaisesti; tai

2) vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 tai 2 momentin perusteella.

Selvitystilaan asettaminen voidaan tehdä ilman 25 luvun 9 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

3 §

Kokouskutsu selvitystilaan asettamisesta päättävään yhtiökokoukseen

Jos vakuutusyhtiö tai työeläkevakuutusyhtiö on 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan asetettava selvitystilaan, hallituksen on viipymättä kutsuttava yhtiökokous koolle päättämään yhtiön asettamisesta selvitystilaan viimeistään kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä. Finanssivalvonta voi pidentää selvitystilaan asettamisen määräaikaan enintään kolmella kuukaudella 25 luvun 6 §:ssä tai enintään kuudella kuukaudella työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelman toteuttamiseksi ja vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi, jos vakuutetut edut eivät tämän seurauksena vaarannu.

Sen lisäksi, mitä yhtiöjärjestyksessä määrätään, kutsu on lähetettävä kirjallisena jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhtiön tiedossa. Hallituksen on annettava tieto kutsusta yhtiökokoukseen Finanssivalvonnalle.

Kutsussa on mainittava hallituksen päätösehdotuksen pääasiallinen sisältö. Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä lisäksi 25 luvun 8 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus ja niitä koskeva tilintarkastajan lausunto. Ehdotus liitteineen on pidettävä vakuutusyhtiön pääkonttorissa osakkaiden nähtävänä vähintään viikon ajan ennen yhtiökokousta ja viipymättä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhtiökokouksessa.

Jos hallitus ja toimitusjohtaja eivät ole tehneet 3 momentissa tarkoitettua tilinpäätöstä, Fi-

nanssivalvonta kutsuu selvitystilasta päättävän yhtiökokouksen koolle noudattaen, mitä 25 luvun 8 §:ssä säädetään.

4 §

Selvitystilaan asettamisesta päättäminen

Vakuutusyhtiön yhtiökokouksen on päätettävä yhtiön asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta, jos yhtiö ei täytä vähimmäispääomavaatimusta, eikä tilannetta ole korjattu yhtiökokoukseen mennessä.

Finanssivalvonnan on määrättävä yhtiö selvitystilaan ja purettavaksi, jollei yhtiökokous tee 1 momentissa edellytettyä päätöstä.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta määrää vakuutusyhtiön välittömästi ja ilman yhtiökokouksen päätöstä selvitystilaan ja purettavaksi, jos vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 tai 2 momentin perusteella.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 3 momentissa tarkoitetusta määräyksestä sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä tarkoitetusta määräajasta puutteen korjaamiseksi sekä määräyksestä Patentti- ja rekisterihallitukselle, joka merkitsee määräajan ja määräyksen rekisteriin viran puolesta.

25 luku

Vakuutusyhtiön ja vakuutusomistusyhteisön valvonta

Finanssivalvonnan valvontatehtävät ja niihin liittyvät oikeudet

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa, että vakuutusyhtiöt noudattavat vakuutustoimintaa koskevaa lainsäädäntöä ja hyvää vakuutustapaa. Finanssivalvonnan harjoittaman valvonnan on perustuttava tulevaisuuteen suuntautuvaan ja

riskilähtöiseen lähestymistapaan. Valvonnan on oltava säännöllistä. Finanssivalvonnan on vahvistettava kunkin vakuutusyhtiön osalta valvontatoimenpiteidensä vähimmäistiheys ja laajuus.

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

1) 6 luvussa säädettyä johtoa, hallintojärjestelmää, aktuaaritoimintaa ja vastuullista vakuutusmatemaattikkoa sekä sijoittamista;

2) 10 luvussa säädettyä vastuuvulkaa;

3) 11 luvussa säädettyä pääomavaatimusten täyttämistä ja kokonaisista tai osittaisia sisäisiä malleja; sekä

4) 12 luvussa säädettyä oman varallisuuden laatua ja määrää.

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista sekä menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

Finanssivalvonta valvoo myös suomalaisia vakuutusomistusyhteisöjä siten kuin tässä laissa säädetään.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annettussa lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot 6 luvussa säädetystä yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10—12 luvussa säädettyistä yhtiön käyttämisestä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä

muodossa. Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset 1 momentissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Henkivakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle selvitys 9 luvun mukaisen vastuuvulan laskemisesta sekä tutkimus vakuutustoiminnasta. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset selvityksen ja tutkimuksen laatimisesta.

Vakuutusyhtiön tulee vuosittain kuukauden kuluessa siitä yhtiökokouksesta, jossa tilinpäätös ja toimintakertomus on vahvistettu tai Finanssivalvonnan hyväksymänä myöhemmän ajankohtana, toimittaa Finanssivalvonnalle selvitys toiminnastaan sen mukaan kuin Finanssivalvonta erikseen määrää.

Suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on vuosittain toimitettava Finanssivalvonnalle oma tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa sekä konsernitilinpäätöksensä Finanssivalvonnan määräämässä ajassa.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista sekä määräajoista, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavarai-

suuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

1) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista silloin, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu 11 luvussa säädetyn standardikaavan mukaisesti ja 11 luvun 34 §:n nojalla esitetty vaatimus sisäisen mallin käytöstä ei ole tarkoituksenmukainen tai on ollut tehoton taikka kokonaista tai osittaista sisäistä mallia kehitetään parhaillaan 11 luvun 34 §:n mukaisesti;

2) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista silloin, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu 11 luvun mukaista sisäistä mallia tai osittaista sisäistä mallia käyttäen ja tietyt määrällisesti ilmaistavat riskit on määritetty puutteellisesti, ja mallin mukauttaminen vastaamaan paremmin asianomaista riskiprofiilia ei ole toteutunut määräajassa;

3) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi korjausten ja siirtymätoimenpiteiden perusoletuksista, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai volatilitteettikorjausta tai vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentissa ja 12 §:n 1—6 momentissa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä;

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

Edellä 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Finanssivalvonnan on varmistettava, että vakuutusyhtiö korjaa puutteet, jotka johtivat pääomavaatimuksen korottamiseen.

Finanssivalvonnan on arvioitava 1 momentissa tarkoitettua pääomavaatimuksen korotusta vähintään kerran vuodessa. Korotus on poistettava, kun vakuutusyhtiö on korjannut puutteet, jotka johtivat korotuksen käyttöönottoon.

Jos pääomavaatimusta on korotettu, 11 luvun 2 §:n mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus korvataan vakavaraisuuspääomavaatimuksella, johon on sisällytetty käyttöön otettu pääomavaatimuksen korotus. Edellä 10 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua riskimarginaalia laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa kuitenkaan sisältää tämän pykälän 1 momentin 4 kohdan nojalla määrättyä pääomavaatimuksen korotusta.

Ilmoitusvelvollisuus ja toimenpiteet pääomavaatimusten jäädessä täyttämättä

5 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnan välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 2 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai että vakavaraisuuspääomavaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kahden kuukauden kuluessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vakuutusyhtiön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhtiö kuuden kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta täyttää uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Finanssivalvonta voi tarvittaessa jatkaa 3 momentin mukaista määräaika kolmella kuukaudella.

Jos rahoitusmarkkinoilla ilmenee poikkeuksellisia häiriöitä, Finanssivalvonta voi pidentää 4 momentin mukaista jatkettua määräaika kohtuullisella enintään seitsemän vuoden pituisella lisäajalla ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät. Vakuutusyhtiön on tällöin toimitettava Finanssivalvonnalle kolmen kuukauden välein selvitys, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja se, miten yhtiö on edistynyt vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä tai riskiprofiilin muuttamisessa.

Edellä 5 momentissa tarkoitettu määräaika on peruutettava, jos 5 momentissa tarkoitettu selvitys osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä tai riskiprofiilin muuttamisessa ei ole merkittävästi edistytty vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamisen ja selvityksen toimittamisen välisenä aikana.

6 §

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiliaan siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

7 §

Tervehdyttämis- ja rahoitussuunnitelmassa esitettävät tiedot

Edellä 5 §:ssä tarkoitettuun yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaan ja 6 §:ssä tarkoitettuun lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaan on sisällytettävä ainakin:

1) arviot yleiskuluista ja palkkioista sekä muista hallintokustannuksista;

2) arviot tuloista ja menoista ensivakuutusliiketoiminnan sekä tulevan ja menevän jälleenvakuutuksen osalta;

3) taseen kehittymistä koskeva ennuste;

4) arviot 10 luvussa säädetyn vastuuvelan kattamiseen ja 11 luvussa säädettyjen pääomavaatimusten täyttämiseen tarkoitetuista varoista; ja

5) jälleenvakuutusta koskevat periaatteet.

8 §

Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatiminen

Jos vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:n tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöstä annetun lain 17 §:n 2 momentin mukaista vähimmäispääomavaatimusta, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa laadittava tilinpäätös ja toimintakertomus siltä ajalta, jolta tilinpäätös ja toimintakertomus ei vielä ole esitetty yhtiökokouksessa, sekä annettava ne tilintarkastajalle tarkastettaviksi. Tällöin on noudatettava, mitä tämän lain 8 luvussa säädetään tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta sekä tilintarkastuslaissa tilintarkastuskertomuksesta. Jos tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen aika käsittää myös edellisen tilikauden, tältä tilikaudelta on annettava erillinen tilinpäätös ja toimintakertomus.

Jos hallitus ja toimitusjohtaja eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tilinpäätöstä ja toimintakertomusta, Finanssivalvonnan tulee kehottaa hallitusta ja toimitusjohtajaa viivytyksettä laatimaan tilinpäätös ja toimintakertomus ja antamaan ne tilintarkastajien tarkastettaviksi. Jollei kehotusta noudateta, Finanssivalvonnalla on oikeus laadituttaa tilinpäätös ja toimintakertomus ja antaa ne tilintarkastajien tarkastettaviksi.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä 9 ja 10 luvussa säädettyjä vastuuvakaa koskevia vaatimuksia tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 15 §:ssä säädettyjä vastuuvakan määrää ja vastuuvakan katetta koskevia vaatimuksia;

2) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta;

3) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 2 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai työeläkevakuutusyhtiön vakavaraisuuspääoma on alle työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 1 momentissa säädetyn vakavaraisuusrajan ja Finanssivalvonnalla on aihetta olettaa yhtiön taloudellisen tilan edelleen heikkenevän taikka jos se katsoo yhtiön olevan joutumassa tällaiseen tilaan.

Finanssivalvonta voi 1 momentissa säädetyn edellytyksin kieltää vakuutusyhtiötä myös suorittamasta vakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille. Mitä tässä laissa säädetään omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta, sovelletaan kieltopäätökseen 13 §:n 2 momentissa olevin poikkeuksin.

Finanssivalvonta voi pyytää niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia, joissa yhtiö harjoittaa vakuutustoimintaa 3 luvun 1 ja 6 §:n pe-

rusteella, ryhtymään kotivaltiossaan tämän pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Vakuutusyhtiön omaisuuden määrääminen luovutus- ja panttauskieltoon saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä päättää kiellon jatkamisesta enintään kolmella kuukaudella.

13 §

Luovutus- ja panttauskiellon vaikutukset vakuutusyhtiön toimintaan

Omaisuuden luovutus- ja panttauskielto ei vaikuta vakuutusyhtiön hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston asemaan ja tehtäviin. Vakuutusyhtiöllä säilyy omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon aikana valta määrätä toiminnastaan ja omaisuudestaan, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusyhtiö saa luovuttaa tai pantata kiellon alaista omaisuuttaan vain, jos asiamies siihen suostuu. Kielto ei estä omaisuuden tavanomaista käyttöä. Suostumus ei kuitenkaan ole tarpeen, jos kyseessä on yhtiön tavanomaiseen liiketoiminnan harjoittamiseen kuuluva toimi, joka ei ole ehdoiltaan, merkitykseltään tai riskiltään epätavallinen. Liiketoimeen, jonka arvo on suurempi kuin 1 000 000 euroa tai 1 prosenttia vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksytyn 12 luvun mukaisen oman varallisuuden ja vähimmäispääomavaatimuksen erotuksesta tai työeläkevakuutusyhtiön työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 7 luvun mukaisesti lasketun vakavaraisuuspääoman ja vähimmäispääomavaatimuksen erotuksesta, on aina haettava asiamiehen suostumus. Vakuutuksen takaisinostoarvoa ei kuitenkaan saa suorittaa vakuutuksenottajille ilman asiamiehen suostumusta.

Kiellon vastainen toimi on pätemätön, paitsi jos toinen osapuoli ei tiennyt eikä hänen pitänyt-kään tietää, ettei vakuutusyhtiöllä ollut oikeutta tehdä kyseistä oikeustointa.

Asetukset ja määräykset sekä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot

23 §

24 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 3 §:n 3—5 momentissa tarkoitetuista tiedoista, niitä koskevien asiakirjojen muodosta ja niiden säännöllisestä toimittamisesta Finanssivalvonnalle;

2) 19 §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen sisällöstä;

3) 7 §:ssä ja työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä tarkoitetussa suunnitelmassa annettavista tiedoista.

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen

Jos Finanssivalvonta antaa 24 §:n 1 kohdan nojalla tarkempia määräyksiä yhtä vuotta lyhyemmistä valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden määräajoista, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavissa tapauksissa:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;

2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;

3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;

4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti;

5) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Finanssivalvonta ei saa rajoittaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia, jos raportointi tapah-

tuu useammin kuin kerran vuodessa. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön raportointivelvollisuutta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että useammin kuin vuosittain tapahtuva raportointi on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyritysryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien laatu ja laajuus.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasetaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Vähimmäispääoman valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportointivelvollisuudesta säädetään 11 luvussa.

26 §

Eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön eräkohtaista raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen siitä seuraavissa tapauksissa:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;

2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;

3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;

4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Finanssivalvonta ei saa vapauttaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään kuuluvia vakuutusyhtiöitä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa vapauttaa vakuutus-

yhtiön eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että eräkohtainen raportointivelvollisuus on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyhtyröhmän liiketoimintaan liittyvien riskien laatu ja laajuus sekä rahoitusjärjestelmän vakaas.

Valvontaan liittyvää eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääraisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvellan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

27 §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot pääomavaatimuksen korotuksista

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määrätyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 25 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvellan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus-

yhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvellan ja varojen kokonaismääristä.

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta

Määritelmät ja soveltamisala

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta toisessa yrityksessä sekä yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että:

a) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus;

b) kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivallasta tai osakkeista, jäsenosuuksista, takuuosuuksista tai yhtiöosuuksista;

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö pitää hallussaan suoraan tai välillisesti äänivaltaa tai osakkeita, jäsenosuuksia, takuuosuuksia tai yhtiöosuuksia sellaisessa yrityksessä, jossa Finanssivalvonta katsoo tosiasiallisesti käytettävän huomattavaa vaikutusvaltaa;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielin-

men enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

5) *osakasyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä* sellaista vakuutusyritystä, joka on osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä;

6) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielimen enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

7) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhtiötä, työeläkevakuutusyhtiöstä annetussa laissa tarkoitettua työeläkevakuutusyhtiötä lukuun ottamatta, sekä vastaavaa ulkomaista vakuutuksenantajaa, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

8) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista yritystä, joka harjoittaa ensi- tai jälleenvakuutusta ja jonka kotipaikka ei ole ETA-valtiossa;

9) *ryhmittymän omistusyhteisöllä* rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaisen rahoitus- ja vakuutusryhmittymän muodostavan yritysryhmän emoyritystä, joka ei ole säännelty yritys, sekä mainitun lain 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ryhmittymän johdossa olevaa yritystä;

10) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö eikä ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys;

11) *ryhmävalvoijalla* ryhmän ryhmävalvonnasta vastaavaa viranomaista;

12) *valvontakollegiolla* ryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaavien valvontaviranomaisten pysyvää, mutta joustavaa rakennetta yhteistyötä, koordinoitua ja ryhmävalvontaa koskevan päätöksenteon helpottamista varten;

13) *Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan va-

kuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1094/2010.

Määriteltäessä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä välillisenä omistuksena pidetään myös omistusta, joka saadaan laskukaavasta, jonka mukaan yritysten, jotka eivät kuulu samaan konserniin, peräkkäiset omistukset kerrotaan keskenään. Samaan konserniin kuuluvien yritysten osalta niiden omistuksia konsernin ulkopuolisessa yhtiössä pidetään suorana omistuksena.

2 §

Vakuutusyritysryhmä

Samaan vakuutusyritysryhmään (*ryhmä*) kuuluvia vakuutusyrityksiä on valvottava ryhmätasolla tämän luvun mukaisesti.

Ryhmä muodostuu:

1) vakuutusyrityksestä, sen sidos- ja osakasyrityksistä ja osakasyrityksen sidosyrityksistä; tai

2) vakuutusyrityksistä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, ja tämä yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi, ja että ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä.

3 §

Sovelletamisala ja ylin emoyritys

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan:

1) osakasyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen 11—49 §:n mukaisesti;

2) osakasyritykseen, joka ei ole vakuutusyrittäjä, 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §:n mukaisesti;

3) vakuutusyrittäjään, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11—49 §:n mukaisesti;

4) vakuutusyrittäjään, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyrittäjä, 51—54 §:n mukaisesti;

5) vakuutusyrittäjään, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.

Ylimmällä emoyrityksellä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrittäjänä olevaa vakuutusyrittäjästä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyritykseksi katsottavaa vakuutusyrittäjästä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrittäjänä oleva vakuutusyrittäjä tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrittäjän, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, 11—49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyritys. Jos ryhmässä on useita emoyrityksiä taikka jos vakuutusyrittäjien keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrittäjässä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrityksen tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrityksellä yhdessä yhden tai useamman tytäryrittäjänsä kanssa taikka ylimmän emoyrityksen tytäryrittäjänsä yksin tai yhdessä muiden tytäryrittäjien kanssa.

4 §

Ylin emoyritys Suomessa

Jos 3 §:ssä tarkoitettulla ylimmällä emoyrityksellä ei ole kotipaikkaa Suomessa, Finanssivalvonta voi päättää, että 11—49 §:ää sovelletaan ryhmään kuuluvan, kotipaikkaa Suomessa pitävän ja kansallisesti ylimmän emoyrityksen tasolla.

Finanssivalvonnan on ennen päätöksen tekemistä kuultava 3 §:ssä tarkoitettua ylintä emoyritystä ja sen ryhmävalvojaa. Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmävalvojalle ja ylimmälle emoyritykselle.

Finanssivalvonta ei voi tehdä päätöstä tai pitää sitä voimassa, jos 3 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys on saanut 35 §:n mukaisesti suostumuksen siihen, että sen tytäryrittäjään sovelletaan 36 ja 37 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta sekä sen ja vähimmäispääomavaatimusten täyttämättä jättämistä koskevia säännöksiä.

Ryhmävalvoja

5 §

Ryhmävalvoja

Finanssivalvonta toimii Suomessa ryhmävalvojana, jos se on myöntänyt toimiluvan kaikille ryhmään kuuluville vakuutusyrittäjille, sekä 6 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

6 §

Ryhmävalvojan määräytyminen

Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana, jos se on myöntänyt toimiluvan osakasyrittäjänä olevalle vakuutusyrittäjälle.

Jos ryhmän ylin emoyritys ei ole vakuutusyri-
tys, Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana:

1) jos se on myöntänyt toimiluvan vakuu-
tusy yritykselle, jonka emoyritys on vakuu-
tusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö;

2) jos kyse on vakuutusomistusyhteisöstä tai ryhmittymän omistusyhteisöstä, jolla on kotipaikka Suomessa ja ryhmässä on useita vakuutusyri-
tyksiä, joista vähintään yhdelle Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan;

3) jos ryhmän johdossa on vähintään kaksi vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, joiden kotipaikat ovat eri ETA-valtioissa, ja kussakin näistä valtioista toimii vakuutusyri-
tys ja Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan sille ryhmään kuuluvalla vakuutusyri-
tykselle, jonka taseen loppusumma on suurin;

4) jos ryhmän ylin emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jolla on kotipaikka sellaisessa ETA-valtiossa, jossa ei toimi ryhmään kuuluvia vakuutusyri-
tyksiä, ja Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan sille ryhmään kuuluvalla vakuutusyri-
tykselle, jonka taseen loppusumma on suurin;

5) muussa kuin 1—4 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa, jos Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan vakuutusyri-
tykselle, jonka taseen loppusumma on suurin.

Asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä Finanssivalvonta voi muiden ryhmän valvontaviranomaisten kanssa päättää erityisistä syistä poiketa 1 ja 2 momentissa säädetyistä ryhmävalvojan määräytymisen perusteista. Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa kolmen kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön esittämisestä. Ennen päätöksen tekemistä ryhmää on kuultava.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 3 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja mainitussa momentissa säädetyin kolmen kuukauden määräajan päättymistä saatta-

nut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja yhteistä päätöstä tehtäessä toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimittava perusteltu päätös ryhmälle sekä valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sitovaksi.

Siihen asti kunnes 3 momentissa tarkoitettu yhteinen päätös saadaan tehtyä, Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana, jos tehtävä kuuluu sille 1 tai 2 momentin mukaisesti.

7 §

Ryhmävalvontaa koskevien tehtävien siirtäminen toiselle valvontaviranomaiselle

Finanssivalvonta voi tehdä sopimuksen ryhmävalvonnasta useita ETA-valtioita kattavan alaryhmän tasolla. Finanssivalvonta voi tehdä tällaisen sopimuksen yhden tai useamman muun sellaisen ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa, joka valvoo sellaista toista sidosyri-
tystä, joka on kansallisen tason ylin emoyritys ja jolla on kotipaikka kyseisessä ETA-valtiossa. Sopimus voidaan tehdä, jos se on ryhmävalvonnan tehokkaan järjestämisen kannalta perusteltua. Tällöin valvontaviranomaisten on perusteltava sopimuksensa sekä ryhmävalvojalle että ylimmälle emoyritykselle.

Jos Finanssivalvonta vastaa sopimuksen mukaan ryhmävalvonnasta, alaryhmän tasolla sovelletaan 10 §:ää.

Finanssivalvonta ei saa harjoittaa 4 §:n mukaista ryhmävalvontaa Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitettua sopimuksen perusteella toisen ETA-valtion valvontaviranomainen vastaa ryhmävalvonnasta. Tällöin ryhmävalvontaan sovelletaan ryhmävalvojan valtion lakia. Sopimuksesta on laadittava kirjallinen valvontapöytäkirja, joka on kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten allekirjoitettava ja josta on ilmoitettava alaryhmän ylimmälle emoyritykselle.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettusta sopimuksesta valvontakollegiolle 46 §:n mukaisesti.

Poikkeaminen ryhmävalvontaa koskevien säännösten soveltamisesta

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

1) yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarpeellisten tietojen toimittamiselle;

2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta; tai

3) yrityksen sisällyttäminen ryhmävalvonnan piiriin ei ole ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Ryhmävalvonnan ulkopuolelle voidaan jättää yksi tai useampia yrityksiä, jos sen tai niiden yhteinen merkitys on valvonnan kannalta vähäinen.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusyritystä ei tarvitse sisällyttää ryhmävalvontaan 1 momentin 2 tai 3 kohdan perusteella, sen on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen päätöksen tekemistä.

9 §

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta ja luottolaitostoiminnasta annettujen lakien soveltaminen

Jos ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän lain että rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, Finanssivalvonta voi tarvittaessa toisen ETA-valtion toimivaltaista valvontaviranomaista kuultuaan päättää soveltaa ryhmittymän omistusyhteisöön ainoastaan ra-

hoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain asiaa koskevaa säännöstä.

Jos ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän lain että luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, Finanssivalvonta voi yhteisestä sopimuksesta toisen ETA-valtion toimivaltaisen valvontaviranomaisen kanssa päättää soveltaa ainoastaan joko tätä lakia tai luottolaitostoiminnasta annettua lakia riippuen siitä, kumman sektorin merkitys on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisella tavalla laskettuna ryhmässä suurempi.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmittymän omistusyhteisölle sekä ilmoitettava 1 ja 2 momentin nojalla tekemästään päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettulle Euroopan pankkiviranomaiselle.

10 §

Suomalaisen ylimmän emoyrityksen ryhmävalvonta

Finanssivalvonta voi rajoittaa ryhmävalvontaa koskevien vaatimusten soveltamisen 4 §:ssä tarkoitettun kansallisesti ylimmän emoyrityksen taloudelliseen asemaan tai osaan siitä, jos se on ryhmävalvonnan tehokkaan järjestämisen kannalta perusteltua toisen ETA-valtion ryhmävalvojan ryhmävalvontaa koskevien päätösten tai toimenpiteiden johdosta.

Jos Finanssivalvonta päättää soveltaa suomalaiseen ylimpään emoyritykseen ryhmän vakavaraisuutta koskevia säännöksiä:

1) sen on tunnustettava sitovaksi se menetelmän valinta, jonka 3 §:ssä tarkoitettun ylimmän emoyrityksen ryhmävalvoja on tehnyt 15 §:ssä säädettyä päätöstä vastaavasti ryhmän vakavaraisuuden laskemiseksi, ja sovellettava sitä;

2) sen on tunnustettava 28 tai 32 §:ssä säädettyä vastaavasti hyväksytty sisäinen malli;

3) suomalainen ylin emoyritys ei saa hakea 35 §:n mukaisesti suostumusta, jolla sallittaisiin 36 ja 37 §:ssä säädettyjen vakavaraisuuspääomavaatimusta sekä sen ja vähimmäispääomavaatimusten täyttämättä jäämistä koskevien menettelyjen käyttäminen johonkin sen tytäryritykseen.

Jos 3 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys on saanut 28 tai 32 §:ssä säädettyä vastaavasti luvan laskea ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisen mallin perusteella ja Finanssivalvonta katsoo, että suomalaisen ylimmän emoyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi 3 §:ssä tarkoitettujen emoyritysten sisäisen mallin oletuksista ja jos suomalainen ylin emoyritys ei ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi päättää määrätä 25 luvun 4 §:n mukaisen pääomavaatimuksen korotuksen kansallisen alaryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Jos pääomavaatimuksen korottaminen ei poikkeuksellisissa tilanteissa ole perusteltua, Finanssivalvonta voi vaatia suomalaista ylintä emoyritystä laskemaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan perusteella.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmävalvojalle ja ylimmälle emoyritykselle.

Ryhmän vakavaraisuus

11 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen ja laskeminen

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen tai ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten on varmistettava, että ryhmän oma varallisuus on jatkuvasti laadultaan ja määrältään riittävä täyttämään 14—33 §:n mukaisesti lasketun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Jos ryhmän ylimmänä emoyrityksenä on vakuutusomistusyhteisö tai sellainen ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, ryhmän vakavaraisuus on laskettava va-

kuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tasolla 14—33 §:n mukaisesti. Vakuutusomistusyhteisöön ja ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan tällöin 11 luvun säännöksiä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta sekä 12 luvun säännöksiä omasta varallisuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen tai ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viipymättä, jos ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä tai että se saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Menettelyssä noudatetaan tällöin 25 luvun 5 §:ää. Tarvittaessa Finanssivalvonnan on kuultava valvottavan ryhmävalvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista ennen tervehdyttämissuunnitelman laatimista koskevan määräajan pidennystä.

Saatuaan 3 momentin mukaisen ilmoituksen Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille, joiden on analysoitava ryhmän tilanne.

12 §

Vakavaraisuuden laskentatiheys

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on tehtävä 11 §:ssä tarkoitettut laskelmat vähintään kerran vuodessa.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen tai ryhmään kuuluvan yrityksen, jonka Finanssivalvonta on nimennyt kuultuaan ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia, on ilmoitettava laskentaan tarvittavat tiedot ja laskennan tulokset Finanssivalvonnalle.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on jatkuvasti tarkkailtava ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta. Jos ryhmän riskit poikkeavat merkittävästi ryhmän viimeisimmän ryhmävalvojalle ilmoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen oletuksista, ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on viipymättä laskettava uudelleen ja ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

13 §

*Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen
Finanssivalvonnan vaatimuksesta*

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä olettaa, että ryhmän riskit ovat merkittävästi muuttuneet viimeisimmästä vakavaraisuuspääomavaatimuksen ilmoittamisesta, Finanssivalvonta voi vaatia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleen laskemista.

Laskentamenetelmien valinta ja yleiset periaatteet

14 §

Tekniset periaatteet ja oletusmenetelmä

Edellä 11 §:ssä tarkoitettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava tässä luvussa tarkoitettuja teknisiä periaatteita noudattaen. Ellei 15 §:stä muuta johdu, vakavaraisuus on laskettava 26—29 §:ssä säädetyllä konsernitilinpäätökseen perustuvalla menetelmällä.

Lisäksi konsernitilinpäätökseen perustuvasta menetelmästä säädetään komission asetuksen II osaston I luvun 2 jaksossa.

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

Jollei ryhmän vakavaraisuuden laskemiseen ole asianmukaista soveltaa konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää, Finanssivalvonta voi päättää kuultuaan ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia, että ryhmään sovelletaan 31—33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai mainittujen menetelmien yhdistelmää.

Lisäksi menetelmän valinnasta säädetään komission asetuksen II osaston I luvun 1 jaksossa.

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa on otettava huomioon osakasyrityksen suhteellinen osuus sen sidosyrityksessä. Suhteellisella osuudella tarkoitetaan:

1) konsernitilinpäätökseen perustuvassa menetelmässä konsernitilinpäätöksen laadinnassa käytettävää prosenttimäärää;

2) vähennys- ja yhteenlaskumenetelmässä osakasyrityksen suoraan tai välillisesti omistaman pääoman osuutta sidosyrityksessä.

Jos sidosyrityksenä on tytäryritys, jolla ei ole riittävästi hyväksyttävää omaa varallisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi, ryhmän vakavaraisuuden laskennassa on otettava huomioon tytäryrityksen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotus kokonaisuudessaan sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan suostumuksella tytäryrityksen vakavaraisuusvaje voidaan kuitenkin ottaa huomioon suhteellisesti, jos pääomasta osuuden omistavan emoyrityksen vastuu on rajattu kyseiseen pääomaosuuteen.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;

2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suoraan tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi; taikka

3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä.

18 §

Hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää omaa varallisuutta ei saa käyttää ryhmän vakavaraisuuden laskennassa kahteen kertaan eri vakuutusyriksien välillä.

Laskelmaan ei saa ottaa mukaan:

1) merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa osakasyritystä;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä;

3) sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa saman osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen toista sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä.

Jollei 26—31 §:ssä toisin säädetä, laskelmaan ei saa ottaa mukaan:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat sen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta; ja

3) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen muun sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta.

Jollei 2 tai 3 momentista muuta johdu, laskelmaan voidaan ottaa mukaan seuraavat erät, jos ne voidaan hyväksyä sidosyrityksen hyväksyttävään omaan varallisuuteen:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan henkivakuutusyhtiön 12 luvun 4 §:ssä tarkoitettu ylijäämävarallisuus tai sitä vastaava muun ETA-valtion laissa tarkoitettu ylijäämävarallisuus;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkitty, maksamatta oleva pääoma.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että muuta kuin 4 momentissa tarkoitettua sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää ei tosiasiaassa voida käyttää sen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävänä omana varallisuutena, erä voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain sidosyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävään määrään saakka.

Edellä 4 ja 5 momentissa tarkoitettua hyväksyttävän oman varallisuuden kokonaismäärä ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävän oman varallisuuden erä, jolle on haettava ennalta 12 luvun 5 §:ssä tarkoitettu Finanssivalvonnan tai vastaava muun ETA-valtion valvontaviranomaisen suostumus, voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain, jos sidosyrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen on hyväksynyt erän asianmukaisesti.

19 §

Ryhmän sisäisen pääomituksen huomiotta jättäminen

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää, joka on peräisin keskinäisestä rahoituksesta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ja sen:

1) sidosyrityksen;

2) osakasyrityksen; tai

3) osakasyrityksen toisen sidosyrityksen välillä.

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää, jos se on peräisin keskinäisestä rahoituksesta.

sesta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen toisen sidosyrityksen kanssa.

Rahoitusta on pidettävä keskinäisenä ainakin, jos vakuutusyritys tai sen sidosyritys omistaa osakkeita, takuuosuuksia tai maksetun pohjarahaston osuuksia sellaisessa yrityksessä tai antaa lainaa sellaiselle yritykselle, joka suoraan tai välillisesti omistaa kyseisen vakuutusyrityksen hyväksyttävään omaan varallisuuteen luettavia eriä.

Lisäksi ryhmän sisäisen pääomituksen huomiotta jättämisestä säädetään komission asetuksen III osaston I luvun 2 jaksossa.

20 §

Varojen ja velkojen arvostaminen

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa varat ja velat on arvostettava 10 luvun 1 §:n mukaisesti.

Lisäksi ryhmän varojen, velkojen ja vastuuvelan arvostamisesta, laskentamenetelmien valinnasta ja niiden soveltamisesta säädetään komission asetuksen III osaston I luvun 2 jaksossa.

Laskentamenetelmien soveltaminen

21 §

Sidosyrityksenä olevat vakuutusyritykset

Ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan on otettava mukaan kaikki osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevat vakuutusyritykset.

Jos sidosyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä on kotipaikka toisessa ETA-valtiossa, laskelmassa otetaan huomioon sidosyrityksen osalta kyseisessä ETA-valtiossa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus ja sen täyttämiseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus.

22 §

Välilliset omistukset vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön kautta

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta sellaisen vakuutusyrityksen osalta, jolla on vakuu-

tusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön kautta omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tilanne on otettava huomioon laskelmassa.

Vakuutusomistusyhteisöön tai ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan tällöin 11 luvun säännöksiä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja 12 luvun säännöksiä hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla vakuutusomistusyhteisöllä tai ryhmittymän omistusyhteisöllä on etuoikeudeltaan huonompaa lainaa tai muuta hyväksyttävää omaa varallisuutta, johon sovelletaan 12 luvun 11 §:n mukaista rajoitusta, siitä on vakavaraisuuspääomanvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää omaa varallisuutta se osuus, joka saadaan laskemalla 12 luvun 11 §:n mukaisia rajoituksia noudattaen ryhmätasolla.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön hyväksyttävää omaa varallisuutta, jolle on haettava ennalta 12 luvun 5 §:ssä tarkoitettu Finanssivalvonnan tai vastaava muun ETA-valtion valvontaviranomaisen suostumus, voidaan ottaa mukaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan ainoastaan, jos ryhmävalvoja on sen hyväksynyt.

23 §

Sidosyrityksinä olevat kolmannen maan vakuutusyritykset

Jos osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta lasketaan ryhmän vakavaraisuutta 31 §:ssä tarkoitettulla vähennys- tai yhteenlaskumenetelmällä, sidosyrityksenä olevaa kolmannen maan vakuutusyritystä käsitellään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä. Jos kolmannen maan vakuutusyrityksen kotivaltio edellyttää vakuutusyritykseltä toimilupaa ja vähintään 10—12 luvussa säädettyjä vaatimuksia vastaavaa vakavaraisuusjärjestelmää, laskelmassa voidaan ottaa vakuutusyrityksen osalta huomioon

sen kotivaltiossa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus sekä sen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus.

Jos Euroopan komissio ei ole antanut kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelmän vastaavuutta koskevaa päätöstä, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tarkastettava 1 momenttia sovellettaessa kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelmän vastaavuus. Tarkastus on tehtävä osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä, tai Finanssivalvonta voi tehdä sen omasta aloitteestaan. Ennen vastaavuutta koskevan päätöksen tekemistä Finanssivalvonnan on kuultava asiassa muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi avustaa Finanssivalvontaa tarkastuksessa ja kuulemisessa.

Jos Euroopan komissio on antanut vastaavuutta koskevan delegoidun asetuksen, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tehtävä päätös komission delegoidussa asetuksessa hyväksyttyjen perusteiden mukaisesti. Lisäksi jos komissio on antanut päätöksen, jonka mukaan kolmannen maan valvontajärjestely on tilapäisesti vastaava, kyseinen kolmas maa katsotaan vastaavaksi 1 momenttia sovellettaessa.

Finanssivalvonta ryhmävalvojana ei saa tehdä kolmatta maata koskevaa päätöstä, joka on ristiriidassa kyseistä kolmatta maata koskevan aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, ellei se ole tarpeen 10—12 luvussa säädetyn vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

24 §

Sidosyrityksinä olevat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys voi käyttää finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY,

92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY liitteessä I vahvistettuja menetelmiä 1 ja 2. Menetelmää 1 voidaan käyttää kuitenkin vain, jos Finanssivalvonta on varmistunut konserniyhtiöiden yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan riittävästä tasosta. Valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevasta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään osakkuudet 1 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä.

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos Finanssivalvonnalla ei ole käytettävissään vakuutusyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan tarvittavia tietoja sidosyrityksestä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa tai kolmannessa maassa, sidosyrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä on vähennettävä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Sidosyrityksen toteutumattomia voittoja ei saada lukea hyväksyttävään omaan varallisuuteen.

Laskentamenetelmät

26 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsernitilinpäätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävän oman varal-

lisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

Konsernitilinpäätöstietoihin perustuvaan hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

27 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Konsernitilinpäätökseen perustuva ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus (*ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus*) on laskettava 11 luvun mukaisella standardikaavalla tai hyväksytyllä ryhmän sisäisellä mallilla.

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen vähimmäispääomavaatimusten ja sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusten suhteellisten osuuksumma.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen on täyttyvä 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi, sovelletaan 16—25 §:ää ja 25 luvun 6 §:ää.

28 §

Valvontaviranomaisten päätös ryhmän sisäisestä mallista

Jos vakuutusyritys ja sen sidosyritykset tai vakuutusomistusyhteisön taikka ryhmittyvän omistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat suostumusta laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisellä mallilla, hakemus on toimitettava ryhmävalvojalle.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille ja toimitettava niille täydellinen hakemus.

Finanssivalvonnan on yhdessä muiden valvontaviranomaisten kanssa päätettävä suostumuksen antamisesta ja siihen liittyvistä mahdollisista ehdoista. Finanssivalvonnan on toimitettava ratkaisuehdotuksensa muille asianomaisille valvontaviranomaisille viiden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä kuuden kuukauden määräajassa eikä mikään asianomaisista valvontaviranomaisista ole pyytänyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua taikka jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettaman lautakunnan päätösehdotus hylätään, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tehtävä päätös asiassa. Finanssivalvonnan on otettava päätöksessä huomioon muiden asianomaisten valvontaviranomaisten näkemykset.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 2 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja 4 momentissa säädetyn kuuden kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimiessaan odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimitettava perusteltu päätös hakijalle sekä muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä ryhmävalvojana toimivan muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

29 §

Vakuutusyhtiön pääomavaatimuksen korottaminen ryhmän sisäistä mallia sovellettaessa

Jos Finanssivalvonta katsoo, että sen valvonassa olevan vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmälle hyväksytyn sisäisen mallin oletuksista ja vakuutusyhtiö ei ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi 25 luvun 4 §:n mukaisesti korottaa vakuutusyhtiön sisäisellä mallilla laskettua vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Jos vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottaminen ei ole poikkeuksellisissa tilanteissa perusteltua, Finanssivalvonta voi vaatia 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen 11 luvun 1—18 §:n mukaisella standardikaavalla. Finanssivalvonta voi 25 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisissa tilanteissa korottaa kyseisen vakuutusyrityksen standardikaavalla laskettua vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös vakuutusyritykselle sekä valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisten olojen ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

1) ryhmään kohdistuvat erityisriskit ovat vaikeasti mitattavissa eikä niitä oteta laskennassa riittävästi huomioon; tai

2) asianomaiset valvontaviranomaiset ovat 29 §:n ja 25 luvun 4 §:n mukaisesti korottaneet sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Jos ryhmän riskiprofiilia ei oteta asianmukaisesti huomioon, Finanssivalvonta voi korottaa ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimusta 25 luvun 4 §:ää noudattaen.

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

1) 2 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten arvot osakasyrityksinä olevissa vakuutusyrityksissä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten suhteelliset osuudet.

Jos omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen on kokonaan tai osaksi välillinen, sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen arvoon osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä on sisällytettävä välillisen omistuksen arvo ottaen huomioon asiaankuuluvat peräkkäiset omistusyhteydet. Lisäksi 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin eriin on sisällytettävä si-

dosyrytyksenä olevien vakuutusyri-tysten vaka-varaisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevan varallisuuden vastaavat suhteelliset osuudet, sekä 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin eriin sidosyrytyksenä olevien vakuutusyri-tysten vakavaraisuuspääomavaatimusten suhteelliset osuudet.

32 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä ja sisäinen malli

Jos osakasyrytyksenä oleva vakuutusyrytyys ja sen sidosyrytykset tai vakuutusomistusyhteisön taikka ryhmittymän omistusyhteisön sidosyrytykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän vakuutusyrytysten 31 §:ssä tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisellä mallilla, laskentaan ja menettelyyn sovelletaan 28 ja 29 §:ää.

33 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin ryhmään kohdistuviin erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti mitattavissa ja joita ei oteta laskennassa riittävästi huomioon.

Jos ryhmän riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, Finanssivalvonta voi korottaa ryhmän yhteenlaskettua vakavaraisuuspääomavaatimusta. Tällöin sovelletaan 25 luvun 4 §:ää.

Keskitetty riskienhallinta ja vakavaraisuuden valvontaa koskeva menettely

34 §

Menettelyn soveltaminen tytäryrytykseen

Toisen vakuutusyrytyksen tytäryrytyksenä olevaan vakuutusyrytykseen on sovellettava 36 ja 37 §:ää, jos:

1) ryhmävalvoja ei ole tehnyt 8 §:n mukaista päätöstä jättää tytäryrytystä ryhmävalvonnan ulkopuolelle;

2) osakasyrytyksenä olevan vakuutusyrytyksen riskienhallinta ja sisäinen valvonta käsittävät myös tytäryrytyksen ja osakasyrytyksenä oleva vakuutusyrytyys vakuuttaa ryhmävalvojan siitä, että tytäryrytystä johdetaan terveiden liiketoimintaperiaatteiden mukaisesti;

3) osakasyrytyksenä oleva vakuutusyrytyys on vastaanottanut 40 §:n 3 momentissa tarkoitettun suostumuksen ja 44 §:n 2 momentissa tarkoitettun suostumuksen; ja

4) osakasyrytyksenä oleva vakuutusyrytyys on saanut tytäryrytykselle toimiluvan myöntäneeltä valvontaviranomaiselta 35 §:ssä tarkoitettun suostumuksen.

Jos vakuutusyrytyys on vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrytyys, hakemusmenettelyyn, vakavaraisuuslaskentaan ja menettelyyn poikkeustilanteissa sovelletaan 35—38 §:ää.

35 §

Päätös menettelyn soveltamisesta

Osakasyrytyksenä olevan vakuutusyrytyksen on ennalta haettava tytäryrytykselle toimiluvan antaneelta valvontaviranomaiselta suostumusta käyttää 36 ja 37 §:ssä säädettyä menettelyä.

Finanssivalvonnan on tytäryrytykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä ilmoitettava asiasta valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä toimitettava niille täydellinen hakemus.

Finanssivalvonnan on yhdessä muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten kanssa päätettävä suostumuksen antamisesta ja siihen liittyvistä mahdollisista ehdoista. Finanssivalvonnan on toimitettava ratkaisuehdotuksensa valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki valvontakollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat vastaanottaneet hakemuksen.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä kolmen kuukauden määrärajassa eikä mikään asianomaisista valvontaviranomaisista ole pyytänyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua taikka jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettaman lautakunnan päätösehdotus hylätään, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tehtävä päätös asiassa. Päätöstä tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon muiden asianomaisten valvontaviranomaisen sekä muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisen esittämät näkemykset.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 2 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja 4 momentissa säädetyn kolmen kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimittava perusteltu päätös hakijalle sekä muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä ryhmävalvojana toimivan muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

36 §

Tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyrityksen tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan seuraavasti:

1) jos ryhmä käyttää 28 §:n mukaisesti hyväksyttyä sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan ja Finanssivalvonta tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi sisäisestä mallista, eikä tytäryritys ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi ehdottaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottamista 25 luvun 4 §:n mukaisesti, tai jos tämä ei olisi poikkeuksellisissa tilanteissa perusteltua, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa standardikaavan perusteella;

2) jos ryhmä käyttää standardikaavaa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi ja Finanssivalvonta tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi standardikaavan perusoletuksista, eikä tytäryritys ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi poikkeuksellisissa tilanteissa ehdottaa standardikaavan parametrien korvaamista osittain yrityskohtaisilla erityisparametreilla käsittäen 11 luvun 8 §:ssä tarkoitettua henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulit; tämän sijasta Finanssivalvonta voi ehdottaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottamista 25 luvun 4 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on neuvoteltava ehdotuksesta valvontakollegiossa sekä ilmoitettava ehdotuksensa perusteet tytäryritykselle. Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisen kanssa.

Jos asianomainen tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen ja Finanssivalvonta ryhmävalvojana ovat asiasta eri mieltä, Finanssivalvonnan on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja viimeistään kuukauden kuluessa

asianomaisen valvontaviranomaisen ehdotuksesta saatettava asia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Valvontaviranomaisten on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena viranomaisena toimitettava perusteltu päätös tytäryritykselle ja valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä tytäryhtiölle toimiluvan antaneen muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

37 §

Tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Jos tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä toimitettava valvontakollegiolle tytäryrityksen esittämä 25 luvun 5 §:ssä tarkoitettu tervehdyttämissuunnitelma.

Jos Finanssivalvonta toteaa tytäryrityksen taloudellisen aseman heikentyneen, sen on viipymättä ilmoitettava tytäryrityksen ehdottamista toimenpiteistä valvontakollegiolle. Toimenpiteistä on ennen päätöksen tekemistä, kriisitilanteita lukuun ottamatta, keskusteltava valvontakollegiossa.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten kanssa neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamisesta tai kuukauden kuluessa 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä määräajassa eikä mikään valvontakollegioon kuuluvista valvontaviranomaisista ole pyytänyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle

toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena tehtävä päätös asiassa. Päätöstä tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset.

Jos asianomainen tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen ja Finanssivalvonta ryhmävalvojana ovat eri mieltä tervehdyttämissuunnitelman tai taloudellisen aseman heikkenemisen johdosta ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymisestä, Finanssivalvonnan on kriisitilanteita lukuun ottamatta ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja viimeistään 3 momentissa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saatettava asia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Valvontaviranomaisten on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimitettava sen mukaisesti.

Perusteltu päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä tytäryhtiölle toimiluvan antaneen muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

Jos tytäryrityksen vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä toimitettava valvontakollegiolle tytäryrityksen esittämä 25 luvun 6 §:ssä tarkoitettu lyhyen aikavälin rahoitus-suunnitelma. Valvontakollegiolle on ilmoitettava myös toimenpiteistä, joita on toteutettu vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi tytäryrityksen tasolla.

38 §

Menettelyn soveltamisen päättyminen

Osakasyrityksenä oleva vakuutusyrittäjä vastaa siitä, että 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudatetaan. Sen on viipymättä ilmoitettava ryhmävalvojalle ja tytäryrityksen valvojalle, jos ehtoja ei noudateta. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on esitettävä

suunnitelma, jonka mukaan ehtoja aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tarkastettava vähintään kerran vuodessa, että 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudatetaan. Lisäksi Finanssivalvonnan on tehtävä tällainen tarkastus toisen asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä, jos tämä painavin syin epäilee, että ehtoja ei noudateta. Jos tarkastusta tehtäessä todetaan puutteellisuuksia, Finanssivalvonnan on vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä esittämään suunnitelma, jonka mukaan ehtoja aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

Jollei 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudateta kohtuullisessa ajassa taikka jos Finanssivalvonta tekee valvontakollegiota kuultuaan 8 §:ssä tarkoitetun päätöksen tai toteaa, että 1 tai 2 momentissa tarkoitettu suunnitelma on riittämätön, 36 ja 37 §:ää ei voida soveltaa. Asiasta on viipymättä ilmoitettava asianomaisille valvontaviranomaisille.

Ryhmän hallintojärjestelmän valvonta

39 §

Ryhmän hallintojärjestelmä

Ryhmän ylin emoyritys vastaa siitä, että ryhmän hallintojärjestelmä vastaa 6 luvun 4, 8—12, 12 a, 14—16 ja 18—20 §:ssä säädettyjä vaatimuksia ja että riskienhallinta, sisäinen valvonta ja raportointi on järjestetty johdonmukaisesti kaikissa ryhmävalvonnan piiriin kuuluvissa yrityksissä.

Ryhmän sisäiseen valvontaan on kuuluttava ainakin ryhmän vakavaraisuuden valvonta sekä luotettavat ilmoitus- ja laskentamenettelyt.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla.

Jos ryhmän vakavaraisuus lasketaan 26 §:ssä tarkoitetun konsernitilinpäätöksen perustuvan menetelmän mukaisesti, ryhmän ylimmän emoyrityksen on annettava ryhmävalvojana toimivalle Finanssivalvonnalle tiedot, joiden perusteella voidaan todentaa ryhmän sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten summan ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen välinen ero.

Ryhmän ylin emoyritys voi ryhmävalvojana toimivan Finanssivalvonnan suostumuksella laatia riski- ja vakavaraisuusarvion samanaikaisesti ryhmän ja jonkin ryhmään kuuluvan tytäryrityksen tasolla sekä laatia yhden asiakirjan, joka käsittää kaikki arvioinnit.

Finanssivalvonnan on ennen 3 momentissa tarkoitetun suostumuksen antamista kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava asianmukaisesti huomioon niiden näkemykset.

Jos ryhmä hyödyntää 3 momentissa säädettyä mahdollisuutta, sen on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille ryhmän valvontaviranomaisille samanaikaisesti.

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot ja tietojen julkistaminen

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Jollei 42 §:stä muuta johdu, ryhmän ylimmän emoyrityksen taikka Finanssivalvonnan muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan nimeämän vakuutusyrityksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa ryhmätason merkittävät riskikeskittymät ja ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten merkittävät ryhmän sisäiset liiketoimet.

Ilmoitusvelvollisuus koskee myös sellaisten luonnollisten henkilöiden kanssa suoritettuja liiketoimia, joilla on 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus ryhmään kuuluvaan yritykseen. Jos sisäisellä liiketoimella on ryhmään kuuluvien yritysten kannalta hyvin merkit-

tävä vaikutus, ilmoitus on tehtävä heti, kun se on mahdollista.

Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan yksilöitävä riskityypit ja ne liiketoimet, joista ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen on ilmoitettava kaikissa tilanteissa. Määritellessään riskityyppejä tai ilmoitettavia liiketoimia tai antaessaan niistä lausuntoja Finanssivalvonnan ja muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon ryhmän erityinen rakenne ja riskienhallinta.

Ilmoitettavia liiketoimia määritellessään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimuksiin tai vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuuvélkaan tai molempiin perustuvat kynnysarvot.

Riskikeskittymän valvonnassa Finanssivalvonnan on erityisesti seurattava riskin leviämisen mahdollisuutta ryhmässä, eturistiriitojen mahdollisuutta sekä riskien tasoa tai määrää.

Lisäksi ryhmää koskevasta säännöllistä valvontaa koskevasta raportoinnista sekä merkittävien riskikeskittymien ja merkittävien ryhmän sisäisten liiketoimien ilmoittamisesta viranomaisille säädetään komission asetuksen II osaston VI luvussa.

42 §

Poikkeukset tietojen ilmoittamisesta

Jos ryhmän ylin emoyritys on itse säännelty yritys tai säännellyn yrityksen sidosyritys tai ryhmittymän omistusyhteisö, johon sovelletaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaista valvontaa, Finanssivalvonta voi kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättää olla suorittamatta ylimmän emoyrityksen tasolla 41 §:ssä tarkoitettua riskikeskittymän valvontaa tai ryhmäsisäisten liiketoimien valvontaa tai molempia.

43 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Ryhmävalvoja voi rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos 25 luvun 25 §:n mukainen rajoitus tai 26 §:n mukainen vapautus hyödyttää kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutusyrityksiä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään otettava huomioon ryhmän liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä riskien luonne sekä 26 §:n mukaisesta vapautuksesta päätettäessä lisäksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät seikat.

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava vuosittain ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Lisäksi vakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan tietojen julkistamista koskevan 8 a luvun säännöksiä.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
- 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitettua suostumuksen antamista kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava tarvittavilta osin huomioon niiden näkemykset.

Jos 2 momentissa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita edellytetään annettavan, ja jos poisjätetyt tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on tytäryritykselle toimiluvan myöntä-

neenä valvontaviranomaisena oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä julkistamaan tarvittavat lisätiedot.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkaisemisesta ja sen sisällöstä säädetään komission asetuksen II osaston VI luvun 1 jaksossa.

Ryhmävalvontaa koskevat toimenpiteet

45 §

Yhteistyö ryhmävalvonnassa

Yhteistyöstä ryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaavien muiden valvontaviranomaisten kanssa ja Finanssivalvonnan velvollisuudesta perustaa valvontakollegio säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 65 a ja 65 b §:ssä.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimittava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle asiaankuuluvat tiedot valvontakollegion toiminnasta ja mahdollisesti kohdatuista vaikeuksista.

Lisäksi valvontaviranomaisten välisestä tietojen vaihdosta ryhmävalvonnassa säädetään komission asetuksen II osaston IV luvun 2 jaksossa.

46 §

Finanssivalvonnan tehtävät ryhmävalvojana

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 65 a §:ssä säädetään, Finanssivalvonnan tulee ryhmävalvojana:

1) tarkastaa ja arvioida ryhmän taloudellinen tilanne;

2) tarkastaa ja arvioida, noudattaako ryhmä vakavaraisuussääntöjä sekä riskikeskittymää ja ryhmänsisäisiä liiketoimia koskevia vaatimuksia;

3) tarkastaa ja arvioida ryhmän hallintojärjestelmää, riski- ja vakavaraisuusarviota sekä johdon kelpoisuutta;

4) johtaa sisäisten mallien arviointia ja lupamenettelyä ryhmätasolla;

5) informoida muita valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia muun valvontaviranomaisen tekemästä 4 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä;

6) suorittaa muut tehtävät, jotka valvontakollegion valvontaviranomaisten sopimien yhteensovittamisjärjestelyiden mukaisesti Finanssivalvonnalle mahdollisesti annetaan ryhmävalvonnan tehostamiseksi.

47 §

Valvontaviranomaisten kokous

Finanssivalvonnan on vaadittava kaikkien ryhmän ryhmävalvontaan osallistuvien valvontaviranomaisten kokousta kutsuttavaksi koolle, ainakin jos:

1) Finanssivalvonta saa tietoonsa, että yksittäisen vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttymättä merkittävästi tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttymättä;

2) Finanssivalvonta saa tietoonsa, että 26 §:ssä tarkoitetun konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän tai 31 §:ssä tarkoitetun vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän mukaan taikka 32 §:ssä tarkoitetun sisäisen mallin mukaan laskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus tai ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttymättä merkittävästi 11 ja 12 §:n mukaan laskettaessa;

3) on ilmennyt muita kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia seikkoja.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Finanssivalvonnan tarkastusoikeudesta, oikeudesta saada tietoja ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää.

Jos Finanssivalvonta jättää vakuutusyrityksen 8 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdan nojalla ryhmävalvonnan ulkopuolelle, sen jäsenvaltion val-

vontaviranomaisella, jossa kyseisellä vakuutusyrityksellä on kotipaikka, on pyynnöstä oikeus saada ryhmän ylimmältä emoyritykseltä, jolla on kotipaikka Suomessa, tietoja, joilla voi olla merkitystä kyseisen vakuutusyrityksen valvonnassa.

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

Jos ryhmään kuuluva vakuutusyritys ei täytä 11—41 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, jos yritys täyttää vaatimukset mutta vakavaraisuus voi silti vaarantua, taikka jos ryhmänsisäiset liiketoimet tai riskikeskittymät uhkaavat vakuutusyrityksen taloudellista asemaa, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä tässä laissa tai Finanssivalvonnan annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin vakuutusomistusyhteisöä, ryhmittymän omistusyhteisöä tai vakuutusyritystä kohtaan.

Jos vakuutusomistusyhteisöllä, ryhmittymän omistusyhteisöllä tai vakuutusyrityksellä on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle havainnoista mahdollisia toimenpiteitä varten.

Monialaomistusyhteisö

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Jos vakuutusyritys on monialaomistusyhteisön tytäryritys, vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutusyrityksen ja monialaomistusyhteisön ja sen sidosyritysten välisistä liiketoimista Finanssivalvonalle. Tällöin ryhmänsisäisiin liiketoimiin sovelletaan 41 ja 47—49 §:ää.

Kolmannet maat

51 §

Valvonnan vastaavuuden tarkastaminen

Jos kyseessä on vakuutusyritys, jonka kotipaikka on Suomessa ja jonka emoyritys on sel-

lainen vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, Finanssivalvonnan on tarkastettava, harjoittavatko kolmannen maan valvontaviranomaiset sellaista valvontaa, joka vastaa tämän luvun ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä.

Jollei Euroopan komissio ole todennut kyseisen kolmannen maan valvontajärjestelyn vastaavuutta, 1 momentissa säädetyn lisäksi tällöin edellytetään, että tarkastuksen suorittaa Finanssivalvonta, jos se toimisi 5 tai 6 §:n mukaisesti ryhmävalvojana. Tarkastus suoritetaan joko emoyrityksen tai jonkin ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen pyynnöstä taikka Finanssivalvonnan omasta aloitteesta. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa Finanssivalvontaa tarkastuksessa.

Ennen kuin Finanssivalvonta päättää valvonnan vastaavuudesta, sen on kuultava asiassa muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä komission asetuksen mukaisesti. Finanssivalvonta ei saa tehdä kolmatta maata koskevaa päätöstä joka on ristiriidassa kyseistä kolmatta maata koskevan aiemmin tehdyn päätöksen kanssa. Edellä mainittu päätös voidaan kuitenkin tehdä, jos se on tarpeen vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä 3 momentin mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on ilmoittanut päätöksestä.

52 §

Yhteistyö kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa

Jos kolmannen maan valvontaviranomaiset harjoittavat tämän luvun mukaista valvontaa, Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä sen valvontaviranomaisten kanssa. Tällöin yh-

teistyöhön ja menettelyihin sovelletaan 5, 6, 39 ja 44—49 §:ää sekä Finanssivalvonnasta annettua lakia.

53 §

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyrityksiin käytetään joko Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34—38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai

2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyritys, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen taseen loppusumma.

Jos kolmannen maan vakuutusyritykseen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä, niitä sovelletaan vain vakuutusomistusyhteisön, ryhmittymän omistusyhteisön ja kolmannen maan vakuutusyrityksen tasolla.

Jos vakuutusyrityksen emoyritys on vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, emoyritykseen ryhmän vakavaraisuuslaskelmaa tehtäessä sovelletaan 12 luvun säännöksiä omasta varallisuudesta sekä:

1) 22 §:n mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, jos kyse on vakuutusomistusyhteisöstä tai ryhmittymän omistusyhteisöstä;

2) 23 §:n mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, jos kyse on kolmannen maan vakuutusyrityksestä.

Jos Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevat säännökset 34—38 §:ää lukuun ottamatta eivät olisi ryhmä-

valvonnan tavoitteiden kannalta tehokkaita, Finanssivalvonta voi päättää soveltaa muitakin tehokkaita menetelmiä sen varmistamiseksi, että ryhmän vakuutusyrityksiä valvotaan asianmukaisesti. Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättäessään näistä menetelmistä sekä ilmoitettava niistä muille asianomaisille valvontaviranomaisille sekä Euroopan komissiolle.

Finanssivalvonta voi edellyttää sellaisen vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön perustamista, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, ja soveltaa tämän luvun säännöksiä kyseisen vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön johtaman ryhmän vakuutusyrityksiin.

54 §

Kolmannen maan ylintä emoyritystä koskevan valvonnan vastaavuuden tarkastaminen

Jos 51 §:ssä tarkoitettu kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävä emoyritys on itse tytäryrityksenä sellaisessa vakuutusyrityksessä, vakuutusomistusyhteisössä tai ryhmittymän omistusyhteisössä, jonka kotipaikka on kolmannessa valtiossa, mainitussa pykälässä säädetty valvonnan vastaavuuden tarkastus tehdään ainoastaan kolmannen maan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Finanssivalvonta voi vastaavan valvonnan puuttuessa tehdä uuden tarkastuksen alemmalla tasolla, jolla vakuutusyrityksellä on emoyritys, joka voi olla kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö. Tällöin sovelletaan 53 §:ää.

29 luku

Riitojen ratkaiseminen ja rangaistusseuraukset

5 §

Vakuutusyhtiörikkomus

Joka tahallaan

5) rikkoo osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:n säännöstä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen ilmoittamisesta rekisteröitäväksi, jättää toimittamatta tämän lain 3 luvun 2, 5, 8, 12, 19, 19 a, 20 tai 21 §:n, 4 luvun 5 §:n, 6 luvun 19 §:n, 11 luvun 5 §:n, 15 luvun 1 §:n, 21 luvun 4 §:n, 23 luvun 7, 18, 25, 27, 31 tai 37 §:n, 25 luvun 2, 3, 5, 6 tai 12 §:n, 26 luvun 11, 40, 41 tai 48 §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:n mukaan Finanssivalvonnalle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon taikka jättää julkistamatta tämän lain 26 luvun 44 §:ssä tarkoitetun kertomuksen tai tiedon tai

6) rikkoo tämän lain 8 luvun 4—27 §:n, 23 luvun 14 §:n tai 25 luvun 8 §:n säännöksiä tai tämän lain nojalla vakuutusyhtiöön sovellettavia osakeyhtiölain 8 luvun 10 tai 12 §:n säännöksiä osavuositarkastuksen, välitilinpäätöksen, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen tai tämän lain 25 luvun 8 §:ssä tarkoitetun tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta tai osakeyhtiölain 16 luvun 17 §:n tai 17 luvun 17 §:n taikka tämän lain 23 luvun 23 §:n säännöksiä vakuutusyhtiön sulautumista, jakautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhtiörikkomuksesta* sakkoon.

30 luku

Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen luovuttamiseen

3 §

Vakuutusyhtiön oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja

Sen estämättä, mitä 2 §:ssä säädetään, vakuutusyhtiöllä on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

10) vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin, 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtiöryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yritykselle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia, ryhmävalvontaa sekä riskienhallintaa varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista.

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

Laki**vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulo

Vakuutusyhtiölain muuttamisesta annettu laki (/), jäljempänä *muutoslaki*, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

Vakuutusyhtiölain (521/2008) 2 luvun 1 a §:ää sovelletaan vakuutusyhtiöön, joka perustetaan muutoslain tultua voimaan.

Muutoslain voimaan tullessa vireillä oleva toimilupahakemus on täydennettävä vakuutusyhtiölain vaatimusten mukaiseksi vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

2 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen kumoaminen

Muutoslailla kumotaan vakuutusyhtiön toimintasuunnitelmasta annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (621/2008).

3 §

Finanssivalvonnan toimivaltaa koskevien säännösten soveltaminen ennen muutoslain voimaantuloa

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä huhtikuuta 2015 valtuudet hyväksyä:

1) oma lisävarallisuus muutoslain 12 luvun 6 §:n mukaisesti;

2) muutoslain 12 luvun 7 §:ssä tarkoitetun oman varallisuuden erien luokitus;

3) yhtiökohtaiset erityisparametrit muutoslain 11 luvun 17 §:n mukaisesti;

4) kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit muutoslain 11 luvun 21 §:n mukaisesti;

5) Suomeen perustettavat erillisyhtiöt muutoslain 2 luvun 18 b §:n mukaisesti;

6) välissä olevan vakuutusomistusyhteisön oma lisävarallisuus muutoslain 26 luvun 22 §:n mukaisesti;

7) ryhmän sisäinen malli muutoslain 26 luvun 28 ja 32 §:n mukaisesti;

8) asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyttöön tehtävän vastaavuuskorjauksen käyttö muutoslain 10 luvun 8 §:n mukaisesti;

9) riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö tämän lain 11 §:n mukaisesti;

10) muutoslain 10 luvussa tarkoitettua vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö tämän lain 12 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä huhtikuuta 2015 valtuudet:

1) määrittää ryhmävalvonnan taso ja soveltamisala muutoslain 26 luvun 3—10 sekä 40 ja 42 §:n mukaisesti;

2) nimetä ryhmävalvoja muutoslain 26 luvun 6 §:n mukaisesti;

3) perustaa valvontaviranomaisten kollegio muutoslain 26 luvun 45 §:n ja Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 b §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä heinäkuuta 2015 valtuudet:

1) päättää osakkuuden vähentämisestä muutoslain 26 luvun 24 §:n mukaisesti;

2) päättää vakavaraisuuden laskennassa käytettävästä laskentamenetelmästä muutoslain 26 luvun 15 §:n mukaisesti;

3) päättää vastaavuudesta tarvittaessa muutoslain 26 luvun 23 ja 51 §:n mukaisesti;

4) antaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille lupa muutoslain 26 luvun 36 ja 37 §:n säännösten soveltamiseen mainitun luvun 34 §:n mukaisesti;

5) tehdä muutoslain 26 luvun 53 ja 54 §:ssä tarkoitetut päätökset;

6) päättää tarvittaessa siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta tämän lain 5—10 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on käsiteltävä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten 1 ja 3 momentin mukaisesti tekemät hyväksymis- tai lupahakemukset. Hyväksymis- tai lupahakemuksia koskevia Finanssivalvonnan päätöksiä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2016.

4 §

Tasoitustas

Vahinkovakuutusyhtiön on alennettava tasoitustas määrän enimmäismäärän ylittävä osuus vakuutusyhtiölain 9 luvun 5 a §:n mukaiseen enimmäismäärään saakka, ja henkivakuutusyhtiön on purettava tasoitustas määrän enintään kymmenen vuoden kuluessa muutoslain voimaantulosta. Yhtiön on laadittava tasoitustas määrän alentamisesta ja purkamisesta suunnitelma, jolle on haettava Finanssivalvonnan vahvistus. Suunnitelmassa on kohtuullisessa määrin otettava huomioon tasoitustas määrän syntyta.

Henkivakuutusyhtiön tasoitustas määrä katsotaan kuuluvan vakuutusyhtiölain 9 luvun 3 §:ssä määritettyyn korvausvastuuseen siirtymäkauden ajan.

5 §

Toimintansa lopettavat vakuutusyhtiöt

Vakuutusyhtiöön, joka on lopettanut uusien vakuutusten myöntämisen muutoslain voimaantuloon mennessä, voidaan soveltaa muutoslain voimaantullessa olleita säännöksiä, jos:

1) vakuutusyhtiö hallinnoi pelkästään vakuutuskantaa lopettaakseen toimintansa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018; tai

2) vakuutusyhtiöön on alettu soveltaa ennen muutoslain voimaantuloa vakuutusyhtiölain 23 luvun mukaista selvitystilamenettelyä ja selvitysmies on valittu.

Jos Finanssivalvonta perustellusta syystä toteaa, että toimenpiteissä toiminnan lopettamiseksi ei ole saavutettu edistymistä, vakuutusyhtiöön aletaan soveltaa muutoslakia viimeistään:

1) 1 momentin 1 kohdan mukaisessa tapauksessa 1 päivänä tammikuuta 2019; ja

2) 1 momentin 2 kohdan mukaisessa tapauksessa 1 päivänä tammikuuta 2021.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun ryhmään, 1 momentin siirtymäsäännöstä voidaan soveltaa siihen vain, jos menettelyä sovelletaan kaikkiin ryhmään kuuluviin vakuutusyhtiöihin.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonalle, jos se haluaa 1 momentissa tarkoitettua menettelyn piiriin. Sen on annettava Finanssivalvonalle vuosittain selvitys toteutetuista toimenpiteistä sekä siitä, miten se on edistynyt toiminnan lopettamisessa.

Finanssivalvonnan on laadittava luettelo 1 momentin mukaisen menettelyn piirissä olevista vakuutusyhtiöistä ja annettava se tiedoksi muiden Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden vakuutusvalvonnasta vastaaville viranomaisille.

6 §

Tietojen toimittaminen

Määräaika, jonka kuluessa vakuutusyhtiön on julkistettava vakuutusyhtiölain 8 a luvussa tarkoitettua tietoja sekä toimitettava 25 luvun 3 §:ssä tarkoitettua tietoja vuosittain tai sitä harvemmin, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on:

1) enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, jos kyseessä on 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi; ja

2) enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, jos kyseessä on 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

Määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:ssä tarkoitettua tietoja neljännesvuosittain, lyhenee yhden viikon kullakin tilikaudella siten, että se on:

1) enintään kahdeksan viikkoa 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvän vuosineljänneksen osalta; ja

2) enintään viisi viikkoa 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvän vuosineljänneksen osalta.

Edellä 1 ja 2 momenttia sovelletaan ryhmän tasolla vakuutusyhtiölain 26 luvun 44 §:n ja 48 §:n 2 momentin osalta osakasyhtiöinä oleviin vakuutusyhtiöihin, vakuutusomistusyhtiöihin ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien val-

vonnasta annetun lain (699/2004) 3 §:n 1 momentin mukaisen rahoitus- ja vakuutusryhmittymän emoyrityksiin, jolloin tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädettyjä määräaikoja jatketaan kuudella viikolla.

7 §

Oman varallisuuden luokittelu

Vakuutusyhtiölain 12 luvussa säädetystä oman varallisuuden luokittelusta poiketen, omaan perusvarallisuuteen kuuluva omaisuususerä tulee sijoittaa luokkaan 1 kuuluvaksi muutoslain voimaantulosta enintään 10 vuoden ajaksi, jos:

1) omaisuususerää ei luokitella oman varallisuuden luokkaan 1 tai 2 vakuutusyhtiölain 12 luvun mukaisesti;

2) omaisuususerä on hankittu ennen muutoslain voimaantuloa;

3) omaisuususerä tai sen osa on voitu lukea osaksi muutoslain voimaantullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun mukaista toimintapääomaa; ja

4) omaisuususerä kuuluu muutoslain voimaantullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 1, 2 tai 3 momentissa tarkoitettuihin eriin.

Vakuutusyhtiölain 11 luvussa säädetystä oman varallisuuden luokittelusta poiketen, omaan perusvarallisuuteen kuuluva omaisuususerä voidaan sijoittaa luokkaan 2 kuuluvaksi muutoslain voimaantulosta enintään 10 vuoden ajaksi, jos:

1) omaisuususerä on hankittu ennen muutoslain voimaantuloa;

2) omaisuususerä tai sen osa on voitu lukea osaksi muutoslain voimaantullessa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun mukaista toimintapääomaa;

3) omaisuususerä kuuluu muutoslain voimaantullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin eriin.

8 §

Keskittymäriski ja korkomarginaaliriski

Laskettaessa vakuutusyhtiölain 11 luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua korkomarginaaliriskistä johtuvaa pääomavaatimusta vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35, jäljempänä *komission asetus*, I osaston V luvun 5 jakson 5 alajakson mukaisesti tai laskettaessa vakuutusyhtiölain 11 luvun 12 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitetuista markkinariskikeskittymistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 6 alajakson mukaisesti käytetään Euroopan unionin jäsenvaltion hallitukselta tai keskuspankilta muun kuin kyseisen maan valuutassa olevien saamisten kohdalla seuraavia parametreja:

1) vuoden 2017 loppuun, samoja parametreja kuin laskettaessa saamia kyseisen maan omassa valuutassa;

2) vuonna 2018, saamiseen liittyviä vakioparametreja 80 prosentilla alennettuna; ja

3) vuonna 2019, saamiseen liittyviä vakioparametreja 50 prosentilla alennettuna.

9 §

Osakeriski

Laskettaessa pääomavaatimusta liittyen osakeisiin, jotka vakuutusyhtiö on hankkinut muutoslain voimaantulopäivänä tai aiemmin, ja jotka ovat komission asetuksen 168 artiklassa tarkoitettun tyyppin 1 mukaisia ja joihin sovelletaan 169 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista laskentaa, vakuutusyhtiö voi soveltaa mukautusta.

Mukautuksen laskemiseksi lasketaan seuraavien lukujen painotettu keskiarvo:

1) komission asetuksen 170 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen parametri;

2) komission asetuksen 169 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen parametri.

Edellä 2 momentin 2 kohdan mukaisen parametrin painoa kasvatetaan vähintään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa arvosta nolla 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna arvoon yksi 1 päivänä tammikuuta 2023.

Lisäksi tässä pykälässä tarkoitetun pääomavaatimuksen laskemisesta säädetään komission asetuksen 173 artiklassa.

10 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen

Jos vakuutusyhtiö ei täytä vakuutusyhtiölain 11 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta vuoden 2016 aikana, mutta se täyttää muutoslain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisen toimintapääomavaatimuksen, vakuutusyhtiön on ryhdyttävä toimenpiteisiin vakuutusyhtiölain 12 luvun mukaisen oman varallisuuden määrän kartuttamiseksi tai vakuutusyhtiön riskiprofiilin pienentämiseksi, jotta vakuutusyhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017. Tällöin vakuutusyhtiöön ei sovelleta vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 §:n 3 ja 4 momentin mukaisia määräaikoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuutusyhtiön on toimitettava kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden määrän kartuttamiseksi tai yhtiön riskiprofiilin pienentämiseksi.

Jos Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan edistymiskertomus osoittaa, että merkittävää edistymistä ei ole saavutettu hyväksyttävän oman varallisuuden määrän kartuttamisessa tai vakuutusyhtiön riskiprofiilin pienentämisessä, Finanssivalvonnan on peruutettava 1 momentin mukainen siirtymäaika.

11 §

Henkivakuutuksen korkokäyrän korjaus

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella henkivakuutusyhtiö voi käyttää vakuu-

tusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään korjausta enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos vakuutusyhtiö ei sovelta tämän lain 12 §:n mukaista vastuovelkaan liittyvää siirtymäsäännöstä.

Korjauksella mukautettua korkokäyrää voidaan käyttää sellaiseen vakuutuskannan osaan, johon kuuluvat vakuutussopimukset on tehty viimeistään ennen muutoslain voimaantuloa, lukuun ottamatta 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen tehtyjä sopimusten uusimisia, ja johon ei käytetä vakuutusyhtiölain 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun korjauksen tekemistä varten lasketaan valuutoittain seuraavien lukujen erotus:

1) vakuutusyhtiön käyttämä vastuvelan diskonttauskorko muutoslain voimaantuloa edeltävänä päivänä; ja

2) korko, jonka vakuutuskannan kassavirtoihin sovellettuna tuottama arvo on sama kuin sellainen vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:n mukainen paras estimaatti, jonka laskennassa on otettu huomioon mainitun luvun 8 §:ssä tarkoitettu volatilitteettikorjaus, jos yhtiö sitä käyttää.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun korjauksen määrä lasketaan osuutena 3 momentissa tarkoitettua erotuksesta. Osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa sadasta prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna nollaan prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Vakuutuskannan osaa, johon edellä tarkoitulla korjauksella mukautettua korkokäyrää käytetään, ei saa sisällyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun volatilitteettikorjauksen laskentaan.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettua kertomuksessaan. Kertomuksesta on ilmentävä, mikä merkitys mukautetun korkokäyrän käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta.

Jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä tässä pykälässä tarkoitettua korjausta, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnal-

le. Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on havaittu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, vakuutusyhtiön on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään vakuutusyhtiölain 12 luvussa tarkoitettua hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofiilia, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään 1 momentissa esitettynä päivänä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Edellä 7 momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet. Raportissa on myös esitettävä edistymisen tavoitteen saavuttamisessa. Jos vakuutusyhtiö on ryhtynyt sellaisiin toimenpiteisiin, joilla se pyrkii pienentämään riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen alentamiseksi, nämä toimenpiteet ja edistyminen niissä on myös esitettävä raportissa. Jos Finanssivalvonta toteaa, että raportissa esitetyn perustella on epärealistista, että yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen 1 momentissa säädettyä päivänä, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää tämän pykälän mukaista korkokäyrän korjausta.

12 §

Vastuuvelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskeva siirtymäkauden vähennys

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella vakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaiseen vastuuvelkaan vähennystä enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos yhtiö ei käytä 11 §:n mukaista korkokäyrän korjausta. Vähennystä voidaan käyttää kuhunkin vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun vakuutusvelvoitteiden ryhmään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun vähennyksen tekemistä varten lasketaan seuraavien erien erotus:

1) sellainen vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisesti laskettu vastuuvelka muutoslain tullessa voimaan, jonka laskennassa on otettu huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettu volatilitaetti-

korjaus, jos vakuutusyhtiö sitä käyttää; näin saadusta vastuuvelasta vähennetään saamiset jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä;

2) vakuutusyhtiölain 9 luvun mukaisesti laskettu vastuuvelka kirjanpidossa ilman tasoitusmäärää muutoslain voimaantuloa edeltävänä päivänä tuolloin voimassa olleiden säännösten ja yhtiön kirjanpidollisen vastuuvelan laskuperusteiden mukaisesti; näin saadusta vastuuvelasta kirjanpidossa vähennetään saamiset jälleenvakuutussopimuksista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun vähennyksen määrä muodostuu osuutena 2 momentissa tarkoitettua erotuksesta. Osuuden enimmäismäärä pienenee lineaarisesti kunkin vuoden lopussa sadasta prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna nolnaan prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta edellä 2 momentissa tarkoitettu laskenta voidaan tehdä uudelleen:

1) 24 kuukauden välein; tai

2) 1 kohdassa tarkoitettua useammin, jos vakuutusyhtiön riskiprofiili on olennaisesti muuttunut.

Finanssivalvonta voi pienentää 2—4 momentin mukaisesti lasketun vähennyksen määrää, jos vähennyksen täysimääräinen käyttäminen johtaa alempaan vastuuvelkaan vakavaraisuuslaskennassa kuin muutoslain voimaantullessa voimassa olleiden säännösten ja yhtiön kirjanpidollisen vastuuvelan laskuperusteiden mukaisesti tehty laskenta johtaa.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettua kertomuksessa. Kertomuksessa on ilmoitettava myös se, mikä merkitys vähennyksen käyttämisellä on vakuutusyhtiön taloudellisen tilanteen kannalta.

Jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on havaittu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäi-

si täyttämättä, vakuutusyhtiön on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään vakuutusyhtiölain 12 luvussa tarkoitettua hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofiilia, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen 1 momentissa säädettyinä päivinä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Edellä 7 momentissa tarkoitettuna vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet. Raportissa on myös esitettävä edistymisen tavoitteen savuttamisessa. Jos vakuutusyhtiö on ryhtynyt sellaisiin toimenpiteisiin, joilla vakuutusyhtiö pyrkii pienentämään yhtiön riskiprofiilia vakavaraisuuspääomavaatimuksen alentamiseksi, nämä toimenpiteet ja edistymisen niissä on myös esitettävä raportissa. Jos Finanssivalvonta toteaa, että raportissa esitetyn perustella on epärealistista, että vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen 1 momentissa säädettyinä päivinä, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää tämän pykälän mukaista vähennystä.

13 §

Muut säännökset

Jos vakuutusyhtiö on sijoittanut sellaisiin paketoituihin lainoihin perustuviin vaihdantakelpoihin arvopapereihin tai muihin rahoitusvälineisiin, jotka on laskettu liikkeelle ennen 1 päivää tammikuuta 2011, komission asetuksen I osaston VIII lukua ei sovelleta, ellei uusia kohde-etuutena olevia riskialtistumia ole lisätty tai korvattu 1 päivänä tammikuuta 2015 tai sen jälkeen.

Vakuutusyhtiölain 26 luvun 4 §:ssä tarkoitettu kotipaikkaa Suomessa pitävä ylin emoyritys

voi hakea Finanssivalvonnalta 31 päivään maaliskuuta 2022 sellaisen vakuutusyhtiölain 26 luvun 28 §:n mukaisen sisäisen mallin hyväksymistä, jota sovellettaisiin vain kyseiseen ylimpään emoyritykseen ja ainakin yhteen sen tytäryritykseen, jolla on kotipaikka Suomessa, jos näin muodostuvan ryhmän osan riskiprofiili eroaa merkittävästi muusta ryhmästä.

Tämän lain 6, 7 ja 10 §:ää sekä 11 §:n 1 momenttia ja 12 §:n 1 momenttia sovelletaan myös vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään.

Vakuutusyritysryhmään, joka ei täytä vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta mutta joka täyttää muutoslain voimaan tullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaisen mukautetun toimintapäätöksen vähimmäismäärävaatimuksen, sovelletaan tämän lain 9 §:ää.

Henkivakuutusyhtiöön, joka on muutoslain voimaan tullessa lopettanut uusien vakuutusluokista annetun lain (526/2008) tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten myöntämisen muuten kuin liitännäisenä, ei sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 15 §:n 4 momenttia, 11 luvun 4 §:n 5 momenttia eikä 13 a lukua. Mitä edellä säädetään, on voimassa, kunnes yhtiö päättää uudelleen alkaa myöntää mainittuja vakuutuksia.

14 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ulkomaista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 29 §:n 3 momentti, 30 a, 33 ja 34 §,
sellaisina kuin ne ovat, 29 §:n 3 momentti sekä 33 ja 34 § laissa 525/2008 ja 30 a § laissa 418/2004,
muutetaan 2 §:n 1 momentin 6 a ja 7 kohta, 3, 7 ja 10 §, 15 §:n 2 ja 3 momentti, 19 §:n 1 momentti, 20 §:n 1 momentti, 28 §, 29 §:n 1 ja 2 momentti, 30, 31, 32, 35, 36 ja 39 §, 40 §:n 3 momentti, 46, 47, 47 b, 47 g ja 65—67 § sekä 79 §:n 4 momentin 10 kohta,
sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 6 a kohta, 3 ja 10 §, 15 §:n 2 momentti, 28 §, 29 §:n 1 ja 2 momentti, 30, 31, 32 ja 39 §, 40 §:n 3 momentti, 46, 47 b, 47 g, 65 ja 66 § sekä 79 §:n 4 momentin 10 kohta laissa 525/2008, 2 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 637/2000, 7 ja 47 § laeissa 525/2008 ja 895/2008, 15 §:n 3 momentti laissa 189/2014, 19 §:n 1 momentti laissa 982/2013, 20 §:n 1 momentti laeissa 525/2008 ja 982/2013 sekä 67 § laissa 359/2002, sekä
lisätään lakiin uusi 32 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— — — — —
6 a) *jälleenvakuutustoiminnalla* toimintaa, jossa on kyse sellaisten riskien hyväksymisestä, jotka ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö tai kolmannen maan vakuutusyhtiö taikka jälleenvakuutusyhtiö on luovuttanut;

7) *kotivaltioilla* vahinkovakuutustoiminnan osalta valtiota, jossa riskiä kattavan vakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee, henkivakuutustoiminnan osalta valtiota, jossa sitoumuksen tehneen vakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee ja jälleenvakuutustoiminnan osalta valtiota, jossa jälleenvakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee;
— — — — —

3 §

Sovelтамисalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä lakia ei sovelleta:

1) vakuutusedustuksesta annetussa laissa (570/2005) tarkoitettuun toimintaan; eikä

2) sellaiseen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY, jäljempänä *Solvenssi II -direktiivi*, tarkoitettuun rinnakkaisvakuutustoimintaan, johon ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö osallistuu ulkomaisesta toimipaikasta käsin muuna kuin johtavana vakuutuksenantajana.

7 §

Sivuliikkeen perustamisilmoitus

Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa sijoittautumis oikeuden perusteella, kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen ilmoitettua siitä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen liiketoiminnasta, hallinnosta ja pääasiamiehestä. Vakuutustoiminnan harjoittamisena sijoittautumisoikeuden perusteella pidetään sivuliikkeen perustamista Suomeen.

Yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta on lisäksi saatava todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää Solvenssi II -direktiivissä vakuutusyhtiöille asetetut pää-

omavaatimukset ottaen huomioon suunniteltu toiminta.

10 §

Vapaan tarjonnan aloittamisilmoitus

Ennen kuin ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa ensivakuutustoimintaa Suomessa palvelujen vapaana tarjontana, Finanssivalvonnan on saatava ilmoitus, jonka liitteenä on oltava vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta:

1) todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää Solvenssi II -direktiivissä vakuutusyhtiöille asetetut pääomavaatimukset ottaen huomioon suunniteltu toiminta;

2) selvitys siitä, minkä vakuutusluokkien mukaista toimintaa vakuutusyhtiöllä on toimilupan-
sa nojalla oikeus harjoittaa; sekä

3) selvitys niistä riskeistä, joita aiottu toiminta koskee.

15 §

Kotivaltion viranomaisen toimivalta Suomessa

Finanssivalvonta voi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen pyynnöstä kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta yhtiön Suomessa olevaa omaisuutta tai kieltää yhtiötä suorittamasta vakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille, jos vakuutusyhtiö ei kotivaltionsa vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen mukaan täytä Solvenssi II -direktiivin mukaista vastuuvulkaa tai vakavaraisuutta koskevia vaatimuksia.

Finanssivalvonta voi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen pyynnöstä rajoittaa ETA-vakuutusyhtiön oikeutta käyttää luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitettujen luottolaitosten, sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettujen rahastoyhtiöiden ja yhteissijoitusyritysten, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitettujen

vaihtoehtorahastojen hoitajien, sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettujen henkivakuutusyhtiöiden hallussa olevia ETA-vakuutusyhtiön lisäeläketoimintaa koskevia varoja tai kieltää yhtiöltä varojen käytön kokonaan, jos ETA-vakuutusyhtiö ei ole kotivaltionsa vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen mukaan täyttänyt Solvenssi II -direktiivin mukaista vastuuvulkaa ja vakavaraisuutta koskevia vaatimuksia.

19 §

Toimilupa

Toimilupa on annettava, jos:

1) 20 §:ssä tarkoitettun toimintasuunnitelman ja aiotusta vakuutustoiminnasta saadun muun selvityksen perusteella voidaan arvioida kolmannen maan vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita;

2) pääasiamies täyttää tälle 24 §:ssä säädetty vaatimukset;

3) kolmannen maan vakuutusyhtiön voidaan arvioida täyttävän 34 a §:ssä säädetty hallintojärjestelmää ja 37 §:ssä säädetty vastuullista vakuutusmatemaattikkoa ja aktuaaritoimintoa koskevat vaatimukset;

4) sivuliikkeellä on 28 §:n mukainen perustamispääoma ja että 29 §:ssä säädetty vakuus on asetettu; sekä

5) sivuliikkeen voidaan toiminnan alkaessa arvioida täyttävän 31 §:ssä säädetty vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

20 §

Toimilupahakemukseen liitettävät asiakirjat

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on liitettävä toimilupahakemukseensa seuraavat asiakirjat ja selvitykset:

1) yhtiöjärjestys tai sitä vastaavat säännöt sekä luettelo hallituksen jäsenistä ja yhtiön ylimmästä johdosta sekä selvitys siitä, että yhtiö

täyttää vakuutusyhtiölain 6 luvussa säädetty vaatimukset yhtiön hallituksesta;

2) selvitys siitä, mitä vakuutustoimintaa yhtiö harjoittaa kotivaltiossaan;

3) yhtiön kotimaan vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen ilmoitus siitä, onko yhtiötä kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana kielletty antamasta uusia vakuutuksia tai onko yhtiöön mainittuna aikana kohdistettu muita vakavia pakkokeinoja;

4) Suomessa harjoitettavaa toimintaa koskeva toimintasuunnitelma;

5) 25 §:ssä tarkoitettu pääasiamiehen hyväksymistä koskeva hakemus liitteineen;

5 a) selvitys siitä, että yhtiö täyttää 34 a §:ssä säädetty hallintojärjestelmää ja 37 §:ssä säädetty vastuullista vakuutusmatemaattikkoa ja aktuaaritoimintoa koskevat vaatimukset;

6) selvitys siitä, että yhtiön puolesta annetut asiakirjat on laadittu yhtiön kotimaan lakien mukaisesti ja että ne on antanut siihen oikeutettu;

7) todistus siitä, että sivuliikkeellä on 28 §:n mukainen perustamispääoma ja että 29 §:ssä säädetty vakuus on asetettu; ja

8) selvitys siitä, että sivuliike täyttää toiminnan alkaessa 31 §:ssä säädetty vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

28 §

Sivuliikkeen perustamispääoma

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutustoimintaa varten Suomessa varoja vähintään:

1) henkivakuutustoimintaa ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutustoimintaa harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä

2) muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahinkovakuutustoimintaa harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa Suomessa ainoastaan jälleenvakuutustoimintaa, on oltava Suomessa varoja vähintään 3 000 000 euroa. Kolmannen maan jälleenvakuutuskytkösyhtiöllä on kuitenkin oltava Suomessa varoja vähintään 1 000 000 euroa.

Tässä laissa *sivuliikkeen perustamispääomalla* tarkoitetaan 1 ja 2 momentissa tarkoitettua varojen vähimmäismäärää.

29 §

Vakuus

Ensivakuutustoimintaa harjoittavan kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeen perustamispääomasta vähintään puolet on talletettava suomalaiseen talletuspankkiin tai Suomeen sijoittautuneen ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttoriin vakuudeksi Finanssivalvonnan määräämin ehdoin.

Toiminnan aikana talletuksen arvon on aina oltava vähintään neljäsosa vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärästä.

30 §

Vastuuelka kirjanpidossa ja vakavaraisuuslaskennassa

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on Suomessa harjoittamansa vakuutustoiminnan osalta laskettava vastuuelka kirjanpidossa ja vakavaraisuuslaskennassa 2 ja 3 momentin mukaisesti.

Sivuliikkeen kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä vastuuelka muodostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta vakuutusyhtiölain 9 luvun 2 ja 3 §:n mukaisesti.

Sivuliikkeen vakavaraisuuslaskennassa vastuuelka on laskettava vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisesti.

31 §

Kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeen vakavaraisuus

Sivuliikkeen oma varallisuus lasketaan sivuliikkeen varojen ja velkojen perusteella vakuutusyhtiölain 12 luvun 1 §:n mukaisesti. Oman varallisuuden määrittämistä varten sivuliikkeen varat ja velat on arvostettava vakuutusyhtiölain

10 luvun mukaisesti. Sivuliikkeen omaan varallisuuteen sovelletaan muutoin, mitä vakuutusyhtiölain 12 luvussa säädetään vakuutusyhtiön omasta varallisuudesta.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman vakuutustoiminnan perusteella määräytyvä vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus lasketaan vakuutusyhtiölain 11 luvun mukaisesti.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeen oman varallisuuden on täytettävä jatkuvasti laadultaan ja määrältään 2 momentin mukaiset vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

Vakavaraisuuspääomavaatimusta täyttävän oman varallisuuden on sijaittava vähimmäispääomavaatimuksen määrään saakka Suomessa ja sen ylittävältä osalta Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää vakuutusyhtiölain 12 luvun 11 §:n 2 momentin mukaista omaa perusvarallisuutta on oltava vähintään puolet siitä, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään. Omaan perusvarallisuuteen hyväksytään tämän lain 29 §:n mukainen vakuus.

32 §

Vakavaraisuutta koskevista säännöksistä poikkeamista koskeva hakemus

Kolmannen maan vakuutusyhtiö, joka on hakenut toimilupaa tai saanut sen Suomen lisäksi muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, voi hakea Finanssivalvonnalta ennalta suostumusta siihen, että:

1) 31 §:ssä tarkoitettu vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan vakuutusyhtiön koko Euroopan talousalueen sivuliikkeiden harjoittaman liiketoiminnan mukaan;

2) 29 §:ssä tarkoitettu vakuus talletetaan vain yhteen Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa vakuutustoimintaa; ja

3) vähimmäispääomavaatimusta täyttävä oma perusvarallisuus voi sijaita missä tahansa Euroo-

pan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, jossa vakuutusyhtiö toimii.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on tehtävä hakemus Finanssivalvonnan lisäksi niiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden asianomaisille valvontaviranomaisille, joissa vakuutusyhtiö on hakenut toimilupaa tai saanut sen. Hakemuksessa on mainittava viranomainen, joka jatkossa valvoo Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden sivukonttoreiden koko vakuutustoiminnan vakavaraisuutta, ja perusteltava viranomaisen valinta. Edellä 29 §:ssä tarkoitettu vakuus on talletettava valitun vakavaraisuutta valvovan viranomaisen jäsenvaltiossa.

32 a §

Finanssivalvonnan suostumus vakavaraisuutta koskevista säännöksistä poikkeamiseksi

Finanssivalvonta voi antaa suostumuksensa 32 §:n 1 momentissa tarkoitettulle menettelylle vain, jos menettelyn hyväksyvät kaikki asianomaiset valvontaviranomaiset, joille hakemus on tehtävä. Jos Finanssivalvonta hakemuksen perusteella valvoo kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeiden koko vakuutustoiminnan vakavaraisuutta, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonta voi peruuttaa suostumuksensa. Finanssivalvonnan on tällöin pyydettävä muiden ETA-valtioiden asianomaisia valvontaviranomaisia toimimaan samoin. Finanssivalvonnan on peruttava oma suostumuksensa, jos toisen ETA-valtion asianomainen valvontaviranomainen sitä pyytää.

35 §

Laskuperusteet

Mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään laskuperusteista, koskee myös kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikettä.

36 §

Varojen sijoittaminen

Mitä vakuutusyhtiölain 6 luvun 20 a—20 c §:ssä säädetään varojen sijoittamisesta, koskee myös ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliikkeen Suomessa harjoittamaa toimintaa.

39 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeen on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot sivuliikkeen taloudellisesta asemasta ja muista vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuista osa-alueista. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Henkivakuutusyhtiön sivuliikkeen on lisäksi toimitettava Finanssivalvonnalle selvitys 30 §:n 2 momentin mukaisesta vastuuvelan laskemisesta sekä tutkimus vakuutustoiminnasta. Mainittu selvitys ja tutkimus on laadittava Finanssivalvonnan antamien määräysten mukaisesti.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on vuosittain toimitettava Finanssivalvonnalle selvitys sivuliikkeen toiminnasta. Selvitykseen on liitettävä todistus siitä, että sivuliikkeen perustamis-pääomaa vastaava varallisuus ja talletettu vakuus vastaavat 28 ja 29 §:ssä säädettyjä vaatimuksia. Kolmannen maan vakuutusyhtiön on selvitettävä, että sivuliike täyttää 30 §:n 3 momentin vastuuvelkaa, 31 §:n vakavaraisuutta ja 36 §:n varojen sijoittamista koskevat vaatimukset. Selvitys on laadittava Finanssivalvonnan

määräämällä tavalla ja toimitettava Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa.

40 §

Sivuliikkeen tilinpäätös ja toimintakertomus

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, sivuliikkeen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sovelletaan vakuutusyhtiölain 8 luvun 4 §:n 5—7 momenttia, 7 ja 8 §:ää, 9 §:n 1 momentin 1—3 kohtaa, 2 ja 3 momenttia, 10, 11, 13—19 ja 28—30 §:ää. Mitä mainituissa lainkohdissa säädetään osakkeista ja osakepääomasta, koskee myös takuuosuuksia ja takuupääomaa sekä muita yhtiöosuuksia ja niistä muodostuvaa perustamispääomaa.

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma, rahoitussuunnitelma ja pääomavaatimuksen korottaminen

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen sivuliike ei täytä 31 §:n mukaista vähimmäispääomavaatimusta, yhtiön on laadittava lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma vakuutusyhtiölain 25 luvun 6 ja 7 §:n mukaisesti. Lisäksi sovelletaan mainitun luvun 8 §:n säännöksiä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen sivuliike ei täytä 31 §:n mukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimusta, yhtiön on laadittava taloudellisen tilan tervehdyttämissuunnitelma vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 ja 7 §:n mukaisesti.

Jos Finanssivalvonta muutoin katsoo kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen sivuliikkeen vakuutettujen etujen olevan vaarassa, Finanssivalvonta voi vaatia sivuliikettä toimittamaan hyväksyttäväkseen sivuliikkeen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Finanssivalvonta voi vahvistaa kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliikkeelle pääomavaatimuksen korotuksen vakuutusyhtiölain 25 luvun 4 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

47 §

Omaisuu-den luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää kolmannen maan vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta Suomes-sa sijaitsevaa omaisuuttaan, jos:

1) kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen siviili- ei täytä 30 §:n mukaisia vastuuvetkaa kirjanpidossa ja vakavaraisuuslaskennassa kos-kevia vaatimuksia;

2) kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen siviili- ei täytä 31 §:n mukaisesti vähimmäis-pääomavaatimusta;

3) kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen siviili- ei täytä 31 §:n mukaisesti vakavarai-suuspääomavaatimusta ja Finanssivalvonnalla on aihetta olettaa siviili-keen taloudellisen tilan edelleen heikkenevän, taikka Finanssivalvonta katsoo siviili-keen olevan joutumassa täl-laiseen tilaan; sekä

4) vakuutusyhtiö ei ole noudattanut Finanssi-valvonnan tämän lain nojalla antamaa kehotusta täydentää siviili-keen perustamispääomaa vas-taavia varoja tai asettamaansa vakuutta.

Finanssivalvonta voi 1 momentissa säädetyin edellytyksin kieltää vakuutusyhtiötä myös suo-rittamasta vakuutuksen takaisinostoarvoa va-kuutuksenottajille. Mitä tässä laissa säädetään omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta, so-velletaan myös kieltopäätökseen.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön omaisuu-den luovutus- ja panttauskielto saa kestää enin-tään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi eri-tyisestä syystä päättää kiellon jatkamisesta enin-tään kolmella kuukaudella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu Finanssi-valvonnan päätöksestä on käytävä ilmi päätös-päivämäärä, mihin omaisuuteen luovutus- ja panttauskielto kohdistuu, kiellon voimassaoloai-ka, kiellon noudattamisen valvontaa varten 5 momentin nojalla määrätty asiamies sekä muu-

toksenhaun vaikutus päätöksen täytäntöönpa-nokelpoisuuteen.

Finanssivalvonnan on asetettava kolmannen maan vakuutusyhtiön siviili-ikkeeseen Finanssi-valvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettu asiamies. Asiamiehen tehtävänä on valvoa, että yhtiö noudattaa omaisuuden luovutus- ja pant-tauskieltoa. Asiamiehellä on mainitun pykälän mukaisten valtuuksien lisäksi oikeus päättää suostumuksen antamisesta vakuutusyhtiölain 25 luvun 13 §:ssä tarkoitettuihin oikeustoimiin.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön omaisuu-den luovutus- ja panttauskieltoon sovelletaan li-säksi, mitä vakuutusyhtiölain 24 luvussa ja 25 luvun 12—21 §:ssä säädetään suomalaisen vakuutusyhtiön kohdistuvasta omaisuuden luo-vutus- ja panttauskiellosta.

47 b §

Sovellettava lainsäädäntö

Sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön toimin-taan Suomessa sovelletaan tämän lain kolman-nen maan vakuutusyhtiötä koskevia säännöksiä 2 ja 3 momentissa mainituin poikkeuksin.

Sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön perusta-mispääomaan ja vakavaraisuusvaatimuksiin so-velletaan Sveitsin lakia.

Sveitsiläiseen vahinkovakuutusyhtiöön ei so-velleta tämän lain 20 §:n 1 momentin 2, 3 ja 6—8 kohtaa, 28, 29, 31, 32, 32 a, 45 ja 46 §:ää, 47 §:n 2—5 momenttia eikä 51 §:ää.

47 g §

Vakuutuskannan luovutus

Jos 66 §:ssä tarkoitettu vakuutuskannan luovuttamisessa vastaanottavana yhtiönä on sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on si-vuliike Suomessa, Finanssivalvonnan on, ennen kuin se antaa suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, hankittava Sveitsin vakuutus-valvonnasta vastaavalta viranomaiselta vahvis-tus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuu-tuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä va-kavaraisuus.

Jos 1 momentissa tarkoitettussa luovuttamisessa vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, Finanssivalvonnan on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä vakavaraisuus.

Sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on sivuliike Suomessa, voi Finanssivalvonnan suostumuksella vastaanottaa suomalaisen vakuutusyhtiön vakuutuskannan tai sen osan. Tällöin Finanssivalvonnan on ennen suostumuksen antamista hankittava 1 momentissa tarkoitettu vahvistus. Tässä momentissa tarkoitettuun vakuutuskannan luovuttamiseen sovelletaan muuten vakuutusyhtiölain 21 luvun 1—5, 8—12 ja 14—16 §:ää, jollei Finanssivalvonta myönnä tästä poikkeusta. Mainitun luvun 8—10 §:ää sovelletaan kuitenkin vain luovuttavaan vakuutusyhtiöön.

65 §

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kannan luovuttaminen

Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö saa luovuttaa sijoittautumisoikeuden tai vakuutuspalvelujen vapaan tarjoamisoikeuden perusteella tehtyjen vakuutussopimusten vakuutuskannan suomalaiselle vakuutusyhtiölle tai toiselle ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle, jos luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen antaa siihen suostumuksen.

Finanssivalvonta antaa ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön pyynnöstä suostumuksen vakuutuskannan luovutukseen, jos:

1) vahinkovakuutussopimuksen kattama riski sijaitsee Suomessa;

2) jos henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti Suomessa; tai

3) henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö ja oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee Suomessa.

Jos vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vakuutusyhtiö, Finanssivalvonnan on lisäksi annettava luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutus-

valvonnasta vastaavalle viranomaiselle lausunto siitä, täyttääkö vastaanottava yhtiö vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Finanssivalvonnan on päätettävä 2 momentissa tarkoitettun suostumuksen tai 3 momentissa tarkoitettun lausunnon antamisesta kolmen kuukauden kuluessa ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen pyynnön saapumisesta. Muussa tapauksessa Finanssivalvonnan katsotaan antaneen suostumuksen vakuutuskannan luovuttamiseen tai vahvistaneen vakuutusyhtiön täyttävän vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

66 §

Kolmannen maan vakuutusyhtiön kannan luovuttaminen

Kolmannen maan vakuutusyhtiö saa Finanssivalvonnan suostumuksella luovuttaa Suomen sivuliikkeensä tekemien vakuutussopimusten vakuutuskannan suomalaiselle vakuutusyhtiölle taikka sellaiselle ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle tai kolmannen maan vakuutusyhtiölle, jolla on sivuliike Suomessa.

Finanssivalvonnan on ennen suostumuksen antamista hankittava suostumus sen Euroopan talousalueeseen kuuluvan muun valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta, jos:

1) vahinkovakuutussopimuksen kattama riski vakuutusyhtiölain 3 luvun 7 §:n mukaan sijaitsee Euroopan talousalueeseen kuuluvassa muussa valtiossa;

2) henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti Euroopan talousalueeseen kuuluvassa muussa valtiossa; tai

3) henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö ja se oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee Euroopan talousalueeseen kuuluvassa muussa valtiossa.

Jos vastaanottavana yhtiönä on ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, Finanssivalvonnan on ennen suostumuksen antamista hankittava yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää luovutettava vakuutuskanta huo-

mioon ottaen Solvenssi II -direktiivissä vakuutusyhtiöille asetetut pääomavaatimukset.

Jos vastaanottavana yhtiönä on toinen kolmannen maan vakuutusyhtiö, jolla on sivuliike Suomessa, ja vastaanottavan yhtiön koko Euroopan talousalueella harjoittaman ensivakuutustoiminnan vakavaraisuuden valvonnasta vastaa muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kuin Suomen vakuutusvalvonnasta vastaa-va viranomainen, Finanssivalvonnan on hankittava tämän viranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on luovutettava vakuutuskanta huomioon ottaen riittävä vakavaraisuus.

67 §

Suostumuksen tai vahvistuksen saamiselle asetettu määräaika

Jos Finanssivalvonta ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapunut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden vakuutusvalvonnasta vastaavilta viranomaisilta, joilta Finanssivalvonta on 66 §:n nojalla pyytänyt vahvistusta tai suostumusta, näiden katsotaan vahvistaneen, että vastaanottavalla yhtiöllä on riittävä vakavaraisuus tai vastaavasti antaneen suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen.

79 §

Salassapitovelvollisuus

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulkomaisella vakuutusyhtiöllä on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

10) samaan konserniin, vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtyrhyth- mään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien val- vonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitet- tuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuulu- valle yritykselle asiakaspalvelua ja muuta asia- kassuhteen hoitamista, markkinointia, ryhmä- valvontaa sekä ryhmittymän riskienhallintaa varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tie- tojen luovuttamisesta ei koske henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva kolmannen maan vakuutusyhtiön toimilupaha- kemus on täydennettävä tämän lain vaatimusten mukaiseksi vuoden kuluessa lain voimaantulos- ta.

Laki

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 4 §:n 4 momentti, 2 luvun 5 §:n 2 momentti, 10 luvun 4 §, 10 a luvun 2, 3 ja 4 § sekä 6 §:n 1 momentti, 12 luvun 6 c §:n 1 momentin 1 kohta, 12 a luku sekä 13 luvun 3 §:n 3 momentti ja 27 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 4 momentti, 10 luvun 4 §, 10 a luvun 2 ja 3 § sekä 12 luvun 6 c §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1231/2009, 2 luvun 5 §:n 2 momentti ja 10 a luvun 6 §:n 1 momentti laissa 417/2004, 10 a luvun 4 § laissa 340/2000, 12 a luku laeissa 952/2000, 896/2008 ja 1231/2009 sekä 13 luvun 3 §:n 3 momentti ja 27 § laissa 333/2004,

muutetaan 1 luvun 1 ja 3 §, 2 luvun 4 §, 8 luvun 2 §, 9 luvun 2 a ja 3 §, 10 luvun 3 ja 3 b—3 d §, 10 a luvun 1, 2 a, 5, 7 ja 13 §, 11 luvun 2 ja 3 § sekä 6 §:n 2 momentti, 12 luvun 6 b § ja 13 luvun 20 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 1 ja 3 §, 8 luvun 2 §, 9 luvun 2 a §, 10 luvun 3 ja 3 b—3 d §, 10 a luvun 1, 2 a, 5, 7 ja 13 § sekä 11 luvun 2 § laissa 1231/2009, 2 luvun 4 § laissa 340/2000, 9 luvun 3 § laissa 470/2007, 11 luvun 3 § osaksi laeissa 340/2000 ja 417/2004, 11 luvun 6 §:n 2 momentti ja 12 luvun 6 b § laissa 417/2004 sekä 13 luvun 20 § laissa 333/2004, sekä

lisätään 10 a lukuun uusi 1 a—1 d § ja 12 lukuun siitä lailla 1231/2009 kumotun 3 §:n tilalle uusi 3 § seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tätä lakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn keskinäiseen vakuutusyhtykseen (*vakuutusyhdistys*), joka harjoittaa vakuutustoimintaa Suomen alueella.

Vakuutusyhdistyksen kokonaismaksutulo ei saa ylittää 5 000 000 euroa vuodessa. Vakuutusyhdistyksen, tai jos se kuuluu vakuutusyhtyrühmään, ryhmän vastuuvelan kokonaismäärä ei saa ylittää 25 000 000 euroa, eikä tulevan jälleenvakuutuksen osuus saa ylittää 10 prosenttia yhdistyksen kokonaismaksutulosta tai vastuuvelan kokonaismäärästä. Jos jokin säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, yhdistyskokouksen on tehtävä päätös vakuutusyhdistyksen muuttamisesta keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi noudattaen, mitä 8 luvussa säädetään. Yhdistyksen on ilmoitettava määrien ylitymisestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Vakuutusyhdistyksestä, joka harjoittaa kalastusvälineiden vakuutusta, säädetään lisäksi kau-

pallisen kalastuksen vakuutustuesta annetussa laissa (998/2012).

Edellä 2 momentissa säädettyjä määriä voidaan muuttaa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

3 §

Vakuutusyhdistyksen osakkaat eivät vastaa henkilökohtaisesti yhdistyksen velvoitteista. Vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaat ovat kuitenkin lisämaksuvelvollisia vakuutusyhdistystä kohtaan siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa säädettyä vaatimusta tai jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajaosakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan, mutta kuitenkin enintään yhtä suuri kuin vakuutuksenottajaosakkaan edellisenä kalenterivuonna maksuunpantu-

jen vakuutusmaksujen yhteismäärä. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaiseen osakkaaseen, joka oli yhdistyksen osakkaana sen kalenterivuoden alussa, jonka kuluessa lisämaksu määrättiin, jollei yhdistysjärjestyksessä toisin määrätä.

Jollei osakas määräaikana suorita hänelle määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottotoimin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada osakkaalta perityksi, puuttuva määrä on, jos sen periminen on vielä tarpeen, jaettava toisten osakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään.

Lisämaksu viivästyskorkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

4 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestykselle ja sen muutoksille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

Finanssivalvonta ei saa vahvistaa yhdistysjärjestystä tai sen muutosta, jos aiottu vakuutustoiminta on sellaista, jonka harjoittamisesta aiheutuvat velvoitteet ovat yhdistyksen toimintaedellytykset huomioon ottaen ilmeisessä epäsuhteessa sen vastuunkantokykyyn.

Finanssivalvonta ei saa vahvistaa vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestystä, jos sen toiminnan yhdistysjärjestyksen vahvistamista haettaessa voidaan arvioida ylittävän jonkin 1 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetystä enimmäismäärästä seuraavien viiden vuoden aikana.

8 luku

Yhteisömuodon muuttaminen

2 §

Finanssivalvonnan on kuulutettava 1 §:ssä tarkoitetun yhtiöjärjestyksen vahvistamista koskevasta hakemuksesta yhdistyksen kustannuk-

sella virallisessa lehdessä, jollei se katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä yhdistyksen osakkaita ja vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään muistutuksensa Finanssivalvonnalle sen asettamassa määräajassa, joka saa olla enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on velvoitettava yhdistys viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä yhdistyksen kotipaikan sanomalehdessä sekä tarvittaessa lisäksi siten kuin Finanssivalvonta määrää.

Finanssivalvonnan on vahvistettava yhtiöjärjestys, jos se täyttää vakuutusyhtiölain 2 luvun 6 §:ssä säädetty edellytykset ja yhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi ei loukkaa vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonnalla on oikeus liittää yhtiöjärjestyksen vahvistamiseen vakuutettujen etujen turvaamiseksi tarpeelliset ehdot.

Yhdistys sekä muistutuksentekijä saavat valittaa päätöksestä noudattaen, mitä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

9 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

2 a §

Vakuutusyhdistyksen tilintarkastajan suorittaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava vastuvelkaan, toimintapääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhdistyksen ja sen kanssa samaan konserniin tai vakuutusyhtyrhythään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoi-
miin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitetusta tarkastuksesta on annettava kertomus yhdistyksen hallitukselle.

Yhdistyksen hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhdistyksen taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä

muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

3 §

Vakuutusyhdistyksessä tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslaissa tarkoitettu tilintarkastaja.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja vastuuvelan kattaminen

3 §

Mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 1—3, 6 ja 9—11 §:ssä sekä 13 §:n 1 kohdassa säädetään vakuutusyhtiön vastuuvelasta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen vastuuvelkaan.

Vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärällä tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta riskiteoreettisesti laskettavaa määrää.

Tasoitusmäärän alarajalla tarkoitetaan 10 a luvun 8 §:ssä tarkoitetun oikaistun vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän ja 7 §:ssä mainituilla erillä oikaistun toimintapääoman erotusta. Tasoitusmäärän alaraja ei voi kuitenkaan olla negatiivinen. *Tasoitusmäärän ylärajalla* tarkoitetaan määrää, jonka katsotaan riskiteoreettisten laskelmien perusteella jälleenvakuutus ja muut vastaavat riskinsiirtomenetelmät huomioon ottaen olevan kohtuullinen vakuutus-toiminnan jatkumisen kannalta.

Vakuutusyhdistyksellä tulee olla laskuperusteet tasoitusmäärälle sekä tasoitusmäärän ala- ja ylärajalle. Yhdistyksen on haettava tasoitusmäärän laskuperusteille Finanssivalvonnan vahvistus.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään, miten vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärä, tasoitusmäärän yläraja ja tasoitusmäärän muutos lasketaan sekä miten tasoitusmäärän laskuperusteet laaditaan.

3 b §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteen on oltava rahoitusvälineitä tai kiinnityskelpoista kiinteää omaisuutta taikka kiinnityskelpoisia julkiseen rekisteriin merkittyjä oikeuksia. Vastuuvelan katteena olevan kiinteän omaisuuden on sijaittava Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella. Enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä, kuitenkin korkeintaan 2 000 000 euroa, voi olla sijoitettuna yhteen kohteeseen.

3 c §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteena oleva omaisuus arvostetaan siihen arvoon kuin se on merkitty yhdistyksen taseeseen.

3 d §

Finanssivalvonta voi vakuutusyhdistyksen hakemuksesta sallia että tietyt katteeseen hyväksyttävät varat arvostetaan 3 c §:stä poikkeavasti, jos tämä ei vaaranna vakuutettuja etuja.

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä yksittäistapauksissa rajoittaa tietyn 3 b §:ssä tarkoitetun sijoituksen lukemista vastuuvelan katteeseen tai kieltää sen, jos se katsoo sijoituksen vaarantavan vakuutetut etuudet.

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisistä syistä enintään kahden vuoden määräajaksi:

1) antaa luvan siihen, että 3 a §:n 1 kohdassa tarkoitettu jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta saa olla yhteensä enintään 100 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) antaa luvan vähentää 3 a §:n 1 kohdan kiellosta huolimatta selvitystilassa tai konkurssissa olevan taikka muutoin todennäköisesti sitoumuksistaan vastaamaan kykenemättömän jälleenvakuutuksenantajan osuus vastuuvelan kokonaismäärästä Finanssivalvonnan vahvistamaan määrään saakka, joka ei voi olla enempää kuin 20 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

3) antaa luvan vähentää muita kuin 3 a §:ssä tarkoitettuja omaisuuseriä vastuuvelan kokonaismäärästä vastaavalla tavalla kuin 3 a §:ssä luetellut omaisuuserät, jos vähennettävät omaisuuserät ovat tosiasiallisesti jonkun muun kuin vakuutusyhtiön vastuulla.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääoma on määrä, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin 1 a—1 d §:ssä säädetään.

Vakuutusyhtiön on täytettävä jatkuvasti tämän luvun mukaiset toimintapääomaa koskevat vaatimukset.

1 a §

Vakuutusyhtiön toimintapääomaan luetetaan:

- 1) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin maksettu pohjarahasto ja takuupääoma;
- 2) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella, edellyttäen että 25 prosenttia pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;
- 3) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;
- 4) tilikauden ja edellisten tilikausien voitto;
- 5) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;
- 6) taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisena;
- 7) yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella, 1 b §:ssä säädettyin ehdoin ja 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin täysin

maksettu pääoma yhdistyksen vähintään viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta pääomalainasta;

8) 1 c §:ssä säädettyin rajoituksin toiminnassa olevan vakuutusyhtiön 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu kyseiseksi tilikaudeksi määrättävissä oleva lisämaksu; lisämaksusta voidaan ottaa huomioon korkeintaan puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta; sekä

9) yhdistyksen hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella muut edellä esitettyihin eriin rinnastettavat erät.

1 b §

Jotta 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina voidaan laskea osaksi toimintapääomaa, sen tulee täyttää 1 luvun 5 c §:ssä säädetty ehdot. Lisäksi edellytyksenä on, että:

- 1) muussa tapauksessa kuin vakuutusyhtiön purkautuessa tai konkurssissa lainan pääoma saadaan palauttaa siten, että yhdistys pääoman palauttamisen jälkeen täyttää tämän luvun mukaiset vakavaraisuusvaatimukset;
- 2) lainasopimus ei sisällä määräystä, jonka mukaan muissa oloissa kuin vakuutusyhtiöstä purettaessa tai konkurssissa velka on maksettava takaisin ennen sovittua eräpäivää; sekä
- 3) lainasopimusta voidaan muuttaa vain vakuutusyhtiön hakemuksesta Finanssivalvonnan luvalla.

1 c §

Edellä 1 a §:n 2 kohdassa tarkoitettua maksamatta olevaa määrää saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettuja pääomalainoja saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 1 a §:n 8 kohdassa tarkoitettua lisämaksua saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50:tä prosenttia toiminta-

pääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuja määräajaksi otettuja pääomalainoja saa yhteensä lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 25:tä prosenttia toimintapääomasta tai toimintapääoman vähimmäismäärästä, sen mukaan kumpi on alhaisempi. Toimintapääomaan luettavaa pääomalainojen määrää vähennetään tasaisesti kultakin alkavalta vuodelta, jos lainan jäljellä oleva laina-aika on vähemmän kuin viisi vuotta.

1 d §

Toimintapääomasta on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;
- 3) voitonjakona jaettavaksi esitetty osa yhdistyksen vapaasta omasta pääomasta;
- 4) vakuutuksen hankintamenojen tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus siltä osin kuin se ylittää yhdistyksen kustannuskuoritusperusteiden mahdollistaman määrän;
- 5) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;
- 6) ilman korkoutusta lasketun korvausvastuun ja korkoutetun korvausvastuun erotus, jos yhdistyksen korvausvastuuta laskettaessa käytetään korkoutusta;
- 7) sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;
- 8) vieraasta sitoumuksesta annetut pantit ja kiinnitykset;
- 9) johdannaissovimuksista vakuutusyhdistykselle koitua mahdollinen enimmäistappio; sekä
- 10) yhdistysten omistaman luotto- ja rahoituslaitoksen, toisen vakuutusyhdistyksen ja vakuutusyhtiön osakkeiden ja osuuksien käypä arvo siltä osin kuin arvo ylittää kymmenen prosenttia kyseisen yrityksen sidotusta pääomasta.

2 a §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 104 000 euroa lisättynä 27 pro-

sentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulosten keskiarvosta.

Vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

5 §

Vakuutusyhdistyksen varojen sijoittaminen, toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhdistyksen vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla, ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

7 §

Vakuutusyhdistyksen vakavaraisuuspääoma on tasoitusmäärän ja toimintapääoman yhteismäärä.

Vakuutusyhdistyksen oikaistu vakavaraisuuspääoma saadaan oikaisemalla vakavaraisuuspääoma:

- 1) lisäämällä siihen 1 a §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina siltä osin, kuin sitä ei 1 c §:n rajoitusten takia voida lukea toimintapääomaan;
- 2) vähentämällä siitä 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettu lisämaksuvelvollisuuden perusteella veloitettava määrä siltä osin, kuin se on tämän luvun 1 a §:n 8 kohdan ja 1 c §:n 3 momentin mukaisesti luettu osaksi toimintapääomaa; sekä
- 3) vähentämällä siitä yhdistyksen omistaman luotto- ja rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön tai yhdistyksen osakkeet ja osuudet sekä vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos yhdistyksen omistusten välillä on 12 a luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu omistusyhteys eikä näitä omistuksia ole vähennetty yhdistyksen toimintapääomasta tämän luvun 1 d §:n 10 kohdan perusteella.

13 §

Finanssivalvonta voi yksittäisessä tapauksessa vakuutusyhdistyksen hakemuksesta suostua siihen, että yhdistys poikkeaa vakavaraisuuspääoman vähimmäismäärän laskennassa käytettäv-

vistä parametreista tai kaavoista, jos ne eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhdistyksen riskiasemasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia mää-
räyksiä vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan
1 a—1 d §:n mukaan luettavista ja siitä vähen-
nettävistä eristä.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyt- tö

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneel-
tä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voi-
ton ja yhdistyksen muun vapaan oman pääoman
yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla
tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä,
jotka ovat:

1) määrä, joka yhdistysjärjestyksen mukaan
on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettä-
vä jakamatta; sekä

2) määrä, joka vakuutusyhdistyksen taseen
pääryhmään "sijoitukset" sisältyvien sijoitusten
realisoitumattomista arvonnousuista on vakuu-
tusyhtiölain 8 luvun 17 §:n 1 ja 2 momentin pe-
rusteella merkitty vapaaseen omaan pääomaan,
ja määrä, jolla käyvän arvon rahasto on yhteis-
määrältään negatiivinen.

Takuupääoman alentamisesta aiheutuvaan
voitonjaon rajoitukseen sovelletaan 5 luvun
2 §:ää. Pääomalainalle maksettavasta korosta tai
muusta hyvityksestä johtuvasta voitonjaon rajoi-
tuksesta säädetään 1 luvun 5 c §:n 2 momentissa
ja 5 d §:n 1 momentissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu voitonjako on
kielletty, jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma
on pienempi kuin 2 luvun 5 §:ssä säädetty vä-
himmäismäärä. Omaan pääomaan ei kuitenkaan
tällöin rinnasteta vakuutusyhdistyksen ottamaa
pääomalainaa. Voitonjako on myös kielletty, jos
tiedetään tai pitäisi tietää, että yhdistys on mak-
sukyvytön. Voitonjako on myös kielletty, jos
tiedetään tai pitäisi tietää, että voitonjako aiheut-
taa oman pääoman vähenemisen sen vähimmäis-

määrää pienemmäksi tai yhdistyksen maksuky-
vyttömyyden.

3 §

Vakuutusyhdistyksen, jonka 10 a luvun
2 a §:n 2 momentissa tarkoitettu oma pääoma on
pienempi kuin tämän oman pääoman kaksinker-
tainen vähimmäismäärä, on vuosittain kartutet-
tava vararahastoa vähintään kymmenellä pro-
sentilla liikkeen tuottamasta voitosta.

Vararahastoon on siirrettävä takuusuuden
merkinnässä takuusuuksista saatu nimellisar-
von ylittävä määrä sekä määrä, joka yhdistysjär-
jestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon.
Yhdistyskokous voi päättää, että tietty määrä ta-
seen osoittamasta vapaasta omasta pääomasta on
siirrettävä vararahastoon.

Vararahastoa saadaan alentaa yhdistysko-
kouksen päätöksen mukaisesti ainoastaan vah-
vistetun taseen osoittaman tappion peittämiseksi,
jollei sitä voida peittää vapaalla omalla pää-
omalla, taikka varojen siirtämiseksi pohjarahas-
toon.

6 §

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä,
jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähin-
tään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista
äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyö-
dylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen
määriä, joilla 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa
tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole
sanottavaa merkitystä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

3 §

Jos vakuutusyhdistys kuuluu vakuutusyhtiö-
lain 26 luvussa tarkoitettuun ryhmään, vakuutus-
yhdistyksen valvontaan sovelletaan mainittua
lakia.

6 b §

Vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 a §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Finanssivalvonta muutoin katsoo vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhdistystä toimittamaan Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Finanssivalvonta voi korottaa vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että yhdistys pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Finanssivalvonta voi vaatia, että 10 a luvun 1 a §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 10 a luvun 2 b §:n mukaista laskelmaa laadittaessa, jos näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadintaajankohdan välillä taikka se on muutoin tarpeen oikean kuvan saamiseksi laskelmasta.

Finanssivalvonta voi kieltää joko osittain tai kokonaan yhdistystä lukemasta 10 a luvun 1 a §:n 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhdistyksen toimintapääomaa.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

13 luku

Selvitystila ja konkurssi

20 §

Jos vakuutusyhdistys on asetettu 3 §:n 2 momentin nojalla selvitystilaan yhdistyskokouksen päätöksellä, yhdistyskokous voi tilintarkastajien annettua asiasta lausuntonsa päättää, että selvitystila lopetetaan ja yhdistyksen toimintaa jatketaan. Päätös on pätevä vain, jos sitä ovat kannattaneet ne, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa tai yhdistysjärjestyksessä määrätty suurempi osa kokouksessa annetuista äänistä. Päätöstä ei kuitenkaan saa tehdä, jos selvitystilaan on tämän lain mukainen peruste tai jos yhdistyksen omaisuutta on jaettu.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan, jos vakuutusyhdistys, jonka oma pääoma on oman pääoman vähimmäisvaatimusta pienempi, jälleen täyttää sanotut vaatimukset.

Kun päätös selvitystilan lopettamisesta ja yhdistyksen toiminnan jatkamisesta on tehty, yhdistykselle on valittava johto yhdistysjärjestyksen määräysten mukaisesti.

Kun hallitus on valittu, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilan lopettamista koskevasta päätöksestä ja hallituksen valinnasta ilmoitus Finanssivalvonnalle ja rekisteröimistä varten rekisteriviranomaiselle. Päätöstä ei saa panna täytäntöön ennen rekisteröintiä. Yhdistyksen velkojille haettu julkinen haaste jää vaikutuksitta, jos selvitystila on lopetettu tämän pykälän mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 ____.

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutuskassalain (1164/1992) 83 s §, sellaisena kun se on laissa 175/2009, sekä
lisätään lakiin uusi 83 v—83 z § seuraavasti:

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuuelka ja vakavaraisuuspääoma

83 s §

Jos vapaaehtoista lisäeläketoimintaa harjoittava eläkekassa takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläkekassalla on jatkuvasti oltava vakuutusteknisen vastuuelan lisäksi riittävästi omia varoja, joilla se pystyy täyttämään 83 v—83 y §:n mukaisesti eri vakuutusluokkien osalta yhteenlasketun vähimmäismäärää koskevan vaatimuksen (*omien varojen vähimmäismäärä*).

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjestelyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Eläkekassan 1 momentissa tarkoitettuihin omiin varoihin luetaan seuraavat erät:

- 1) maksettu pohjarahasto ja takuupääoma;
- 2) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;
- 3) tilikauden ja edellisten tilikausien ylijäämistä kertynyt oma pääoma;

4) kirjanpitolain 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset; sekä

5) taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä.

Eläkekassan 1 momentissa tarkoitetuista omista varoista on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;

3) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;

4) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä; sekä

5) johdannaissopimuksista eläkekassalle koituva mahdollinen enimmäistappio.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä kieltää eläkekassaa lukemasta 3 momentin 5 kohdassa tarkoitettua erää osittain tai kokonaan osaksi kassan 1 momentissa tarkoitettuja varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä; ja

2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

83 v §

Lukuun ottamatta vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vakuutuksia, mainitussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla yhteen tämän pykälän 2 ja 3 momentin mukaiset määrät.

Vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluksen tilikauden lopussa lasketaan 4 prosentin osuus ja saatu tulos kerrotaan 83 x §:ssä tarkoitettulla suhdeluvulla.

Vakuutusten, joiden riskisumma on nollaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 0,3 prosentin osuus. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi, mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Saatu tulos kerrotaan 83 x §:ssä tarkoitetulla suhdeluvulla.

83 w §

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuun henkivakuutusluokkaan 3 kuuluvien vakuutusten osalta 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärään luettava osuus saadaan laskemalla yhteen tämän pykälän 2—5 momentin mukaiset määrät.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa vastaa sijoitusriskistä, vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 4 prosentin osuus, ja saatu tulos kerrotaan 83 x §:ssä tarkoitetulla suhdeluvulla.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa ei vastaa sijoitusriskistä eikä eläkekassalla ole oikeutta muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa, vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 1 prosentin osuus, ja saatu tulos kerrotaan 83 x §:ssä tarkoitetulla suhdeluvulla.

Vakuutusten, joiden riskisumma on nollaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa lasketaan 0,3 prosentin osuus, ja saatu tulos kerrotaan 83 x §:ssä tarkoitetulla suhdeluvulla.

Jos 83 s §:n mukaista toimintaa harjoittava eläkekassa ei vastaa sijoitusriskistä ja eläkekassalla on oikeus muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa, vakuutusten viimeksi kuluneen tilikauden hallintokuluista lasketaan 25 prosentin osuus.

83 x §

Edellä 83 v §:n 2 momentissa sekä 83 w §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu suhdeluku saadaan vertaamalla kyseisen vakuutusryhmän viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Edellä 83 v §:n 3 momentissa sekä 83 w §:n 4 momentissa tarkoitettu suhdeluku saadaan vertaamalla kyseisen vakuutusryhmän viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta, tai jälleenvakuutus sopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa, tai se on vähäistä, Finanssivalvonta voi vaatia, että eläkekassa käyttää omien varojen vähimmäismäärää laskiessaan suurempia suhdelukuja kuin mitä saadaan 1 ja 2 momentin perusteella.

83 y §

Vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osuus 83 s §:ssä tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärästä on 2—5 momentissa tarkoitettujen laskelmien tuloksista suurin.

Eläkekassan viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 omalla vastuulla olevasta vakuutusmaksutulosta lasketaan yhteen 18 prosenttia ensimmäisestä 50 000 000 eurosta ja 16 prosenttia sen yli menevästä osasta.

Jos eläkekassan viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään 2 momentin mukainen laskelma käyt-

täen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Eläkekassan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettujen vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 omalla vastuulla olevasta korvauskulujen keskiarvosta lasketaan yhteen 26 prosenttia ensimmäisestä 37 200 000 eurosta ja 23 prosenttia sen ylimenevästä osasta.

Jos 1 momentissa tarkoitettu 2—4 momentin mukaisesti määräytyvä omien varojen vähimmäismäärä on pienempi kuin edeltävän vuoden omien varojen vähimmäismäärä, on omien varojen vähimmäismäärän oltava vähintään edeltävän vuoden omien varojen vähimmäismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalla korvausvastuulla. Tämä suhdelu ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa tässä pykälässä säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

83 z §

Jos eläkekassan 83 s §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu omien varojen määrä on pienempi kuin 83 s §:n 1 momentissa tarkoitettu omien varojen vähimmäismäärä, eläkekassan on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma. Tervehdyttämissuunnitelmassa on osoitettava, miten eläkekassa vuoden kuluessa täyttää omien varojen vähimmäismäärän.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

eläkesäätiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläkesäätiölain (1774/1995) 48 e ja 48 g §, sellaisina kuin ne ovat, 48 e § laissa 174/2009 ja 48 g § laissa 443/2012, sekä
lisätään lakiin uusi 48 h § seuraavasti:

6 luku

Eläkevastuu ja sen kattaminen sekä vakavaraisuuspääoma

48 e §

Jos vapaaehtoista lisäeläketointia harjoittava eläkesäätiö takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tason, eläke-

säätiöllä on jatkuvasti oltava eläkevastuun lisäksi riittävä määrä omia varoja, joilla se pystyy täyttämään vakuutuskassalain (1164/1992) 83 v—83 y §:n mukaisesti eri vakuutusluokkien osalta yhteenlasketun vähimmäismäärää koskevan vaatimuksen (*omien varojen vähimmäismäärä*).

Omien varojen on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukaiset kaikkien lisäeläkejärjes-

telyjen osalta. Varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin.

Eläkesäätiön 1 momentissa tarkoitettuihin omiin varoihin luetaan seuraavat erät:

- 1) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;
- 2) tilikauden ja edellisten tilikausien ylijäämistä kertynyt oma pääoma;
- 3) kirjanpitolain 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja mainitun luvun 15 §:ssä tarkoitettu vapaaehtoiset varaukset; sekä
- 4) taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisena.

Eläkesäätiön 1 momentissa tarkoitetuista omista varoista on vähennettävä seuraavat erät:

- 1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;
- 2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;
- 3) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;
- 4) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä; sekä
- 5) johdannaissopimuksista eläkesäätiölle koituva mahdollinen enimmäistappio.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä kieltää eläkesäätiötä lukemasta 3 momentin 4 kohdassa tarkoitettua erää osittain tai kokonaan osaksi säätiön 1 momentissa tarkoitettuja varoja.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

- 1) omiin varoihin luettavista ja siitä vähennettävistä eristä; ja
- 2) omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevien laskelmien laatimisesta ja toimittamisen ajankohdasta.

48 g §

Jos eläkesäätiön 48 e §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen omien varojen määrä on pienempi kuin 48 e §:n 1 momentissa tarkoitettu omien va-

rojen vähimmäismäärä, eläkesäätiön on viipymättä toimitettava Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma. Tervehdyttämissuunnitelmassa on osoitettava, miten eläkesäätiö vuoden kuluessa täyttää omien varojen vähimmäismäärän.

48 h §

Edellytyksenä 48 a §:n 2 momentin 5 kohdan mukaisen työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuvan erän lukemiselle vakavaraisuuspääomaan on, että eläkesäätiön tulee kuvata 48 d §:n mukaisessa riskienhallintasuunnitelmassa, mitä erällä tavoitellaan, mitä vaikutuksia erällä on eläkesäätiön sijoitussuunnitelmaan, vakavaraisuuteen, sijoitusjakaumaan ja tuotto-odotukseen sekä missä tilanteessa vakavaraisuutta kartutetaan kannatusmaksuilla tai kannatusmaksujen alennuksia rajoitetaan.

Työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva erä tulee mitoittaa ottaen huomioon sille asetettu toteuttamiskelpoinen tavoite. Eläkesäätiön tulee seurata riskienhallintasuunnitelmassa erän käytölle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Eläkesäätiö ei voi lukea mainittua erää vakavaraisuuspääomaan, jos eläkesäätiön toiminta ei vastaa riskienhallintasuunnitelmaa.

Jos työnantajan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva erä on luettu vakavaraisuuspääomaan, eläkesäätiön on seurattava vakavaraisuutensa suhdetta työeläkejärjestelmän keskimääräisen vakavaraisuuden tasoon. Jos eläkesäätiön vakavaraisuus suhteessa työeläkejärjestelmän vakavaraisuuden keskimääräiseen tasoon alenee siten, että poikkeama lisää merkittävästi eläkesäätiön toiminnan riskejä, eläkesäätiön tulee rajoittaa lisävakuutusvastuun käyttöä kannatusmaksujen alentamiseen tai vahvistaa vakavaraisuuspääomaa lisämaksuilla.

Vakavaraisuusrajaa vastaavan määrän eläkesäätiön vakavaraisuuspääomasta on muodostuttava muista eristä kuin 1 momentissa mainitusta erästä. Finanssivalvonta voi kuitenkin sallia edellä mainitun erän lukemisen kahden vuoden ajan vakavaraisuuspääomaan eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain 23 §:ssä tarkoitettussa

tilanteessa, vaikka vakavaraisuuspääoma on vakavaraisuusrajaa pienempi.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 11 §:n 2 momentti, 15 §, 16 d §:n 7 kohta ja 16 e §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 1046/2014, 11 §:n 2 momentti laissa 983/2013, 15 § laissa 524/2008 sekä 16 d §:n 7 kohta ja 16 e §:n 1 momentti laissa 442/2012, sekä *lisätään* lakiin uusi 5 b, 9 g ja 13 b §, 16 e §:ään, sellaisena kuin se on laissa 442/2012, uusi 3 momentti, lakiin uusi 16 f § ja lailla 524/2008 kumotun 31 §:n tilalle uusi 31 § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a, 3—5 ja 11 a §:ää, 13 §:n 1 momenttia sekä 14—19 ja 25 §:ää, 2 luvun 1 a §:ää, 3 §:n 1—5 momenttia, 4 ja 5 §:ää, 6 §:n 2 ja 3 momenttia, 7 ja 9 b §:ää, 10 §:n 1 momentin 3 kohtaa sekä 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 ja 20 §:ää, 3 lukua, 4 luvun 2—6 §:ää, 5 luvun 3 §:ää ja 22 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa, 6 luvun 1—5, 7—12, 12 a, 14—18 ja 20 a—20 c §:ää, 21 §:n 3 ja 5 kohtaa ja 22 §:ää, 7 luvun 6 §:ää, 8 luvun 19 §:ää, 8 a lukua, 9 luvun 1—5, 5 a—5 d ja 7—12 §:ää ja 13 §:n 2 kohtaa, 10—13 ja 13 a lukua, 14 luvun 5 §:ää, 16 luvun 2 §:n 2, 4 ja 6 momenttia, 5 §:n 3 momenttia, 6 §:n 4 momenttia sekä 8—10 ja 13 §:ää, 17 luvun 2 §:n 3 momenttia, 19 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 21 luvun 6 ja 7 §:ää, 12 §:n 1 ja 2 momenttia ja 17—21 §:ää, 23 luvun 9 §:n 2 ja 3 momenttia ja 31 §:n 3 momenttia, 24 lukua, 25 luvun 1 §:ää, 3 §:n 2 momenttia,

4—7 §:ää, 16 §:n 1 momenttia sekä 25—27 §:ää, 26 lukua eikä 31 luvun 1 §:n 4 momenttia sekä 2 ja 10 §:ää.

2 luku

Työeläkevakuutusyhtiön perustaminen

5 b §

Rahamaksu, apportti, periminen ja seuraamukset

Mitä osakeyhtiölain (624/2006) 2 luvun 5—7 §:ssä säädetään rahamaksusta, apportista ja maksuviivästyksen seuraamuksista, sovelletaan myös työeläkevakuutusyhtiöön. Mainitusta 6 §:stä poiketen:

- 1) keskinäisen työeläkevakuutusyhtiön pohjarahasto on maksettava rahassa;
- 2) työeläkevakuutusosakeyhtiön osakkeista sekä keskinäisen työeläkevakuutusyhtiön takuuosuuksista ja pohjarahastosta on yhteensä maksettava rahassa vähintään puolet tämän lain 6 §:n 1 momentissa säädetystä peruspääomasta.

9 g §

Ilmoitusvelvollisuus hallituksen jäsenten muutoksista Finanssivalvonnalle

Työeläkevakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 9 e §:n mukaiset vaatimukset.

11 §

Toimitusjohtaja

—————
Toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen, ja hänellä on oltava hyvä työeläkevakuutustoiminnan, sijoitustoiminnan ja liikkeenjohdon tuntemus. Vakuutusyhtiölain 6 luvun 19 §:ssä tarkoitettu yhtiön vastuullinen vakuutusmatemaatikko ei saa olla työeläkevakuutusyhtiön toimitusjohtajana.
—————

5 luku

Tilintarkastus

13 b §

Työeläkevakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Työeläkevakuutusyhtiön tilintarkastajan suoritaman tilikauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulottuttava 14 §:n mukaiseen vastuovelkaan ja 16 §:n mukaiseen vakavaraisuuspääomaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä työeläkevakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhtiön hallitukselle.

Yhtiön hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhtiön taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

15 §

Katettavan vastuuvelan määrä ja vastuuvelan kate

Työeläkevakuutusyhtiön on katettava 14 §:ssä tarkoitettu vastuovelka siten kuin eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetään.

Katettavan vastuuvelan määrä saadaan vähentämällä 14 §:ssä tarkoitettu vastuuvela seuraavat erät:

1) annetun jälleenvakuutustoiminnan osalta jälleenvakuutuksenantajien vastuulla oleva osuus, joka saa olla yhteensä enintään 20 prosenttia vastuuvelan kokonaismäärästä;

2) saatua jälleenvakuutustoimintaa vastaava osuus sitä vastaavien jälleenvakuutustalletesäämistien määrään saakka;

3) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset; sekä

4) vakuutusten hankinnasta aiheutuneet menot, jotka on aktivoitu taseen vastaaviin.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua jälleenvakuuttajan vastuulla olevaa osuutta ei kuitenkaan saa vähentää, jos jälleenvakuutuksenantaja on selvitystilassa tai konkurssissa taikka muutoin on todennäköistä, ettei jälleenvakuuttaja pysty vastaamaan sitoumuksistaan. Finanssivalvonta voi lisäksi erityisistä valvonnallisista syistä enintään 2 vuoden määräajaksi rajoittaa yksittäisen työeläkevakuutusyhtiön oikeutta vähentää annettua jälleenvakuutustoimintaa vastaavaa osuutta vastuovelkaa katettaessa.

Työeläkevakuutusyhtiön on vastuuvelan lisäksi katettava velka työntekijän eläkelain 183 §:ssä tarkoitettuun vastuunjakoon, velka yrittäjän eläkelain 142 §:ssä tarkoitettuun vas-

tuunjakoon sekä vakuutusmaksuista johtuvat velat.

Sen lisäksi, mitä 1—4 momentissa säädetään, työeläkevakuutusyhtiön on luetteloitava ne saatavat, joiden haltijoilla on velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992) 1 tai 3 §:ssä tarkoitettu panttioikeuden tuottama tai muu etuoikeus työeläkevakuutusyhtiön omaisuuteen.

Eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitetun kateluettelon liitteeksi on otettava luettelo, johon merkitään:

1) 5 momentissa tarkoitetut esineoikeuden alaiset saatavat; ja

2) omaisuus, johon 1 kohdassa tarkoitettu etuoikeus kohdistuu.

16 d §

Vakavaraisuuspääomasta vähennettävät erät

Vakavaraisuuspääomasta on vähennettävä seuraavat erät:

7) yhtiön omistaman luotto- tai rahoituslaitoksen ja toisen vakuutusyhtiön osakkeiden, osuuksien, vastuudebentuurien, pääomalainojen ja muiden omaan pääomaan rinnastettavien erien käypä arvo, jos työeläkevakuutusyhtiön ja yrityksen välillä on vakuutusyhtiölain 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus.

16 e §

Finanssivalvonnan toimivaltuudet

Finanssivalvonta voi vaatia, että 16 a §:ssä tarkoitettujen vakavaraisuuspääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 16 f §:n mukaista vakavaraisuuspääomalaskelmaa laadittaessa, jos näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä taikka se on muu-

toin tarpeen oikean kuvan saamiseksi yhtiön taloudellisesta asemasta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakavaraisuuspääomaan 16 a—16 d §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä sekä 20 §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

16 f §

Vakavaraisuuspääomalaskelma

Työeläkevakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle laskelma vakavaraisuuspääomaa koskevien vaatimusten täyttymisestä.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä vakavaraisuuspääomalaskelman laatimisesta ja toimittamisen ajankohdista.

31 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonta valvoo, että työeläkevakuutusyhtiöt noudattavat vakuutustoimintaa koskevaa lainsäädäntöä ja hyvää vakuutustapaa.

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että työeläkevakuutusyhtiön vakavaraisuus ja siihen vaikuttavat seikat on järjestetty vakuutetut edut turvaavalla tavalla ja että yhtiön hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät ovat riittävät ja luotettavat. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo työeläkevakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

Finanssivalvonta valvoo myös suomalaisia vakuutusomistusyhteisöjä noudattaen, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen 3 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta annetun lain (442/2012) voimaantulosäännöksen 3 momentti.	Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20_____.

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 2 momentin 2 kohta, 6 §:n 11 ja 12 kohta, 26 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta sekä 5 momentti, 65 b §:n 2 momentti, 65 c §:n 1 ja 2 momentti sekä 67 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 2 momentin 2 kohta, 6 §:n 11 ja 12 kohta sekä 67 §:n 5 momentti laissa 752/2012, 26 §:n 1 momentin johdantokappaleen suomenkielinen sanamuoto ja 2 kohta laissa 1198/2014, 26 §:n 1 momentin johdantokappaleen ruotsinkielinen sanamuoto ja 5 momentti sekä 65 c §:n 2 momentti laissa 611/2014 sekä 65 b §:n 2 momentti ja 65 c §:n 1 momentti laissa 985/2013, seuraavasti:

4 §

Valvottavat

_____ *Toimilupavalvottavalla* tarkoitetaan tässä laissa:

_____ 2) vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettua vakuutusyhtiötä ja erillisyyhtiötä;

6 §

Muut määritelmät

_____ Tässä laissa tarkoitetaan:

11) *ryhmävalvonnalla* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten konsolidoitua valvontaa, vakuutusyritysten ryhmävalvontaa ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvontaa;

12) *ryhmittymällä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 16 §:ssä ja sijoituspalvelulain 1 luvun 16 §:ssä tarkoitettua konsolidointiryhmää, vakuutusyhtiölain 26 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyrityksryhmää ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua rahoitus- ja vakuutusryhmittymää;

26 §

Toimiluvan peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan tai, jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, esittää tälle toimiluvan perumista, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädettyillä toimenpiteillä ja:

2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määrääjässä suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitettussa elvytys-suunnitelmassa, talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain (1509/2001) 11 §:ssä tarkoitettussa toimenpidesuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitettussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitettussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai

Finanssivalvonnan on peruttava valvottavalle myöntämänsä toimilupa tai esitettävä toimiluvan perumista, kun valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä taikka selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen. Toimilupa on peruttava myös silloin, jos vakuutusyhtiö on tehnyt päätöksen selvitystilasta tai Finanssivalvonta antanut vakuutusyhtiön selvitystilan alkamista koskevan määräyksen.

65 b §

Valvontakollegion perustaminen

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen valvottavien ja sivuliikkeiden toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-valvontaviranomaisilla ja Euroopan valvontaviranomaisella on oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voi kutsua valvontakollegioon ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastaavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

65 c §

Valvontakollegion tehtävä ja toiminta

Valvontakollegion tehtävänä on helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa asianomaisten valvottavien ja sivuliikkeiden valvonnassa. Finanssivalvonta vahvistaa valvontakollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet. Finanssivalvonnan on ennen toimintaperiaatteiden vahvistamista kuultava kollegioon osallistuvia ulkomaisia ETA-valvontaviranomaisia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden on katettava ainakin seuraavat seikat:

- 1) tietojenvaihto;
- 2) mahdollinen sopiminen vapaaehtoisesta tehtävien ja vastuiden jaosta;
- 3) valvontaohjelma ja muut menettelytavat luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 2 §:ssä ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 31 §:n 2 kohdassa tarkoitettun arvion tekemiseksi;
- 4) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset vaatimukset;
- 5) kriisitilanteisiin varautuminen ja toiminta kriisitilanteissa;
- 6) periaatteet, joiden mukaisesti Finanssivalvonta voi rajoittaa ulkomaan valvontaviranomaisen oikeutta osallistua yksittäisen asian käsittelyyn kollegiossa;

7) vakavaraisuusvaatimuksien johdonmukainen soveltaminen sovellettaessa 65 b §:n 1 momentin 1 kohtaa; ja

8) menettelytavat vakuutusyhtiölain 26 luvun 6, 28, 30 ja 32 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemiseksi ja 26 luvun 11 §:n 4 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden toteuttamiseksi.

viranomaiselle niin kuin luottolaitostoiminnasta annetussa laissa, vakuutusyhtiölaissa, sijoituspalvelulaissa sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa erikseen säädetään.

67 §

Tarkastustehtävien siirtäminen

Finanssivalvonta voi siirtää valvottavia koskevaa päätösvaltaa ulkomaiselle ETA-valvonta-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 2 §:n 1 momentin 7 kohta ja 14 kohdan a—d alakohta, 17 §:n 2 momentti, 18 §:n e, g ja h kohta sekä 20 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 984/2013, 2 §:n 1 momentin 14 kohdan a—d alakohta ja 17 §:n 2 momentti laissa 886/2008 sekä 18 §:n h kohta laissa 622/2014, sekä *lisätään* 21 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 622/2014, uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *vakuutusalan yrityksellä* vakuutusyhtiötä, vakuutusyhtiölaissa ja vakuutusyhdistyslaissa tarkoitettua vakuutusomistusyhteisöä ja palveluyritystä sekä vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua kytkösyhtiötä ja erillisyhtiötä;

14) *keskeisellä valvontaviranomaisella*:

a) ulkomaan valvontaviranomaista, joka toimii rahoitus- ja vakuutusryhmittymän koordinoivana valvontaviranomaisena;

b) muuta ulkomaan valvontaviranomaista, joka vastaa rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvan ulkomaisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen konsolidoidusta valvonnasta taikka ryhmittymään kuuluvan ulkomaisen vakuutusyhtiön ryhmävalvonnasta;

c) rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvan säännellyn ulkomaisen yrityksen, johon ei sovelleta b kohdassa tarkoitettua konsolidoitua valvontaa tai ryhmävalvontaa, valvonnasta vastaavaa ulkomaan valvontaviranomaista;

d) muuta kuin a—c kohdassa tarkoitettua rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvan säännellyn ulkomaisen yrityksen valvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista, jos a—c kohdassa tarkoitettut valvontaviranomaiset yksimielisesti niin päättävät.

17 §

Taloudellisen aseman valvonnan soveltamisala

Ryhmittymään kuuluva yritys voidaan Finanssivalvonnan päätöksellä jättää ottamatta huomioon 18—21 ja 23 §:ää sovellettaessa, jos soveltaminen ei ole tarpeen ryhmittymän valvonnan tavoitteiden saavuttamiseksi. Finanssivalvonnan on ennen päätöksen antamista pyydettävä siitä muiden keskeisten valvontaviranomaisten lausunto. Yritys, joka kuuluu ryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen konsolidointiryhmään tai ryhmittymään kuuluvan vakuutusyhtiön ryhmävalvonnan piiriin, voidaan lisäksi ilman Finanssivalvonnan päätöstäkin jättää ottamatta huomioon, jos se on yrityksen vähäisen merkityksen vuoksi jätetty ottamatta huomioon konsolidoidussa valvonnassa tai ryhmävalvonnassa.

18 §

Ryhmittymään kuuluvien yritysten omien varojen ja omien varojen vähimmäismäärän laskeminen

Sovellettaessa tämän luvun säännöksiä ryhmittymään kuuluvan yrityksen omilla varoilla ja omien varojen vähimmäismäärällä tarkoitetaan:

e) vakuutusyhtiölain 12 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävää omaa varallisuutta ja vakavaraisuuspääomavaatimusta, kun kyseessä on suomalainen henki- tai vahinkovakuutusyhtiö tai muu kuin g kohdassa tarkoitettu ulkomainen henki- tai vahinkovakuutusyhtiö tai jälleenvakuutusyhtiö;

g) vakuutusyrityksen kotivaltion säännösten mukaista omaa varallisuutta ja vakavaraisuuspääomavaatimusta, kun kyseessä on ulkomainen vakuutusyritys, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, tai muu ulkomainen vakuutusyritys, jolta sen kotivaltion lain mukaan vaaditaan toimilupaa ja jonka toiminnalle on asetettu suomalaisia vakavaraisuusvaatimuksia vastaavat vaatimukset; jos tällaisia vaatimuksia sovelletaan kyseisessä valtiossa vakuutusyrityksiin, mutta ei jälleenvakuutusyrityksiin, jälleenvakuutusyrityksen oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus voidaan laskea kun kyseessä olisi mainitun valtion vakuutusyritys;

h) vakuutusyhtiölain 12 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävää omaa varallisuutta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:n mukaisista omien varojen vähimmäismäärää, kun kyseessä on tämän lain 2 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai palveluyritys taikka 2 §:n 3 momentin mukaan vakuutusalan yritykseksi katsottava rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö, vaihtoehtorahastojen hoitaja, säilytysyhteisö tai erityinen säilytysyhteisö taikka sellaisen ryhmittymän omistusyhteisö, jossa vakuutustoimialan osuus on 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti laskettuna suurempi kuin rahoitustoimialan osuus;

20 §

Ryhmittymän vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseen sovellettavat yleiset periaatteet

Jos ryhmittymässä samaan toimialaan kuuluvien yritysten yhteenlaskettu omien varojen määrä ylittää näiltä yrityksiltä vaadittavan omien varojen yhteenlasketun vähimmäismäärän, näistä yhteenlasketuista omista varoista saadaan yhteenlaskettujen omien varojen vähimmäismäärän ylittävältä osin ottaa huomioon ryhmittymän vakavaraisuutta laskettaessa ainoastaan sellaiset omat varat, jotka täyttävät sekä luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaiset omille varoille asetetut vaatimukset että vakuu-

tusyhtiölain mukaiset vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävälle omalle varallisuudelle asetettavat vaatimukset. Mitä tässä momentissa säädetään omista varoista ja omien varojen vähimmäismäärästä, sovelletaan vastaavasti konsolidoituihin omiin varoihin ja vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaiseen ryhmän omaan varallisuuteen sekä konsolidoituun omien varojen vähimmäismäärään ja vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaiseen vakavaraisuuspääomavaatimukseen niiden yritysten osalta, jotka kuuluvat ryhmittymään kuuluvan yrityksen konsolidointiryhmään tai ryhmittymään kuuluvan vakuutusyhtiön ryhmävalvonnan piiriin.

21 §

Asiakasriskit

Asiakasriskejä eivät ole vakuutusyhtiölain 6 luvun 20 c §:ssä tarkoitetut sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvонkehityksen määräävät sijoituskohteet.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki**Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 171/2014, seuraavasti:

4 §

Suhteellinen valvontamaksu

sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Suhteellisen valvontamaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta

Maksuvelvollinen	Maksuperuste	Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,00284
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö	taseen loppusumma	0,00284
maksulaitoslaissa tarkoitettu muu maksulaitos kuin sähkörahayhteisö	liikevaihto	0,25
maksulaitoslaissa tarkoitettu sähkörahayhteisö	taseen loppusumma	0,00284

vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettu vahinkovakuutusyhtiö	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu henkivakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu erillisyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitettu työeläkevakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys	taseen loppusumma x 4	0,00284
eläkesäätiölaissa tarkoitettu eläkesäätiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu eläkekassa	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu sairauskassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu muu vakuutuskassa kuin eläkekassa tai sairauskassa	taseen loppusumma	0,00284
maatalousyrittäjän eläkelaiissa (1280/2006) tarkoitettu Maatalousyrittäjien eläkelaitos	taseen loppusumma	0,00284
merimieseläkelaiissa (1290/2006) tarkoitettu Merimieseläkekassa	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitettu työttömyysvakuutusrahasto sekä Koulutusrahasto	taseen loppusumma	0,00284
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassalaissa (603/1984) tarkoitettu työttömyyskassojen tukikassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1297/2006) tarkoitettu valtion eläkerahasto, kunnallisessa eläkelaiissa (549/2003) tarkoitettu Keva-niminen kunnallinen eläkelaitos ja kirkkolaissa (1054/1993) tarkoitettu Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike	taseen loppusumma	0,00095
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	taseen loppusumma	0,00284
muun kuin sähkörahayhteisöä vastaavan ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,11
sellaisen sähkörahayhteisöä vastaavan ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	taseen loppusumma	0,00095
sijoitusrahastolaissa tarkoitettu rahastoyhtiö	rahastoyhtiön Suomessa hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärä	0,0022

EV 304/2014 vp — HE 344/2014 vp

lisämaksu rahastoyhtiölle, joka tarjoaa omaisuushoitoa tai sijoitusneuvontaa	omaisuudenhoidon ja sijoitusneuvonnan liikevaihto	0,34
vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettun toimiluvan saanut vaihtoehtorahastojen hoitaja	vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa hoitamien vaihtoehtorahastojen varojen yhteismäärä	0,0022
lisämaksu vaihtoehtorahastojen hoitajalle, joka tarjoaa vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua palvelua tai 3 luvun 3 §:ssä tarkoitettua liitännäispalvelua	näiden palvelutoimintojen liikevaihto	0,34
yhteisö, joka Suomessa toimiluvan nojalla sekä hallinnoi sijoitusrahastoa että hoitaa vaihtoehtorahastoa	Suomessa hallinnoitujen sijoitusrahastojen ja hoidettujen vaihtoehtorahastojen varojen yhteismäärä	0,0022
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettu pörssi sekä arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu muu selvitysyhteisö kuin arvopaperikeskus	liikevaihto	1,30 %; maksu on kuitenkin vähintään 50 000 euroa
sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettu muu sijoituspalveluyritys kuin lain 6 luvun 1 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,34
sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,11
työttömyyskassalaissa tarkoitettu työttömyyskassa	jäsenmaksutulo	0,66
ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen sivuliike	liikevaihto	0,15
kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliike	liikevaihto	0,34
sellaisen ulkomaisen ETA-rahastoyhtiön sivuliike, joka ei hallinnoi Suomessa sijoitusrahastoa	liikevaihto	0,15
sellaisen ulkomaisen ETA-rahastoyhtiön sivuliike, joka hallinnoi Suomessa sijoitusrahastoa	ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärä	0,0018
ulkomainen ETA-rahastoyhtiö, jolla ei ole Suomessa sivuliikettä ja joka hallinnoi Suomessa sijoitusrahastoa	ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa hallinnoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärä	0,0018

lisämaksu vaihtoehtorahastojen hoitajalle, jonka hoitama vaihtoehtorahasto on sijoittautunut ETA-valtioon tai kolmanteen maahan	vaihtoehtorahastojen hoitajan ulkomailla hoitamien vaihtoehtorahastojen varojen yhteismäärä	0,0011
sellaisen ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan sivuliike, joka ei hoida Suomessa vaihtoehtorahastoa	liikevaihto	0,15
sellaisen ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan sivuliike, joka hoitaa Suomessa vaihtoehtorahastoa	ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa hoitamien vaihtoehtorahastojen varojen yhteismäärä	0,0018
ETA-vaihtoehtorahastojen hoitaja, jolla ei ole Suomessa sivuliikettä ja joka hoitaa Suomessa vaihtoehtorahastoa	ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa hoitamien vaihtoehtorahastojen varojen yhteismäärä	0,0018
kolmanteen maahan sijoittautuneen vaihtoehtorahastojen hoitajan sivuliike	liikevaihto	0,34
kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliike	vakuutusmaksutulo	0,03

— — — — — määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

5 §

Suhteellista valvontamaksua maksavan perusmaksu

Edellä 4 §:ssä tarkoitetun suhteellisen valvontamaksun lisäksi maksettavan perusmaksun

Maksuvelvollinen	Perusmaksu euroina
liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästöpankkilaissa (1502/2001) tarkoitettu säästöpankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) tarkoitettu osuuspankkiosakeyhtiö	6 000
muu luottolaitos	2 000
lisämaksu luottolaitokselle, jonka palkkiotuottojen määrä on suurempi kuin rahoituskate	9 000
maksulaitos	2 000
vakuutusyhtiö	6 000
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu erillisyyhtiö	2 000
vakuutusyhdistys	1 000
eläkesäätiö ja eläkekassa	1 200
muu vakuutuskassa kuin eläkekassa	800

työttömyyskassa	6 000
Maatalousyrittäjien eläkelaitos, Merimieseläkekassa, työttömyysvakuutusrahasto ja Koulutusrahasto	6 000
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassojen tukikassa	1 200
valtion eläkerahasto, Keva-niminen kunnallinen eläkelaitos ja Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	15 000
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	3 000
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike	2 000
rahastoyhtiö	4 000
vaihtoehtorahastojen hoitajan toimiluvan saanut yhteisö	4000
yhteisö, jolla on vaihtoehtorahastojen hoitajan ja rahastoyhtiön toimiluvat	6 000
yhteisö, jolla on rahastoyhtiön toimilupa ja joka on rekisteröitymisvelvollinen vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain nojalla	4 500
muu sijoituspalveluyritys kuin sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	6 000
sijoituspalvelulain 6 luvun 1 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	1 000
ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen sivuliike	2 000
kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliike	3 000
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	1 000
ulkomaisen ETA-rahastoyhtiön sivuliike	2 000
ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan sivuliike	2 000
kolmanteen maahan sijoittautuneen vaihtoehtorahastojen hoitajan sivuliike	3 000
kolmannen maan vakuutusyhtiön sivuliike	3 000

— — — — — Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

vakuutusopimuslain 9 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutusopimuslain (543/1994) 9 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 426/2010, seuraavasti:

9 a §
Tarkemmat säännökset ja määräykset

ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY 183—185 artiklassa mainittujen tietojen ilmoittamisesta.

Oikeusministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetun Euroopan parlamentin

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2015